

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 52

సంచిక : 2-4

విజయవాడ

20-2-2019

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

వర్గ పోరాటాలను తీవ్రంచేయటమే మనముందున్న ఏకైక పరిష్కార మార్గం

ఐదు రాష్ట్రాల శాసనసభలకు ఎన్నికలు ఇటీవలే ముగిశాయి. మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఛత్తీస్ఘడ్లలో బిజెపి నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వాలు గద్దెదిగిపోయాయి. తెలంగాణ, మణిపూర్ రాష్ట్రాలలో ప్రాంతీయ పార్టీల ఆధ్వర్యంలో ప్రభుత్వాలు ఏర్పడ్డాయి. కాంగ్రెస్ పార్టీ మూడు రాష్ట్రాల్లో అధికారం కైవసం చేసుకోగా, తెలంగాణ రాష్ట్రంలో పేలవ ప్రదర్శనకే పరిమితమైంది.

కేంద్రంలో బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్ డి ఏ పాలన ప్రారంభమైన నాలుగున్నర ఏళ్ళ తర్వాత ఈ ఎన్నికలు జరిగాయి. పెద్దనోట్ల రద్దు, దాని వెన్నంటే అమలుచేసిన జిఎస్ టీలు-భారతదేశంలో తయారీ రంగానికి, ఉపాధికల్పనకు వెన్నెముకగానున్న రైతాంగ ఆర్థికాన్ని, తయారీ విభాగాన్ని ప్రత్యేకించి చిన్నతరహా పరిశ్రమలను ఘోరంగా దెబ్బతీసింది. తత్ఫలితంగా వ్యవసాయ సంక్షోభం మరింత తీవ్రరూపం దాల్చింది. ఆర్థికవ్యవస్థ ఉద్యోగావకాశాలను సృష్టించలేకపోతోంది. ఇదంతా నరేంద్రమోదీ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల ఆదేశాలను అమలుచేయటాన్ని కొనసాగిస్తున్న ఫలితమే.

ఈ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలనుండి ప్రజల దృష్టి మళ్ళించటానికి, 'గోరక్షణ' 'ఎల్ జీహెచ్' వంటి వానితో దేశంలో బిజెపి మత విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టి, అల్పసంఖ్యక మతస్థులపై క్రూరమైన దాడులు చేస్తోంది. హిందూమతాన్ని పరిరక్షించే పేరిట ఈ నాలుగున్నర సం॥ల బిజెపి పాలనాకాలంలో వందకు పైగా ఈ తరహా హత్యలు, సామూహికదాడులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఈ విధానాలపట్ల వ్యతిరేకతలను అణచివేసేందుకు బిజెపి పాలకులు ఫాసిస్టు తరహా ప్రచారాన్ని, పద్ధతులను అమలుచేస్తున్నారు.

నాలుగు సం॥ల పైగా గడిచిన ఈ కాలంలో, బిజెపి ప్రభుత్వం వ్యవసాయ సంక్షోభం, నిరుద్యోగం వంటి వివిధ వర్గాల ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న ఒక్కానొక్క సమస్యను పరిష్కరించే ప్రయత్నం కూడా చేయకపోగా, ఈ సమస్యలను మరింత తీవ్రంచేసే విధానాలనే అనుసరిస్తూవస్తోంది. ప్రజలు అసంతృప్తి, ఆగ్రహంతో రగిలిపోతున్నారు. తమ సమస్యల పరిష్కారాన్ని కోరుతూ భారీ సంఖ్యలో రైతాంగం, కార్మికులు కదలి నిరసన ప్రదర్శనలలో పాల్గొనటంలో ఇది వ్యక్తమౌతోంది. ఈ నేపథ్యంలో, 2019లో పార్లమెంటుకు జరగబోయే సార్వత్రిక ఎన్నికలకు భూమికగా 5 రాష్ట్రాల శాసనసభలకు ఎన్నికలు ముందు కొచ్చాయి. ప్రధాన ప్రతిపక్షమైన కాంగ్రెస్ పార్టీ, బిజెపి పాలనలో జరిగిన

అవినీతి, వ్యవసాయ సంక్షోభాలను తన ఎన్నికల ప్రచారంలో ప్రధాన అస్త్రాలుగా చేసుకుంది. బిజెపి అమలుచేస్తున్న విధానాలు తాను అమలు చేసిన విధానాల కొనసాగింపేననే అంశం తెలిసివుండి కూడా కాంగ్రెస్ పార్టీ నిస్సిగ్గుగా బిజెపిని వేలెత్తిచూపుతోంది. దీనికి ఓ స్పష్టమైన ఉదాహరణ జిఎస్ టీ.

గత ఎన్నికలలో అనేక రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు రైతాంగ రుణాల రద్దును ప్రకటించాయి. ఈసారి కూడా దాదాపు పాలకపార్టీలన్నీ రైతాంగ రుణాల రద్దును, కనీసమద్దతు ధర కొంతవరకు పెంపును వాగ్దానం చేశాయి. అంటే పాలకవర్గ పార్టీలు వ్యవసాయ సంక్షోభ పరిష్కారం చేయబూనుకున్నారని కాదు. రైతాంగాన్ని భూముల నుండి గెంటివేసి, ఆ భూములను కార్పొరేటు వ్యవసాయానికి కట్టబెట్టటమే వారి విధానాలన్నింటి లక్ష్యం. అదే సమయంలో తాము ప్రవచించే అభివృద్ధి పంథాగా పేర్కొనే దానిని రైతాంగం చేత నమ్మింపజేయటానికే ఈ భారీ పథకాలను పేర్కొంటారు.

5 రాష్ట్రాల శాసన సభల ఎన్నికల అనంతరం, రానున్న లోక్ సభ ఎన్నికల సన్నాహాలలో భాగంగా, పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ ఇదే తీరులో వ్యవహరిస్తున్నాయి. తాను కేంద్రంలో అధికారం చేపడితే, దేశంలోని రైతులందరికీ రుణమాఫీ అమలుచేస్తామని కాంగ్రెస్ పార్టీ వాగ్దానం చేస్తోంది. రైతులకు పెట్టుబడి సహాయంక్రింద, తెలంగాణ ప్రభుత్వం అమలుచేస్తున్న తరహాలో బిజెపి తిరిగి అధికారంలోకి వస్తే రైతులకు ప్రతి ఏటా నగదురూపంలో కొంత పెట్టుబడి వ్యయం సమకూరుస్తామని చెప్తోంది. దానిని ఈ సంవత్సరం నుండే అమలుచేస్తామంటూ, 2019-20 'ఓట్ ఆన్ ఎకౌంట్' బడ్జెట్ లో నిధులు కేటాయించింది.

ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విభాగాలకు విద్యా, ఉద్యోగాలలో 10శాతం రిజర్వేషన్లు కల్పిస్తూ కేంద్రమంత్రిమండలి ఆమోదం తెల్పింది. మూడురోజుల కాలవ్యవధిలో లోక్ సభ, రాజ్యసభల ఆమోదం పొంది, రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్రతో చట్టంగా అది గెజిట్ లో ప్రకటించబడింది. సంఘటితరంగంలో, ప్రభుత్వరంగాలలో ఉద్యోగావకాశాలు నానాటికీ కనుమరుగవుతూవుంటే, దేశంలోని దాదాపు 60శాతం జనాభా పరిధిలోని ఆర్థికంగా బలహీన విభాగాలకు, రాజ్యాంగ సవరణద్వారా ప్రతిపాదిత రిజర్వేషన్ల ప్రకటన కేవలం ఉద్యోగార్థులైన విద్యార్థి, యువతలో భ్రమలు కల్పించటంతోపాటు, కుల ప్రాతిపదికపై వారిని మరింతగా ఒకచోటుకి సమీకరించటానికి మాత్రమేననేది స్పష్టం.

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టు పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 52 సంఖ్య : 2-4

20-2-2019

లోపలిపేజీల్లో.....

డాక్యుమెంట్ :

పెరూలియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ(ఎం.ఎల్)

తీర్మానం 3

చరిత్ర పుటల నుండి :

జాతీయ స్వాతంత్ర్య పోరాటం

- సుబ్రత బెనర్జి

6

అంతర్జాతీయం :

ప్రపంచాభివృద్ధి-అమెరికా

11

న్యూనం :

గోల్డెన్ రైస్(బంగారు ధాన్యం)

13

రాజకీయార్థికం :

పొరులపై సామూహిక గూఢచర్యం

5

పుల్కష్టా ఎదురుకాల్పులు

17

బులండ్ షహర్-మతతత్వ హింస

18

ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్

19

కరపు-పాలకుల విధానం

20

నోయిడా కార్మికుల ఆందోళన

21

సాంసంగ్-కార్మికులపై దోపిడి

22

సిఎస్ఆర్ ప్రహసనం

23

ఏ.పి.-వలస మత్స్యకారుల దుస్థితి

24

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-

సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఇరుసవూ :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

రానున్న లోక్సభ ఎన్నికలలో ఏ పాలకపార్టీ లేదా ఏ కూటమి అధికారంలోకి వచ్చినప్పటికీ, వ్యవసాయ సంక్షోభానికి, నిరుద్యోగానికి గల మూలకారణాల పరిష్కారం జోలికి వెళ్ళబోవు. అయితే జబ్బుకు కారణమైన మౌలికమైన అంశాల జోలికి వెళ్ళకుండానే, రోగ లక్షణాలను ఉపశమింపజేసే ప్రయత్నాలు చేస్తారు.

కాంగ్రెస్ పార్టీ, మరెన్ని పాలకపార్టీలు, వామపక్షపార్టీలు బిజెపి పాలనను మతతత్వ ఫాసిజమ్ గా అభివర్ణిస్తూ ప్రగతిశీలశక్తులను తమవైపు సమీకరించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. మతవిద్వేషాలు ఏవిధంగా ప్రేరేపించబడతాయోనే చర్చను కాంగ్రెస్ పార్టీ, తన వర్గస్వభావ రీత్యానే నిరాకరిస్తోంది. అలాగే సామ్రాజ్యవాద, బడాపెట్టుబడిదారీవర్గ ప్రయోజనాలకు సేవచేస్తూ, ప్రజా ఉద్యమాలను క్రూర నిర్బంధం ప్రయోగించి అణచివేసిన చరిత్ర కాంగ్రెస్ పార్టీది. హిందూ ఓటర్లను ప్రసన్నం చేసుకునేందుకు కాంగ్రెస్ నాయకుడు రాహుల్ గాంధీ ప్రతీ దేవాలయాన్నీ సందర్శించు కుంటున్నాడు. బిజెపి పాలనలోని అవినీతిని పెడబొబ్బలు పెడుతూ ఖండిస్తోన్న కాంగ్రెస్ పార్టీ, తన పాలనలో అదే అవినీతికి పట్టం కట్టింది.

పాలకవర్గ పార్టీలేవీ లోకీక, ప్రజాస్వామిక పార్టీలు కావు. సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా పెట్టుబడిదారులకు, బడాభూస్వాములకు సేవచేయటంలో, వారి ప్రయోజనాలను కాపాడటంలో ఆ పార్టీల నడుమ ఇసుమంతైనా బేధాభిప్రాయాలు లేవు. అలాగే ప్రతి సందర్భాన్నీ వినియోగించుకొని ప్రజలను కుల, మత, ప్రాంతీయ ప్రాతిపదికలపై విభజించి, ప్రక్కకుమళ్ళించటంలో, ప్రజల ప్రజాస్వామిక హక్కులను ఘోరంగా అణచివేయటంలో ఆ పార్టీలన్నీ ఒకే తీరుగా వ్యవహరిస్తాయి. బిజెపి ఈ విధానాలను నగ్నంగా అమలుచేస్తుండగా, కాంగ్రెస్ ఈ విధానాలను కుటిలంగా అమలు చేస్తుంది. పాలకవర్గ ప్రతినిధులలో ఏ విభాగం అధికారంలో కొనసాగుతూవున్నా, గత ఏడు దశాబ్దాలకాలంగా దేశంలో ఫాసిస్టుతరహా పాలనే కొనసాగుతూ వుంది.

ప్రజాగ్రహంనుండి తమను తాము మినహాయించుకుంటూ పాలకవర్గాలలో ఒక భాగం సాగించుకునే ప్రచారానికి, ఆ నినాదాలకు కొన్ని విప్లవ కమ్యూనిస్టు సంస్థలు కూడా లోబడటం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. ఇది కేవలం పాలకవర్గాలలోని ఒక విభాగాన్ని అధికారంనుండి తొలగించి మరో విభాగాన్ని ప్రతిష్టించటానికి మాత్రమే తోడ్పడుతుంది. విభజించే, ప్రక్కదోవ పట్టించే పాలకవర్గాల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడేందుకు ఇదేమీ తోడ్పడదు. అలాగే మతతత్వం, ప్రజలపై క్రూరనిర్బంధ విధానాలు, ప్రజల ప్రజాస్వామిక హక్కుల అణచివేతవంటి విధానాలపై పోరాడేందుకు కూడా ఏమాత్రం తోడ్పడదు.

మతతత్వాన్ని వివిధ రూపాల్లో-నగ్నంగానూ, కుటిలపూరితంగానూ రెచ్చగొట్టే పాలకవర్గ పార్టీల విధానాలను వెల్లడిచేయటం ప్రజాస్వామిక, దేశభక్తియుత, విప్లవశక్తుల, సంస్థల కర్తవ్యంగా వుంది. వీరంతా, మతతత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమంటే అన్యాయానికి అసమానతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటమని, మత, లింగ, ప్రాంత, కుల విచక్షణ లేకుండా ప్రజలందరి ప్రజాస్వామ్య హక్కుల పరిరక్షణకోసం పోరాడటమని గుర్తించాలి. ఈవిధమైన పోరాటం సాగించటానికి ప్రజలు తమ తమ వర్గ సంఘాలలో సంఘటితం కావాలి. వర్గపోరాటం మాత్రమే ప్రజల చైతన్యస్థాయిని పెంపొందించి, అది మాత్రమే మతతత్వ విభజన రాజకీయాలకు వారు లోనుకాకుండా నిలప గలుగుతుంది. నిరాకరించవీలులేని విధంగా చరిత్ర ఈ అంశాన్ని ఎన్నోమార్లు నిరూపించింది. ★

(5వ పేజీనుండి)

ప్రజలపై సామూహికంగా నిఘా పెట్టటమనే ఈ అధికారం కల్పించటం నిర్బంధం, అణచివేత మినహా మరోటి కాదు.

1947 నుండి కూడా ప్రజలపై వివిధ కారణాలతో వరుసగా అధికారంలో కొనసాగుతున్న ప్రభుత్వాల్నీ వివిధ క్రూరమైన చట్టాలను ప్రయోగించి నిర్బంధం, అణచివేతకు పాల్పడటం ద్వారా భారతదేశంలో పోలీసు రాజ్యం కొనసాగుతోందని వదేవదే రుజువు చేస్తూనే వస్తున్నారు.

ప్రస్తుత ఎన్డిఎ పాలకులు దఖలుపరచిన ఈ అధికారం భారతదేశం పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య ముసుగు ధరించిన పోలీసు

రాజ్యమేనని మరోసారి నిర్ధారణ చేస్తోంది.

జాతీయ భద్రతకోసమో, టెర్రరిస్టు చర్యలను ముందుగా పసిగట్టి వాటిని భగ్నం చేయటం కోసమో, ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం ఈ విధమైన అధికారాన్ని ఆయా సంస్థలకు దఖలుపరిచిందని ఎవరూ భ్రమపడాలి అవసరంలేదు.

ఎన్డిఎ పాలకులు వాస్తవానికి హిందూ మతతత్వ టెర్రరిజాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ, సాధారణ ప్రజానీకాన్ని భీతావహుల్ని చేస్తూ, వారిని తమ అధీనంలోకి తెచ్చుకునేందుకు జూస్తున్నారు.

ప్రజలపై సామూహికంగా గూఢచర్యం నెరిపే ఈ అణచివేత అదేసానికి వ్యతిరేకంగా, ప్రజాస్వామిక శక్తులంతా ముక్తకంఠంతో గళం విప్పాలి. ★

‘కమ్యూనిస్టు పార్టీ మరియు సంఘటిత ప్రజానీకం లేకుండా విప్లవం సాధ్యం కాదు’

- పెరూలియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు)

పర్లపోరాటం ముఖ్యమైన దశలలో వున్నప్పుడు, అన్నిరకాల రాజకీయ సిద్ధాంత అంశాలూ సాధారణంగా తలెత్తుతాయి; ఒకవైపున నిర్దిష్ట కార్యక్రమం లేదా నిర్దిష్ట నిర్మాణం లేకుండానే “త్వరితమైన మార్పు” లేదా వేగవంతమైన పరిష్కారాన్ని కోరే అతివాద పెదధోరణులు ప్రజాఉద్యమాల నాయకత్వాన్ని చేపట్టటం; మరోవైపున సంక్షోభానికి బూర్జువా పరిష్కారం కోసం వేచిచూస్తూ, పరిణామ క్రమంలో ప్రేక్షకుని స్థితికి చేరుకున్న మితవాద పెదధోరణి తలెత్తటం జరుగుతాయి.

ఈ పెదధోరణులను ఎదుర్కొని పిసిపి (ఎమ్-ఎల్)తన స్థితిని, అలాగే ప్రస్తుత పరిస్థితులను విహంగవీక్షణం చేస్తూ ప్రజాగ్రహాన్ని ఒకే మార్గంలో మళ్ళించటానికి తన సభ్యులు నిర్వహించాల్సిన కర్తవ్యాలను నిర్వచిస్తోంది. అలాగే దేశంలో మార్పుకోసం జరిగే సామాజిక పోరాటంలో కేంద్ర బిందువుగా వుండాలని కోరుతోంది.

2017 డిసెంబర్ నుండి

చోటుచేసుకున్న ఘటనలు

సామూహిక హననం, దోపిడీ, అవినీతికి పాల్పడిన అల్పార్థి ప్యూజమొరికి క్షమాభిక్ష ప్రసాదించటం; ప్రజానిరసనలు అధికంగా జరుగుతున్న ప్రాంతాలను అత్యవసర మండలాలుగా ప్రకటించటం; ‘ఒడెలెక్ట్’ నుండి పెరూ దేశ రాజకీయ నాయకులకు డాలర్ల రూపంలో పెద్దమొత్తాలను లంచాలుగా అందజేయటం; అధ్యక్షుని స్థానాన్ని భర్తీచేసేందుకు జరపాల్సిన చర్యలను దాటవేయటం; ప్రజా నిరసనలను నేరస్వభావం కలవిగా చిత్రిస్తూ కాంగ్రెస్ చట్టాలు రూపొందించటం; ‘బాలల కట్టుబానిసత్వ’ బిల్లును ఆమోదించటం; బడా బహుళజాతి కార్పొరేషన్లు చెల్లించవలసిన పన్నులను మినహాయించటం; పార్లమెంట్ చేసే ఖర్చులు, చేసుకునే ఒప్పందాలను తనిఖీ చేయటాన్ని నిరోధిస్తూ చట్టం చేయటం; అమెరికా సైనిక బలగాల ప్రవేశానికి అధికారికంగా ఆమోదం తెలపటం-వంటి ఘటనలన్నీ, పెరూ దేశ నాయకత్వం ప్రజలను ఎలా నడిపిస్తోందో తేటతెల్లంచేస్తున్నాయి. దళారీ పెట్టుబడిదారుల,

బహుళజాతి సంస్థల ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే ‘కాన్సియోపి’ - దేశ రాజకీయాధికారాన్ని వాస్తవానికి కలిగివుండగా, వివిధ పాలకులు, పార్లమెంటు సభ్యులు వారి కీలుబొమ్మలుగా మాత్రమే వున్నారు. అలాగే పోలీసులు, సైన్యం, నావికా, వైమానిక దళాలు కూడా నయా ఉదారవాద రాజ్యాంగ విధానానికి సమర్థకులుగా వున్నారనేది కూడా నిజం. వీరంతా పెరూ దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలకుగానీ, జాతీయ సార్వభౌమాధికారానికి కానీ సమర్థకులుగా ఏమాత్రం లేరు.

“బూర్జువావర్గ ప్రాతినిధ్య ప్రజాస్వామ్య” మనేది హాస్యాస్పదమైనదిగా వెల్లడైంది. కార్మిక ప్రజానీకం ఈ పాలనలో మోసగింపబడి వేతన బానిసత్వంలో మగ్గిపోతున్నారు. “ప్రజలే తమ పాలకులను ఎన్నుకుంటారు”, “ప్రజలే పాలకులని, ఎన్నికైన ప్రెసిడెంట్లు లేదా ‘కాంగ్రెస్’ ప్రతినిధులు, ప్రజల ఉన్నత ఆకాంక్షలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారు” అని వారు ప్రకటిస్తారు. ఇది బూటకమైనదని మేం ఎప్పుడూ చెబుతూనే వున్నాం. ప్రజలు దీనిని ఈనాటికి మరింత చైతన్యయుతంగా అర్థంచేసుకున్నారు. డబ్బు చెలామణీకి అనుమతించిన వివిధ పద్ధతులలో ‘కాన్సియోపి’ తన అభ్యర్థి ఎన్నిక కావటాన్ని గ్యారంటీ చేసుకోవటమనే పరిస్థితులు దేశంలో విస్తృతంగా కొనసాగుతుండటాన్ని పరిగణలోకి తీసుకున్న ప్రజలు చైతన్యయుతులవుతున్నారు. ఒల్లాంటా హుమాలా వంటి “రాడికల్” స్వభావం కలిగినవారు తదనంతర కాలంలో విదేశీ పెట్టుబడులు నిరంతరం దేశంలోకి ప్రవహించటానికి తోడ్పడేవారిగా, లేదా అవినీతికరమైన మాజీ అధ్యక్షుడు పెడ్రో పాబ్లో కుజిన్స్కిలాగా స్వచ్ఛమైన నయాఉదారవాద ప్రతినిధులకు నమూనాగా లొంగిపోయారు. ఒకానొక దశలో పెరూ దేశ నాయకత్వం భూస్వామ్య కులీన వర్గ ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించింది. ప్రస్తుతం దళారీ పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది తప్ప మరే ఇతర వర్గానికి కాదు. “పెరూ దేశం, ప్రజలందరి రాజ్యం” మాత్రం

కాదు. కార్మికవర్గంపై తన సంఘటిత హింసను ప్రయోగించే పెట్టుబడిదారీ వర్గ రాజ్యమిది.

కాంగ్రెస్ లో పార్లమెంటు సభ్యుల స్థానాలను ఒకవైపు నుండి మరోవైపు మార్చటానికి, వారి ఓట్లను అమ్మటం-కొనుగోలు చేయటంద్వారా పెట్టుబడిదారీవర్గం తన వ్యవస్థను నడుపుకుంటూ వస్తున్నది. సార్వత్రిక ఎన్నికల్లో నిరుపేదలు నివసించే ప్రాంతాలలో డబ్బుతోనో లేదా మాదకద్రవ్యాల అక్రమరవాణా చేసే రాజకీయ నాయకుల సాంప్రదాయం లాగా “అంటించిన కవర్ల” ద్వారానో ఓటర్లను కొనుగోలు చేస్తారు. ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించే జైమే బైలీ, ఆల్డో మారియాటేగు, జైమే డి ఆల్బార్న్ వంటి విలేఖరుల లాగా సేవలందించే కిరాయి రచయితలను, కిరాయి టెలివిజన్ వ్యాఖ్యాతల నువయోగించి పెట్టుబడిదారులు తమ అభ్యర్థుల ఎన్నికను ఖాయపరచుకుంటారు. అయితే వీరందరి కర్తవ్యం ఏమంటే, ఓటువేసే విధంగా ప్రజల ఆలోచనను మలిచి, వారి అసలైన ప్రయోజనాలనుండి ప్రక్కకు మళ్ళించటమే. ప్రతి శాసనసభా కాలంలో, ప్రతి అభ్యర్థి ఎన్నికలో ఇదే తీరున జరుగుతోంది. ఈ చట్రంలో, ప్రజలు బాగా ప్రచారం కాబడిన వారిలోనుండి తమదేశ రాజకీయ నాయకులు, విదేశీ దళారులు రుద్దిన అభ్యర్థులలో ఒకరిని ఎంపిక చేస్తారు.

ప్రజావ్యతిరేకత యొక్క ముఖ్యమైన వ్యక్తీకరణలను పేర్కొంటుంటుంది. క్షమాభిక్షకు వ్యతిరేకంగా ప్రజా ప్రదర్శనలు జరిగాయి. అవినీతిపరులు, దోపిడీదారులంతా వెళ్ళి పోవాలని ఈ సందర్భంగా డిమాండ్ చేశారు. సాధారణంగా వున్న అవినీతికి వ్యతిరేకంగా, యువజనులను దోపిడీకి గురిచేసే ‘ఎన్ 1215’ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు కదిలారు. ఈ ప్రముఖ ప్రజాపోరాట రూపాలతోపాటు, ఇప్పటికీ టెలివిజన్ ప్రచారానికి లోనైన కారణంగా పెద్ద విభాగపు ప్రజానీకంయొక్క ఆగ్రహం చాలా తక్కువ స్థాయిలో వుండి, ఈ వ్యవస్థతో సర్దుకొని కొనసాగుటం మినహా ప్రత్యామ్నాయం కానక, ఇదేరీతిలో జీవించటానికి సిద్ధపడి వుంటున్నారు.

అవినీతి, పెట్టుబడిదారీ వర్గ దోపిడీ, దుర్మార్గాలకు, సామ్రాజ్యవాదుల లూటీకి

వ్యతిరేకంగా ప్రజా ఉద్యమంలో అత్యంత పురోగామి విభాగం పోరాడుతోంది. అయితే, వారు ఇంకా ఇప్పటికీ ఒక స్థిరమైన కార్యక్రమం, పెట్టుబడిదారీ అనాగరికత్వానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ఓ నిజమైన పరిష్కారంకోసం పోరాడటంలేదు. పెట్టుబడిదారీ ప్రచారాన్ని, వారి కార్మికవర్గ వ్యతిరేక కార్యక్రమ వ్యాప్తిని మనం ఇప్పటికీ ఇంకా ఓడించేలా నిర్వహించలేకపోవటమే దానికి కారణం. దోపిడీకి అంతం పలకడానికి, కార్మికవర్గ ప్రజానీకాన్ని బాధలకు గురిచేసే ఇతర దుర్లక్షణాలతోపాటు కాలుష్యం, లూటీ, నిరుద్యోగం, అవినీతివంటి వాటిని అంత మొందించటానికి ప్రజల ప్రజాస్వామ్యాన్ని, సోషలిజాన్ని స్థాపించడానికి పోరాడవలసి వుంది. దేశం ఎదుర్కొంటున్న నిరంతరాయ సంక్షోభానికి ప్రజావిప్లవకర పరిష్కారాన్ని జరూరుగా అభివృద్ధి చేయటమే మన ముందున్న కర్తవ్యం. పెడరో పాట్లో కుజన్వి రాజీనామా తర్వాత పెట్టుబడిదారీ వర్గం సాధించిన రాజ్యాంగపరమైన పరిష్కారం ద్వారా, కార్మికవర్గం కనీసం మెరుగైన వసతులను, సాంస్కృతిక పరిస్థితులను సాధించు కోవటం కూడా సాధ్యం కాలేదు.

సంఘటిత కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేకుండా విప్లవం సాధ్యం కాదు

జాతీయ, సామాజిక విముక్తి విప్లవాన్ని నిర్వహించటానికి, విజయవంతం చేయటానికి కార్మికవర్గపు కర్తవ్యాలలో స్వీయాత్మక పరిస్థిలైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణం అత్యంత ముఖ్యమైనది. మన వర్గ చైతన్యపు అత్యున్నత సంఘటిత వ్యక్తికరణ, పోరాట నాయకుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీ. కమ్యూనిస్టు పార్టీ శ్రేణులలో నిలకడగా, నిజాయితీగా కార్మికవర్గపు చారిత్రక కర్తవ్యాలు వాస్తవికరూపం తీసుకునేందుకు పోరాడే కార్మిక వర్గపు అత్యుత్తమ పుత్రికా పుత్రులను మనం చూడగలం. తమ స్వీయ ప్రయత్నాలు, వనరులపై ఆధారపడి పెట్టుబడిదారీ నియంతృత్వాన్ని కూల్చివేసి సామ్యవాదాన్ని నిర్మించేందుకు వారు ప్రయత్నిస్తారు. పార్టీ అధికారికమైన కార్యక్రమాన్ని, మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని, కార్మికవర్గ నిర్మాణ, రాజకీయ, సిద్ధాంత సూత్రాలను విశ్వాసంతో స్వీకరించిన స్త్రీ పురుషులను మనం చూడగలం. వర్గపోరాటంలో వేలాదిమంది సామాజిక పోరాటయోధుల శిక్షణాక్రమం స్వచ్ఛందంగా ఈవిధంగా అంటిపెట్టుకోవటంతో పూర్తవుతుంది. వీరు ఇతర ప్రజానీకం కంటే మరింత స్పష్టంగా, మరింత ముందుకు చూడగలుగుతారు. ఒక చారిత్రక పార్టీకి అవసరమైన కష్టభరితమైన కార్మికవర్గ క్రమశిక్షణను స్వీకరించినప్పటికీ,

పెట్టుబడిదారీ వర్గం వారి మనస్సులలో నాటిన దురభిమానాలను కొందరు ఇప్పటికీ తొలగించు కోలేకపోతున్నారు. పిసిపి(ఎం-ఎల్)కు బయట మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు కమ్యూనిస్టులెవరూ లేరని ఈవిధంగా మేము ప్రకటిస్తున్నాం. పార్టీకి వెలుపల సామాజిక పోరాటయోధులు, తిరుగుబాటుదారులు, మార్క్సిస్టు, లెనినిస్టు పుస్తకాలు చదివిన మేధావులు, నిలకడగా పోరాడే ప్రజానీకం వున్నారు. అయితే వీరంతా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్థిరీకరించిన పరిమితులను దాటి చూడలేకపోతున్నారు. నిజమైన సామాజిక మార్పుకోసం, కార్మికవర్గ కర్తవ్య సాధనవైపుగా మన శ్రేణులు వీరిని ఆకట్టుకోలేకపోవటం, లేదా వారు ఆవైపుగా రాలేకపోవటం కారణంగా వుంది.

పుజిమోరి మెన్ టేసిన్, షెనింగ్ పాత్ ల సామూహిక హత్యాకాండ తర్వాత జీవించివున్న కమ్యూనిస్టు శ్రేణులలో చాలామంది ఆనందంగా మన కేంద్రపాత్రిక బందేరా రోజా(ఎర్రజెండా)ను స్వీకరించారు. వారు సంఘాల, కార్మిక యూనియన్ల, ఎన్నికల సంబంధిత పనుల్లో వున్నారేగానీ, అధ్యయన మరియు శ్రమ సంబంధిత శాఖలలో సంఘటితం కాలేదు. వారిని స్నేహితులుగా పరిగణించాలే తప్ప, పార్టీ సభ్యులుగా పరిగణించజాలము. ఎందుచేతనంటే, కమ్యూనిస్టులు అధ్యయన మరియు శ్రమశాఖలలో సంఘటితమై వుండాలి. వారు నిర్మాణపరమైన, నాయకత్వ పరమైన, ఆందోళన-ప్రచారానికి సంబంధించిన నిర్దిష్ట కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించటంద్వారా పార్టీ పని శక్తివంతంగా జరగటానికి తోడ్పడతారు. లోపలనుండి అభివృద్ధి చెందటంతోపాటు సామాజిక పోరాటపు సజీవ విభాగాలన్నింటా పార్టీ విధానాలను వ్యాప్తి చేస్తారు. ఎవరైనా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు కమ్యూనిస్టుపార్టీ శ్రేణులలో ఏదో ఒక స్థాయిలో వుండి, ఒక శాఖలో సంఘటితం కాకుంటే ఆచరణలో వారు పార్టీ క్రమశిక్షణకు లోబడనివారుగా వుండి, పార్టీ సభ్యులుగా పరిగణించబడజాలరు. కమ్యూనిస్టులు సంఘటితపడటానికి శాఖ (సెల్) వారికి సహజమైన స్థానం. అక్కడినుండే వారు సమష్టి నాయకత్వాన్ని, వ్యక్తిగత బాధ్యతలను, విమర్శ-స్వీయవిమర్శలను తర్ఫీదు పొందగలుగుతారు. అక్కడే వారు కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యాన్ని అలవరుచుకోగలగటం ద్వారా మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని జీర్ణంచేసుకొని వ్యాప్తి చేయగలుగుతారు. ఇదంతా ఆకాశంనుండి వుండి పడేదీ కాదు; లేదా బోధనల ద్వారా వచ్చేదీ కాదు. సామాజిక ఆచరణలో అధ్యయనం, పరిశీలన, సరిచూసుకోవటం, మెరుగుపరచు కోవటం ద్వారానే సాధ్యమౌతుంది.

విమర్శనాత్మక చైతన్యం కార్మిక ప్రజానీకపు విభాగాలలో ఒక ప్రముఖ లక్షణంగా వుంటుంది. ఈ లక్షణమే సామాజిక ఉద్యమాలకు వారు నాయకత్వం వహించటానికి దోహదమవుతుంది. అయితే, అది మాత్రమే విప్లవకర, సామ్యవాద ప్రవాహాలలోకి ప్రజాగ్రహాన్ని సమీకరించజాలదు. మనం వారందరినీ సామ్యవాద విద్రోహులని ఆరోపించజాలము. సామాజిక పోరాటాల ప్రతి పార్శ్వమూ “పాట్రీయా రోజా” (ఎర్ర పితృ భూమి) లేదా “యూనిటీ”ల స్థానిక రివిజనిజం యొక్క అదుపులో లేదు. ఏమైనా, విప్లవ కర్తవ్యాల గురించిన సోషలిజం నిర్మాణానికి సంబంధించిన స్పష్టత వారిలో లోపించిందని, మనం చెప్పగలం. ఈ విభాగంలోకి మనం వెనువెంటనే మన విప్లవకర పత్రికా విభాగంతో ప్రవేశించి పోరాడటానికి అవసరమైన నిర్దిష్ట కార్యక్రమాన్ని వారికి సమకూర్చాలి. ‘బందేరా రోజా’ సాధారణ ప్రజానీకానికి విక్రయించటానికి ఉద్దేశించిన వార్తాపత్రిక కాదు. అది ఓ సమష్టి ప్రజాఉద్యమాల ఆర్గనైజర్. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న కార్మికవర్గం యొక్క స్థితిని వారిపద్ధతుల మరింత సన్నిహితంగా తీసుకెళ్ళాలి. మన విధానాన్ని ప్రతిబింబించే పత్రిక ఇది. కమ్యూనిస్టులుగా మనం ఎవరి చర్యలకు అవసరమైన మరింత విషయ సామాగ్రిని తప్పక సమకూరుస్తామో, మార్పుకోసం ఉద్యమించే సామాజిక ఉద్యమకారుల అవగాహనను మెరుగు పరిచేందుకు ఏమేరకు వారికి దోహదపడతామో ఆమేరకు పత్రిక పాత్ర నెరవేర్చినట్లు అవుతుంది.

రాజకీయ, ట్రేడ్ యూనియన్ మరియు ప్రజాకార్యాచరణవంటి నిర్ణయాత్మక విభాగాలలో కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మాణంచేసే కర్తవ్యం రోజువారీ కర్తవ్యంగా వుండాలి. ఆవిధంగా, విపక్షాల చర్యలను, ప్రజాగ్రహాలను ఒక మైరుగైన దృష్టికోణంతో కార్మికవర్గ స్థితిగతుల దిశగా మార్గ నిర్దేశం చేయటానికి, పెరూలో జనతా ప్రజాస్వామికాన్ని, సోషలిస్టు రిపబ్లిక్ ను నెలకొల్పే కర్తవ్యాల దిశగా నాయకత్వం వహించటానికి తోడ్పడుతుంది.

సంఘటిత ప్రజానీకం లేకుండా

విప్లవం లేదు

సంఘటిత ప్రజానీకమే చరిత్రను నిర్మించే నాయకులు. కార్మికవర్గ పార్టీ నాయకత్వంలో జాతీయ విముక్తి విప్లవాన్ని, సోషలిజంకోసం పోరాటాన్ని ముందుకు గొనిపోయే వారు, వీరే. అరాచకవాదులు, పెట్టిబూర్జువాలు ప్రబోధించి నట్లుగా వీరి సాధారణ ఆగ్రహం

పౌరులపై సామూహిక గూఢచర్యం జరుపుతున్న 'ప్రజాస్వామ్య' పాలకులు

2018 డిసెంబర్ 21న, హోంమంత్రిత్వ శాఖకు చెందిన కంప్యూటర్ సంబంధిత సమాచార భద్రతావిభాగం, దేశంలో రక్షణ, నిఘా చర్యలు చేపడుతున్న 10 కేంద్రసంస్థలకు “కంప్యూటర్లోని ఏ సమాచారమైనా, పంపించిన లేదా అందుకొన్న ఏ విషయమైనా, కంప్యూటర్లో నిక్షిప్తంచేసుకున్న ఎవరి అంశమైనా” పరిశీలించి, పరిశోధించి, వివరించే అధికారం కల్పించ బడింది. ఈవిధంగా ఇంటలిజెన్స్ బ్యూరో(ఐబి), రీసెర్చ్ అండ్ అనాలసిస్ వింగ్(ఆర్ఎడబ్ల్యు -‘రా’), ఎన్ఫోర్స్మెంట్ డైరెక్టరేట్(ఇడి), సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్(సిబిఐ), ఢిల్లీ కమీషన్ ఆఫ్ పోలిస్ మరియు ఈ తరహా సంస్థలన్నింటికీ కేంద్రప్రభుత్వం విస్తృతమైన అధికారం కల్పించింది.

బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం ఈ అధికారాలు కల్పించటంద్వారా, పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య బుకాయంపులకు స్వస్తిపలికి తన నిరంకుశ, ఆధిపత్యవాద అసలైన స్వభావాన్ని బయల్పరచుకుంది. మన ‘పవిత్ర’ రాజ్యాంగం ప్రజలకు కల్పించిందన్న ప్రాథమిక హక్కులు గానీ, 2017 ఆగస్టులో 9 మంది న్యాయ మూర్తులతో కూడిన సుప్రీంకోర్టు ధర్మాసనం పేర్కొన్న ‘వ్యక్తిగత గోప్యత ప్రజల ప్రాథమిక

హక్కు’ అన్న ఆదేశం గానీ, 2018 నాటి ఇండియన్ ప్రైవసీకోడ్లో పేర్కొన్న సూత్రాలు గానీ-ఎందుకూ కొరగానివేనని తేల్చిచెప్పింది.

కార్మికచట్టాలు, వాటి స్వభావం విషయంలో ప్రభుత్వం, పాలకులు-బ్రిటిష్ రాజ్యం నాటి కాలంచెల్లిన చట్టాలను రద్దుచేయాలని వాదన చేస్తారు. కానీ అదే పౌరుల ప్రాథమిక హక్కుల తొలగింపు అంశం వచ్చేసరికి, ప్రభుత్వాలు, పాలకులు బ్రిటిష్ వలసపాలకులు అందించి వెళ్ళిన టెలిగ్రాఫ్ చట్టం-1885 వంటి వాటిని అరుపు తెచ్చుకుంటారు. ఈ చట్టం టెలిఫోన్లపై నిఘాను ఆమోదిస్తుంది. దీనికనుగుణంగానే ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ చట్టం-2000 కూడా, బ్రిటిష్ వలసపాలకుల క్రూరమైన చట్టాలపై ఆధారపడి చేసిందే. దీనికీతోడు పాలకులు వారి నిఘా కార్యక్రమాలకు సిబిఐ వంటి అప్రతిష్ట పాలైన పలు ఇతర సంస్థలను వినియో గిస్తున్నారు. ఇవన్నీ బ్రిటిష్ వలసపాలకుల నుండి సంక్రమించినవే. ఇవేమీ పార్లమెంటరీ పరిశీలన లోకి వచ్చేవి కావు.

ఈవిధమైన నిఘా అధికారాలను దఖలు పరచటంతో, ప్రజలపై నిఘా వుంచిన దేశాలలో ఆస్ట్రేలియా వంటి దేశాల సరసన తాజాగా మనదేశం చేరింది. ప్రజలపై నిఘా వుంచే

ఎన్డిఎ ప్రభుత్వ నగ్నమైన చర్యమినహా ఇది మరోటి కాదు.

ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం మరియు పాలకులు ఈ చర్యను జాతీయ భద్రతకు హామీఇచ్చే చర్యగా పేర్కొంటూ సమర్థించుకోవటంతో పాటుగా, జాతీయ భద్రతకు పెనుముప్పుగా నున్న టెర్రరిస్టు ప్రమాదాన్ని ముందుగానే పసిగట్టి, నిస్తేజం చేసేందుకేనని ప్రకటిస్తున్నారు.

ప్రజాస్వామ్యపు గొప్ప సుగుణాలుగా పేర్కొనబడుతున్న పార్లమెంటరీ తరహా ప్రజాస్వామ్యంలో వ్యక్తుల స్వేచ్ఛకు, వ్యక్తుల హక్కులకు, వ్యక్తుల గోప్యతకు హక్కుల సమర్థన వుండటంతోపాటు ఇతరేతర అంశాలన్నింటి కంటే అత్యధిక ప్రాధాన్యత, గౌరవం, రక్షణ కల్పించబడతాయని ప్రపంచ దేశాలలో ప్రజానీకం ముగ్ధులవుతూ వున్నారు.

అయితే, ప్రస్తుత ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం వివిధ నిఘాసంస్థలకు కల్పించిన అధికారం, సామూహికంగా ప్రజలపై గూఢచర్యం వహింప జేయటం వంటి వాటిద్వారా ప్రజాస్వామ్యం గురించిన ఇలాంటి ప్రకటనలలోని మోసకారిత్వం, డొల్లతనం వెల్లడవుతోంది. ప్రజాస్వామ్య దేశాలుగా చెప్పుకుంటోన్న మరికొన్ని దేశాల లోనూ ఈ తరహా ‘నిఘా’ అధికారాలు కొనసాగు తున్నాయి. (తరువాయి 2వ పేజీలో)

→ నుండి మనం అప్రయత్న ప్రతిచర్యను వూహించలేము; లేదా వీరి చారిత్రక కర్తవ్యాల స్థానాన్ని వేరొకరితో భర్తీచేయజాలము. తమ న్యాయమైన ఆగ్రహానికి, వ్యతిరేకతకు సోషలిజం అనే ఒక విప్లవ కార్యక్రమం మద్దతు వారికున్నదని మనం వారిని సంసిద్ధులను చేయాలి. వారినుండి తప్పనిసరిగా మనం నేర్చుకోవాలి. అయితే ప్రాథమికంగా వారిని మనం వారి పోరాట అనుభవాలపై ఆధారపడి విద్యా వంతుల్ని చేయాలి. వారి మానసిక స్థితి గుర్తెరిగి వారిమధ్య స్థిరంగా పనిచేస్తూ రాజకీయ దృశ్యాన్ని విడమర్చిచెబుతూ విప్లవకర శిక్షణను ముందుకు కొనసాగించాలి. చారిత్రక నాయకులుగా వారు వారి కర్తవ్యాలను నెరవేర్చేవిధంగా మనం వారికి అన్ని సంస్థా గతమైన పనిముట్లను సమకూర్చాలి. అనగా నైపుణ్యం గలిగిన నాయకత్వం, యూనియన్, అసోసియేషన్ నిర్మాణం, కౌన్సిలర్ లేదా ప్రజాఫ్రంట్లను సమకూర్చటం ద్వారా వారు

మెరుగ్గా తమ కార్యకలాపాలు సాగించ గలుగుతారు. కళాకారులు, ప్రగతిశీల మేధావులు, చిన్నవృత్తి దారులు, విద్యార్థులు రైతాంగం, కార్మికులతో సహా యావత్ సమాజం లోని ప్రజా విభాగాలలోని అత్యధికులను సంఘటితపరిచేందుకు మనం కృషిచేయటం ద్వారా నేడు కొనసాగుతున్న సంక్షోభంనుండి బయటపడేందుకు ప్రజా ప్రతిఘటనను రగిలించి, ప్రజాగ్రహాన్ని వారి దృక్పక్షాన్ని సామ్యవాద దిశగా మళ్లించగలుగుతాము.

ముగింపు-సాధారణ దృక్పథం

కమ్యూనిస్టు పార్టీకి వెలుపల కమ్యూనిస్టు లేవరూ లేరు; శాఖ(సెల్)తో సంబంధం లేకుండా కమ్యూనిస్టు సభ్యులేవరూ లేరు; శాఖలతో కూడిన నిర్మాణం లేకుండా, పెట్టు బడిదారీ దోపిడీతో, అవినీతితో కుళ్ళిపోయిన ప్రస్తుత సామాజిక కట్టడాన్ని కూల్చివేసేందుకు కార్మిక వర్గానికి, కార్మిక ప్రజానీకానికి నాయకత్వం వహించే సంఘటిత కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేదు.

వేగాన్ని పెంచవలసిన సమయమిది. 7వ జాతీయ మహాసభయొక్క, పార్టీ కార్యక్రమం యొక్క తీర్మానాలను మరింత చురుగ్గా వర్తింప జేసుకొని, పెరూలో సామాజిక పోరాటానికి నైపుణ్యం కలిగిన నాయకత్వాన్ని సమకూర్చాల్సిన సమయమిది.

- ❖ పార్టీ మరియు సంఘటిత ప్రజలతోనే అన్నీ సాధ్యం.
- ❖ పార్టీ, సంఘటిత ప్రజలు లేకుండా ఏమీ సాధ్యం కాదు.
- ❖ ప్రజాపరిష్కారాన్ని గ్యారంటీ చేసే స్వీయాత్మక పరిస్థితులను అభివృద్ధిచేద్దాం.
- ❖ కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మాణయుతంగా బలోపేతం చేయటానికి ముందుకు కదులుదాం.
- ❖ కార్మిక ప్రజానీకాన్ని, ప్రజాశ్రేణులను సంఘటితపరిచే గొప్ప కృషిని కొనిసాగిద్దాం.

పిసిపి(ఎం-ఎల్), సి.సి.

మార్చి, 2018

జాతీయ స్వాతంత్ర్య పోరాటం మరియు భారత సాయుధ బలగాలు

(చిట్టగాంగ్ ఉద్యమ స్వర్ణోత్సవాల సందర్భంగా 1981 సం॥లో ఢిల్లీలో జరిపిన సెమినార్‌లో ప్రవేశపెట్టిన పత్రం - సంపాదకుడు)

సుబ్రత బెనర్జీ

భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని రష్యా మహాత్తర సోషలిస్టు విప్లవంతో ఏ రీతిగానూ పోల్చలేము. బ్రిటీషు వారినుండి భారతీయులకు జరిగిన అధికార మార్పిడి, ప్రభుత్వాలలో జరిగిన మార్పిడి మాత్రమే. పాత సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం తన స్థానాన్ని నూతన ప్రభుత్వానికి విడిచి పెట్టింది. ఈ పరిమిత అర్థంలో అది ఒక విప్లవం. ఈ పరిస్థితుల్లో కూడా అది విజయానికి చేరువకావడానికి బ్రిటిష్ సాయుధ దళాలలో 'అసంఘటితత్వం' అవసరం అయింది.

ఈరోజు మనం చిట్టగాంగ్ ఆయుధాగారంపై దాడియొక్క స్వర్ణోత్సవాలను జరుపుకొంటున్నాం. ఈ సందర్భంగా నావికాదళ తిరుగుబాటును కూడా జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి. 33 సం॥ల క్రితం ఖచ్చితంగా ఇదేరోజున ఆ వీర యువకులు ఓడిపోయే యుద్ధంలో కూడా పోరాడుతున్నారు. 1946 ఫిబ్రవరి 18న ఐఎంఎస్ తల్వార్ నావికులు సమ్మెకు వెళ్ళిన మరుసటిరోజే బ్రిటీషు ప్రధానమంత్రి క్లెమెంట్ అట్లీ భారతదేశంలో బ్రిటీషు సామ్రాజ్య పరిసమాప్తికి నిర్ణయించేస్తూ ప్రకటనచేయటం బహుశా యాదృచ్ఛికం కాదు.

1857 సం॥ భారత సైనికులు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో సంఘటితంగా పాల్గొనటానికి ప్రారంభంగా గుర్తించబడింది. 1946లో అది ఉచ్చస్థితిలో వుంది. మధ్యలోని తొమ్మిది దశాబ్దాలకాలంలో చాలా జరిగాయి. వాటిలో మొదటిది-చిన్న విప్లవ సమూహాలలోని వ్యక్తులు చేసిన ఆకస్మిక, నాటకీయ, హింసాత్మక చర్యల వరుస. రెండవది - రాజ్యాంగబద్ధ ఉద్యమంగా అందరికీ తెలిసిందే. చిన్న చిన్నగా మొదలైన ఈ ఉద్యమాన్ని గాంధీ తన నాయకత్వంతో ప్రజాఉద్యమంగా మలిచాడు.

భారత సైనిక దళాలయొక్క మూలాలు ఈస్టిండియా కంపెనీ యొక్క ప్రారంభ దినాల్లోనే వున్నాయి. అది 17వ శతాబ్దం. భారత దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో కంపెనీ నెలకొల్పిన తమ పరిశ్రమలను రక్షించుటకు భారతీయులను భద్రతా సిబ్బందిగా నియమించుకొన్నది. ఆ శతాబ్దం చివరినాటికి మద్రాసు, బొంబాయి, కలకత్తాలలో మూడు స్థావరాలు కంపెనీ ఆక్రమణలోకి వచ్చాయి. వీటి చుట్టూ వారి స్వంత సైన్యంతో పరిపాలనా వ్యవస్థలు అభివృద్ధి చెందాయి. యూరోపియన్లు ఈ సైన్యంలోకి

స్థానికులనుగానీ లేదా విదేశీయులనుగానీ చేర్చు కొన్నారు. భారతీయ సిపాయిలు ఈ సైన్యంలో సేవలందించారు. ఈవిధంగా బ్రిటీషు పాలకుల అవసరాలు తీర్చడానికి భారతీయ అధికారుల క్రింద పనిచేసేవిధంగా సిపాయిలతోకూడిన సాయుధబలగం ఉద్భవించింది. ఈ దశలో బ్రిటీషు సైనికులు కూడా భారతీయ అధికారుల క్రిందనే పనిచేసేవారు.

1734 సం॥ మధ్యలో బ్రిటీషు సైనిక పటాలాలు భారతదేశం తరలివచ్చాయి. ఆపుడు కంపెనీ తన బలగాలను రాజుగారి సేనలు, కంపెనీయొక్క యూరోపియన్ సేన, కంపెనీ యొక్క భారతీయ సిపాయిలు అనే మూడు వర్గాలుగా వునఃవ్యవస్థీకరించింది. ఈ మూడు వర్గాల మిశ్రమం ఏకశిలా సదృశంగా ఏర్పడటానికి కొన్ని సంవత్సరాల సమయం పట్టింది. ఈ క్రమంలో భారతీయ అధికారులు తమ గౌరవాన్ని, శాసించే అధికారాన్ని కోల్పోయారు. 1857లో జరిగిన భారత సిపాయిల యొక్క మొదటి సంఘటిత తిరుగుబాటుకు దోహదం చేసిన కారణాలలో ఇది ఒకటిగా వుంది.

సిపాయిల బలగాలు కిరాయి సైన్యంగా వుంది. ఇది 1757 నుండి 1857 మధ్య ఇరవై యుద్ధాలలో పోరాడింది. భారత ఉపఖండంలో తూర్పున బర్మానుండి పశ్చిమాన కాబూల్ వరకు పూర్తిగా బ్రిటీషు వారు ఆక్రమించటానికి ఈ యుద్ధాలు దోహదపడ్డాయి. దేశాన్ని పూర్తిగా సైనికులు ఆక్రమించిన తరువాత, సిపాయి బలగాల యొక్క పాత్రను, స్వభావాన్ని మార్చి వేశారు. ఈ పరివర్తనను కార్లమార్ష్ చాలా బాగా వివరించారు:

“సింధు, పంజాబ్‌ల ఆక్రమణ తరువాత బ్రిటీషు ఇండియా సామ్రాజ్యం తన సహజ హద్దులను చేరుకోవడమేగాక, స్వతంత్ర భారత రాజ్యాల అవశేషాలను కూడా తుడిచిపెట్టింది. ఇందువల్ల ఈస్ట్‌ఇండియా కంపెనీ యొక్క స్థితిలో బృహత్తర మార్పు చోటుచేసుకుంది. అది ఇంక ఎంత మాత్రమూ ఒక ప్రాంతంపై ఆధారపడి మరో ప్రాంతంపై దాడిచేయవలసిన అవసరం లేకుండా, ముఖ్య ప్రాంతాలలో కుదురుకొని అఖండ భారతాన్ని తన పాదాక్రాంతం చేసుకొంది. ఇంక జయించవలసినవి ఏమీ లేని విజేతగా నిలిచింది. బ్రిటిష్ సేనలు రాజ్యాల విస్తరణకు

కాక రాజ్యనిర్వహణకు మాత్రమే వినియోగించబడ్డాయి. కొందరు సైనికులను రక్షక భటులుగా మార్చారు. 20 కోట్ల భారతీయులు 2 లక్షలుగా వున్న ఆంగ్లేయుల నాయకత్వంలోని భారతీయ సిపాయిలద్వారా అదుపుచేయబడ్డారు. తిరిగి ఈ సిపాయిలు 40వేల మంది మాత్రమే వున్న ఇంగ్లీషు సేనచే అదుపుచేయబడింది. స్పష్టంగా వున్న అభిప్రాయం ఏమిటంటే బ్రిటీషు అధికారాన్ని స్థాపించిన స్థానిక సైన్యంయొక్క విధేయత మీదనే, భారత ప్రజల విధేయత, విశ్వసనీయత ప్రతిష్ఠించబడింది. భారతీయులందరూ కలిగివున్న వ్యతిరేకతను, మొదటి సాధారణ ప్రతిఘటనా కేంద్రంగా వ్యవస్థీకృతం చేయటాన్ని సైన్యం ఏకకాలంలో నిర్వహించింది. (ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం 1857-1859, కె.మార్ష్ మరియు ఎఫ్.ఏంగెల్స్ ఫారిన్ లాంగ్వేజస్ పబ్లిషింగ్ హౌస్, మాస్కో ఇంగ్లీషు-పే.39-40)

కంపెనీ సేనలో భారతీయ సిపాయిలు 1857లోనే మొదటిసారిగా తిరుగుబాటు బావుటా ఎగురవేశారనే ఆలోచన సరైనది కాదు. వేర్వేరు కారణాలతో అంతకుముందే ప్రసిద్ధి చెందిన అనేక పితూరీలు జరిగాయనేది గుర్తుంచుకోవాలి. భారత సిపాయిలను పౌరులుగా కొనసాగకుండా నిలిపివేయలేదు. సైనిక శిబిరాలలో కవాతు చేస్తూనే ప్రజలతో కలిసి వుండేవారు. వారు స్నేహితులతో సంబంధం ఏర్పరచుకొని బజారులలో సమాచారాన్ని తెలుసుకుంటూ వుండేవారు. వారు సాధారణ ప్రజలయొక్క బాధలతో, భావాలతో ప్రభావితం అయ్యేవారు.

భారతదేశం యొక్క చరిత్రను కేంద్రీకీకరించే విశ్వవిద్యాలయం ఒకదాని తరువాత మరొక ఘటనగా గ్రంథస్తం చేసినది. ప్రతిసారి తిరుగుబాటుకు నేతృత్వం వహించిన వారిని, వారి సహచరుల ముందే తుపాకులతో పేల్చేసేవారు. గ్రంథస్తం చేయబడిన మొదటి ఘటన 1764లో జరిగింది. అది చాలా అలజడిగా వున్న సంవత్సరం. సర్‌జాన్ కాయే ప్రకారం సిపాయి పటాలం బ్రిటీషు అధికారిని ఖైదు చేసింది. అది బెంగాల్‌లో నన్యూస్-ఫక్సీరు తిరుగుబాట్లు జరుగుతున్న కాలం.

1806 జులైలో వెల్లూరులో జరిగిన పితూరీ స్పష్టమైన బ్రిటీషు వ్యతిరేక వైఖరిని

కలిగియున్నది. టిప్పుసుల్తాన్ యొక్క మూడవ కుమారుని ప్రోద్బలంతో తిరుగుబాటు సైనికులు రాజప్రాకారంపై టిప్పుల జెండాను ఎగురవేశారు. సుమారు 40 మంది తిరుగుబాటు దాల్లను బ్రిటీషు ప్రభుత్వం చంపివేసింది.

1824లో బరాక్ పూర్ లోని 47వ దళం బర్మాపై బ్రిటీషు దండయాత్ర సందర్భంలో, విదేశీ సౌకరీ చేయడానికి నిరాకరించారు. వారిని ఫిరంగులకు కట్టివేసి కాల్చిచంపారు. భారత దేశంలో బ్రిటీషు సామ్రాజ్య విస్తరణతో, ఇంటికి దూరంగా ఏరకమైన సేవాభివృద్ధి లేకుండా సేవ జేసే కోటరక్షణ దళాల అవసరం విపరీతంగా పెరిగింది. 1835 తరువాత, సింధు ప్రాంతాన్ని కలుపుకొన్నాక, విశాలమైన ప్రాంతాలకు విస్తరించి, ముందుకంటే ఎక్కువ మందిని సమీకరించుకొని వరుస తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. 1843, 1844 సం॥లలో 5 పదాతి దళాలు, 2 అశ్వీక దళాలు మరికొన్ని ఫిరంగి దళాలు రక్షణ పనులను నిరాకరించాయి. తరువాత రెండు సంవత్సరాలలో కార్యరూపం దాల్చుకున్నానే కొన్ని పథకాలుగా మిగిలిపోయాయి.

1849-1850లలో పంజాబ్ ప్రాంతాన్ని కొత్తగా ఆక్రమించిన తరువాత, కోటరక్షణ దళాల సమస్య తిరిగి తలెత్తింది. రావల్పిండిలో ఒక దళం, జీతంకోసం సమ్మె చేసింది. 66వ దళంలోని తిరుగుబాటుదారులను తొలగించి గుర్ఖాదళాన్ని ప్రవేశపెట్టటం, 1850లో వచ్చిన ముఖ్యమైన మార్పు. 1856లో మరలా బెంగాల్ సేన, మద్రాస్ సేన బర్మాలో విదేశీ సౌకరీ చేయడాన్ని తిరస్కరించాయి. విదేశీ సౌకరీ తమ ఒప్పందంలో భాగం కాదని సిపాయిలు పేర్కొన్నారు. ఈ స్థిర నిర్ణయానికి స్పందనగా, 1856 జూలై 25న లార్డ్ కానింగ్ దేశంలోపల, బయటా కూడా సాధారణ సేవలు నిర్బంధం చేస్తూ ఉత్తర్వులు ఇచ్చాడు.

1857 మహాత్తర ఉద్యమానికి దాదాపు 100 సం॥ల ముందు, ప్లాసీయుద్ధం నుండి భారతీయ సిపాయిలు చేస్తున్న తిరుగుబాట్లకు ప్రజలనుండి సన్నిహితమైన సహకారం అందినట్లు నిదర్శనాలున్నాయి. ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా రైతాంగ పోరాటాలు, భారత సాయుధ దళాల తిరుగుబాట్లు 1857లో పరాకాష్ఠకు చేరుకొన్నాయి. ఈ రెండు ఉద్యమాల మధ్య ప్రతిసారి ప్రత్యక్ష సంధానం వుండేది కాదు. కానీ ఒకదానిని మరొకటి పరోక్షంగా ప్రభావితం చేసుకొన్నాయనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. తొలగించబడిన సిపాయిలు వివిధ రైతాంగ ఉద్యమాలలో చేరి వారికి కావల్సిన సైనిక నాయకత్వాన్ని అందించినట్లు అనేక ఆధారాలున్నాయి. వారియొక్క తక్షణ అనుభవాల

ఫలితాలుగానే చాలా పోరాటాలు, తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. తుదకు బ్రిటీషు శక్తిని ఎదుర్కొలిగిన వారుగా వారిని వారు తెలుసుకున్నారు. అలా అనివార్యంగా విదేశీ బ్రిటీష్ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా స్వాతంత్ర్యం కొరకు పోరాట రూపాన్ని చేపట్టారు.

1857 తిరుగుబాటు నుండి బ్రిటీషు వారు కోల్పోయినది ఏమీ లేదని మార్చ్ వివరించాడు. మొదటి స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేయబడింది. భారతదేశం బ్రిటీషు రాచరికంయొక్క ప్రత్యక్షపాలన క్రిందకు వెళ్ళింది. సిపాయి బలగాలను పునఃవ్యవస్థీకరించారు. యుద్ధ సంబంధ జాతుల సిద్ధాంతం అనే సైనిక శాసనం రూపొందించారు. ఇది సైన్యంలో మునుపే మేధోపరంగా అభివృద్ధిచెందిన వారిని మినహాయించడానికి ఉద్దేశించబడినది. దళాల శిక్షణాకేంద్రాలలో సైనికులను వారి జాతి లేదా మత సంబంధమైన గౌరవం ద్వారా ఎదుగునట్లు ప్రోత్సహించేవారు. నూతనంగా నిర్మించబడిన దళాలకు వాటి కుల లేదా మత సంబంధమైన పేర్లు ఇవ్వబడ్డాయి. ఉదా: పంజాబ్ రెజిమెంట్, రాజపుత్ర రైఫిల్స్, కుయుమన్ రెజిమెంట్, సిక్కు లైట్ పదాతిదళం మొదలగునవి. బ్రిటీషు సామ్రాజ్య విస్తరణలో పాల్గొని పోరాడిన యుద్ధాల చరిత్ర, ఈ దళాల చరిత్ర. ఈ రకమైన సంప్రదాయాలను శిక్షణా కార్యక్రమాలలో భాగంగా చేర్చారు.

సాయుధ దళాలను ప్రజలనుంచి వేరు చేయటానికి ప్రభుత్వం ఆలోచించి కొన్ని చర్యలను చేపట్టింది. సైనిక కుటుంబాలు ప్రత్యేకంగా ఆహారాన్ని, వసతిని పొందాయి. పదవీ విరమణ చేసిన సైనికుల స్వంత అవసరాలను తీర్చు కొనుటకు భూకేటాయింపులు చేశారు. తిరిగి వారు నియామకాల్లో ప్రత్యేక ప్రాధాన్యతను పొందారు. కొందరు తమ తండ్రులయొక్క దళం లోనే చేరారు. వారు గ్రామీణ ఉన్నతవర్గంగా రూపొందారు. ఇక అధికార శ్రేణికి వస్తే భారతీయ అధికారులను జమీందారీ ప్రభువుల నుండి నియమించేవారు. ఉన్నతవర్గ దృక్పథాన్ని అన్ని స్థాయిల్లోనూ జాగ్రత్తగా పెంచి పోషించారు.

పౌరజనాభాను హీనంగా చూసే దృష్టిని సైనికులు అలవర్చుకొన్నారు. ఈ విధంగా సైనికులను రక్షణభటులుగా మార్చే ప్రక్రియ సాగింది. దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడుతున్న నిరాయుధులైన ప్రజలనుండి వారిని విడదీసే మార్గం ఇది మాత్రమే. చట్టాన్ని, శాంతి భద్రతలను రక్షించటంలో పౌర అధికారులకు సహాయంగా వుండటం మాత్రమే, భారతీయ సాయుధ దళాలయొక్క ముఖ్యకర్తవ్యంగా

వుండేది. బ్రిటీషు అధీనంలోని భారత సామ్రాజ్యంయొక్క సరిహద్దుల రక్షణ మరియు ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాలలోని వేర్వేరు ప్రాంతాలలో బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలకు సహాయక దళాలుగా పనిచేయటం వీరి మిగిలిన కర్తవ్యాలు. వీరు ఈ కర్తవ్యాలను అద్భుతంగా పూర్తిజేస్తే రాయల్ గర్వాల్ రైఫిల్స్ అంతటి రాజగుర్తింపును గెలుచుకొంటారు.

భారతీయ సిపాయిలు ఏవిధమైన ఐక్య కార్యచరణలు చేపట్టకుండా, అడ్డుకనే విధంగా పటాలాలు ఏర్పరచారు. ఉదాహరణకు ఒక పదాతి దళం - బ్రిటీషువాళ్ళు, గూర్ఖాలు, భారతీయులను కలిగి వుండేది. ఇంకొన్ని పటాలాలను మత, కులాల వారిగా విభజించారు. ఉదాహరణకు సిక్కుదళంలో మహర్ పటాలం వుండేది. మరొక దళంలో 50% పంజాబీలు, ముస్లిములు మరియు ఉత్తరప్రదేశ్ హిందువులతో మిగిలినదళం కూర్చబడేది. రాజుచే నియమింపబడిన 'సందురుస్త్ శిక్షణ' పొందిన అధికారులకు భిన్నంగా వైశ్రాయ్ చే నియమింపబడిన భారతీయ అధికారుల వర్గం (విసిఓ) ఒకటి వుండేది. వీరు పరిపాలనా విభాగానికి వెన్నెముకగా ఏర్పడ్డారు. కుల, మత విభాగాలలోని ఒక భాగము తమ సమస్యలకు, బాధలకు ఈ విసిఓలు సరైన న్యాయం చేయరు అనే భావనలో వుండేవారు. బ్రిటీషు అధికారి న్యాయానికి అంతిమ నిర్ణేతగా వుండి, తల్లి తండ్రిగా భావించబడేవాడు. అయితే తల్లి తండ్రిగా వుండవలసిన విసిఓ కష్టం కలిగించే క్రమశిక్షణా చర్యలు అమలుచేసేవాడు.

భారతీయ సైనికులను ప్రజలనుంచి వేరు చేయటంకు ఇంతకంటే కట్టుదిట్టమైన మార్గాలు ఏమీ వుండవు. భారత సాయుధ దళాలు, కిరాయి సైనిక వృత్తిలో వున్నట్లే బ్రిటీష్ వారు భావించారు. భారత సిపాయిలపట్ల వారికున్న అపరిమితమైన ద్వేషం జాతీయోద్యమంయొక్క ఉచ్చదశలో ప్రస్ఫుటంగా బయల్పడింది. మన జాతీయ చైతన్యం అభివృద్ధి నమూనా మాదిరిగానే ఏకాకులను చేయటం మరింతగా దృఢపరచబడింది. అంతిమంగా పోరాటంయొక్క ప్రధాన రూపాన్ని సిపాయిలు స్వీకరించారు.

సాయుధ తిరుగుబాటును ఉత్తేజపరిచే చర్యగా వ్యక్తిగత తీవ్రవాదం ప్రదర్శించబడింది. ఢిల్లీలో లార్డ్ హోర్డింగ్ పై హత్యాయత్నం జరిగిన వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 1919 డిసెంబరు 23న, ఢిల్లీలో 'శభాష్' అను కరపత్రం ప్రత్యక్షం అయింది. వైశ్రాయ్ పై విసిరిన బాంబుని ఉటంకిస్తూ కరపత్రంలో "బాంబు గర్జన" అనేది దేశప్రజల గొంతుకగా అభివర్ణించబడింది.

శిబిరాల్లో వున్న వారిని భౌతికంగా కలవటం కష్టం కనుక ఇది భారత సైనికులకు స్వాతంత్ర్య సందేశాన్ని అందివ్వడంలో తోడ్పడింది. బ్రిటీషు ప్రభుత్వం అంతం కాబోతున్నందున దైర్య వంతులైన భారతీయులు యుద్ధరంగంలోకి దూకాలనేది దానిలో సందేశం.

సాయుధ దళాల్లో బ్రిటీష్ వ్యతిరేక భావనలను వ్యాప్తిచేయటానికి మొదటి ప్రపంచయుద్ధం భారతీయ విప్లవకారులకు గొప్ప అవకాశాలను కల్పించింది. 1914, 1915లలో సాయుధ తిరుగుబాటును ప్రేరేపించే ముఖ్యమైన ప్రయత్నాలు జరిగాయి. గదర్ పార్టీ పంజాబులో చురుకుగా వుంది. లాహోరుకు సమీపంలోని మెయిన్ మిర్లో 23వ అశ్వకదళంపై 1914 నవంబరులో తిరుగుబాటుదారులు దాడి ప్రయత్నం చేశారు. ఆకాలంలో సమాచారం బయటకు పొక్కుడంవల్ల ఓడిపోయారు. ఆ సమయంలో విప్లవజ్ఞేపింగళే పంజాబ్ కు వచ్చాడు. లూథియానా విద్యార్థి అయిన సచాసింగ్ మరియు రసబిహార్ బోస్లతో జత కలిశారు. 9వ బెంగాలీ పదాతి దళానికి చెందిన విశ్రాంత సైనికుడిని తమలో చేర్చుకొనుటలో సచాసింగ్ సఫలీకృతుడైనాడు. ఈ సైనికుడే తర్వాత సైనికదళ బజారుకు “చౌదరి” అయ్యాడు. అతను సైనికులతో సంబంధాలు ఏర్పరుచు కొనుటకు సహాయం చేశాడు.

మీరట్, కాన్పూర్, అల్వాబాద్, బెనారస్, పైజాబాద్, లక్నోలలో రహస్య సమావేశాలు జరిగాయి. ‘గదర్’ నాయకత్వంలో లాహోర్లోని 23వ అశ్వకదళం, ఫిరోజ్ పూర్లోని 26వ పంజాబ్ దళం, 42వ డియోలివటాలం, బెనారస్ లోని 7వ రాజపుత్ దళం, డైనేపూర్లోని 89వ పంజాబ్ దళం మొదలైన వాటిలో సమాచార వ్యాప్తి జరిగింది. సాధారణ తిరుగుబాటుకు పథక రచన చేయబడింది. 1915 ఫిబ్రవరి 21న లాహోర్లో ప్రారంభించాలని సంకేతం ఇవ్వబడింది. సమాచారం తెలిసిపోతుందనే భయంతో తేదీని రెండురోజులు వాయిదా వేశారు. ఈ గందరగోళంలో సమాచారం బయటకు పొక్కి అనేకమంది నాయకులు అరెస్టు చేయబడ్డారు. గదర్ ప్రభావంతో బర్మాలో కూడా 130వ బెలూచ్ పటాలం 1915లో జనవరి తిరుగుబాటుకు సిద్ధంగా వుంది. ఫిరంగుల దళం, సైనిక రక్షకభటులు కూడా పితూరీలు చేశారు. చాలామంది పట్టుబడి శిక్షించబడ్డారు.

అయినప్పటికీ విప్లవకారులు తేలికగా వదలి పెట్టడానికి సిద్ధంగా లేరు. వారి ప్రయత్నాలు కొనసాగాయి. బర్మాతల్లా మొదలగు దేశబహిష్కరణ తాత్కాలిక ప్రభుత్వం

ఏర్పాటుచేసి జర్మన్లు బంధించిన యుద్ధశైధీల మధ్య పని ప్రారంభించారు. వివిధ భాషలలో కరపత్రాలు ప్రచురించి, రహస్యంగా దేశంలోకి తెచ్చి సైనిక దళాల మధ్య విస్తృతంగా పంపిణీ చేశారు. 1915 మార్చి 23న 12వ అశ్వక దళం చేతుల్లో పింగళే ఖైదు చేయబడ్డాడు. జూన్లో 8వ అశ్వకదళంలోని కొందరు భారతీయ సిపాయిలు, అనేకమంది బ్రిటీషు అధికార్లను, సైనికులను చంపారు. చివరకు ఈ ప్రయత్నాలన్ని విఫలం అయినాయి. అనేకమంది దేశభక్తులు, పౌరులు, సిపాయిలు మనదేశ ప్రజల గౌరవాన్ని పొందకుండానే, వారిచే కీర్తిపబడకుండానే, సైనిక న్యాయస్థానాల్లో బూటకపు విచారణల అనంతరం ఉరితీయబడ్డారు; జైలుశిక్షలు అనుభవించారు.

సాయుధ తిరుగుబాట్లను సమరశీల ప్రజా ఉద్యమాలతో అనుసంధానం చేయలేకపోవటం, ఈ ప్రయత్నాలు విఫలం కావడానికి ముఖ్య కారణాలలో ఒకటి. యుద్ధానంతర సంవత్సరాలలో గాంధీ జాతీయ పోరాటానికి జనసమీకరణ అనే నూతన పరిణామం ద్వారా పిలుపునిచ్చాక ఈ అనుసంధానానికి అవకాశాలు ఏర్పడ్డాయి. అదే సమయంలో గాంధీ అహింస, సహాయ నిరాకరణవంటి పోరాట రూపాల ద్వారా జనబాహుళ్యం యొక్క కార్యచరణకు హద్దులు ఏర్పరచాడు. అతను పోరాటంలో సైనిక బలగాల పాత్రను గుర్తించాడు. “మెనపటోమియాలో నౌకరీ చేయటాన్ని తిరస్కరించటానికి” మాత్రమే వారిని పరిమితం చేశాడు. (మహాత్మా డి.జి. తెందూల్కర్. వాల్యూమ్.2, పేజీ 10)

శాసనోల్లంఘన సమయంలో గాంధీ బ్రిటీషు ప్రభుత్వాన్ని అవినీతికర దుష్ట రాజ్యంగా పేర్కొని అవిధేయతా మార్గాన్ని ప్రబోధించాడు. “వాస్తవంగా అవినీతికర రాజ్యానికి విధేయులై వుండటమే పాపమని, అవిధేయతే ధర్మం” అని ప్రకటించాడు. అతను ఇంకా ముందుకు వెళ్ళి ఇలా చెప్పాడు: “వ్యవస్థయొక్క దుష్టస్వభావాన్ని గుర్తించిన వారి బాధ్యత ఏమంటే, ఆ వ్యవస్థ యొక్క కొన్ని లక్షణాలు కొన్ని సందర్భాలలో ఆకర్షణీయంగా వున్నప్పటికీ, లేదా అలా కనిపించినప్పటికీ, దానిని ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా వానిని ధ్వంసం చేయవలసిందే”. అదే సమయంలో గాంధీ ఒకే ఒక్క పోరాట రూపంగా అహింసనే నొక్కి చెప్పాడు. దుష్టత్వాన్నిండి తనకు తాను విడగొట్టుకొనే వానికి, అహింస, శాసనోల్లంఘన మాత్రమే ఏకైక మరియు అత్యంత సరైన విరుగుడుగా అనుసరించవలసిన కర్తవ్యం” అని చెప్పాడు. (మహాత్మా వాల్యూమ్:3 పేజీ 25 నుండి 27 వరకు)

ఇక, సాయుధ దళాలకు సంబంధించి సంతవరకు బ్రిటీష్వారిపట్ల అవిధేయతను ఆ స్థాయిలో గాంధీ వీరికి బోధించలేదు. నావికాదళ తిరుగుబాటుపట్ల తన దృక్పథాన్ని వివరిస్తూ ఈ విషయాన్ని గాంధీ చాలా బాగా స్పష్టపరిచాడు. సహాయ నిరాకరణోద్యమ సందర్భంలో తన ప్రకటనను తిరిగి గుర్తుచేస్తూ గాంధీ ఇలా అన్నాడు: “సైనికులు భారతదేశాన్ని స్వాతంత్ర్యం చేయటంకోసం, స్వాతంత్ర్యంగా వుంచటంకోసం సైనిక కార్యకలాపాలు చేయవలసిందే, వారి పొట్ట కోసం కాదు. వారు, వారికి వేతనం చెల్లిస్తున్న ప్రభుత్వానికి-అది ప్రస్తుత ప్రభుత్వమైనా, రేపటి దైనా-అవిధేయులుగా వుండటాన్ని అంగీకరించను” (మహాత్మా, వాల్యూమ్, 7 పేజీ 72)

ఈ రకమైన దృక్పథం జాతీయోద్యమానికి, సాయుధ దళాలకు మధ్య భావప్రసారాన్ని అభివృద్ధిచేయాలనే అంశాన్నే తిరస్కరించింది. వారు కిరాయి సైనికులుగానే చివరివరకు వుండాలని, ఎవరి ఉప్పు తింటున్నారో వారిపట్ల రాజభక్తిని ప్రదర్శించాలనే బోధకులకు లోనయ్యారు. గాంధీ ప్రబోధించిన ఈ ఆలోచనా విధానం సాయుధ పోరాట అవగాహనను ఆమోదించే కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టులతోసహా దేశంలోని వివిధ విప్లవశక్తులు, సాయుధబలగాలతో సంబంధాలను ఏర్పరచుకోవాలని ఏనాడూ సీరియస్గా ఆలోచించ లేనంతగా తీవ్రంగా ప్రభావితం చేసింది.

గాంధేయవాద ఉద్యమ పాత్రికేయంండి ఆవిర్భవించిన, విప్లవంయొక్క ఈ కీలక స్థితిపై మార్క్స్, లెనిన్ల బోధనలను వారు ఆమోదించి, అనుసరించలేదు. భారత సైన్యాన్ని సృష్టించటంతో, భారతీయులు సాగిస్తున్న ప్రతిఘటనకు మొదటి సాధారణ కేంద్రాన్ని బ్రిటీష్ పాలన క్రమంగా ఏర్పాటు చేసిందనేదాన్ని అర్థం చేసుకోవటంలో వారు విఫలం అయ్యారు. 1857 అనుభవాల నుండి మార్క్స్ ఈ పాఠాన్ని రాబట్టాడు. తరువాత తరం విప్లవకారులు ఈ పాఠాన్ని నేర్పుకోలేక పోయారు. “సైన్యాన్ని చెదరగొట్టకుండా ఏ గొప్ప విప్లవం కూడా ఇప్పటివరకు రాలేదు, ఇంక ముందు కూడా రాలేదు” అనే లెనిన్ ప్రకటనకు కూడా ఇది సమంగా వర్తిస్తుంది.

ఇటువంటి స్థితిలో భారతీయ సాయుధ దళాలు కిరాయి సైనికులుగా రాజభక్తితో వుండి పోవటం, కొనసాగటం సహజంగానే జరిగింది. దీనికి అక్కడక్కడ మినహాయింపులున్నాయి. ప్రజలనుంచి ఏకాకులుగా చేయటమన్నది ఎక్కడా నిజంగా పూర్తికాలేదు. భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటం క్రియాశీలతను, వేగాన్ని పొందినపుడు ఆ ప్రభావం భారత సైనికులపై కూడా వుంది. చిట్టగాంగ్ ఆయుధాగారంపై దాడియొక్క

ప్రతిధ్వనులు, షోలాహార్ను కార్మికులు స్వాధీనం చేసుకొన్న ప్రకంపనలు దరిచేరకుండా సిపాయిలు ఎలా వుండగలుగుతారు?

చిట్టగాంగ్ ఆయుధాగారంపై దాడి 1931 ఏప్రిల్ 18న జరిగింది. కేవలం ఐదురోజుల తరువాత ఏప్రిల్ 23న పెషావర్లో నిరాయుధులైన ప్రదర్శనకారులపై కాల్పులు జరపటానికి 13వ రాయల్ గర్వాల్ రైఫిల్స్కు చెందిన రెండవ సిపాయి పటాలాలు రెండూ తిరస్కరించాయి. ఖాన్ అబ్దుల్ గఫార్ఖాన్ను నిర్బంధించిన ప్రాంతాన్ని వేలాదిమంది ముస్లిములు చుట్టుముట్టారు. హిందూ సిపాయిలను ఉపయోగించుకొని మత మారణ హోమం సృష్టించాలన్న బ్రిటీషు కుట్రలయత్నం విఫలం అయింది. బ్రిటీషర్లు వెనుకకు తగ్గక తప్పలేదు. మే 4 వరకు పెషావర్ ప్రజల చేతుల్లోనే వుంది. ప్రజల పక్షానికి సైనిక దళాలు వస్తే ఏమి జరుగుతుందనే దానికి ఇది మరో ఉదాహరణ.

గర్వాల్ సైనికులు ప్రముఖంగా హింసాత్మకమైన వారు కాదు. వారు తమ ఆయుధాలను ఇచ్చివేశారు. గాంధీ భావించిన ప్రకారం వారు స్పష్టంగా ప్రభుత్వానికి 'అవిధేయులు' మాత్రమే. ఇది అరిష్టమనీ, దీనిని వెంటనే నాశనం చేయమనీ ఆయన అంతకుముందే ప్రజలకు పిలుపునిచ్చాడు. గాంధీ-ఇర్విన్ల శాసనోల్లంఘన ఉపసంహరణ ఒడంబడికలో సంతకం చేసే టప్పుడు గాంధీ ఈ సైనికుల విడుదల అంశాన్ని చేర్చకపోవడానికి వీరి 'అవిధేయత' ఒకానొక కారణం కావచ్చు. గాంధీ వివరణ ఇలా వుంది: "మేము సంప్రదింపుల ద్వారా తీసుకురాగలిగినంత ఒత్తిడి తీసుకువచ్చి న్యాయంగా తాత్కాలిక పరిష్కారాన్ని పొందామని మేము సంతృప్తి చెందాం. తాత్కాలిక సంధికోసం చర్చలు జరుపుతూ సత్యం, అహింసలపై మన ప్రతిజ్ఞలను మరచిపోయి వ్యవహరించలేము". (మహాత్మా, వాల్యూమ్ 3, పేజీ. 63) దీని తరువాత జాతీయోద్యమ ప్రధానస్రవంతిలోకి సైనికులు చేరుతారని ఎవరైనా ఎలా భావించగలుగుతారు?!

అప్పుడే రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ప్రారంభమైంది. ఆ యుద్ధం యొక్క స్వభావం, అది వృద్ధిచెందిన తీరు, విభిన్న ప్రేరణలు కలిగిన పూర్తి నూతన తరహా సైన్యం ఆ యుద్ధంలోకి అవసరమైంది. ఈ యుద్ధం భారత సాయుధ దళాల బలాన్ని విస్తారంగా పెంచింది. పాత నిర్బంధ విధానాలు ఇక ఎంత మాత్రమూ కొనసాగజాలని స్థితి ఏర్పడింది. పూర్తి యుద్ధ అవివార్యతల కారణంగా, వారి సంకుచిత వాంఛలను, యుద్ధ రాజకీయాలను అధిగమించి

సాయుధ దళాలను ప్రజలముందు ప్రదర్శించటం బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి తప్పనిసరి అయింది.

ఇది ఏమీ అంత తేలికైన వ్యవహారం కాదు. యుద్ధం గురించి ప్రాచుర్యంపొందే ఉత్సుకత ఏమీ సృష్టించలేదు. వాస్తవానికి ఆర్థిక అంశాలు మాత్రమే ప్రేరణగా వున్నాయి. వందల, వేల సంఖ్యలో ఆకలిగాన్న రైతులు సైన్యంలో చేర్చుకోబడ్డారు. సాంకేతిక మరియు గుమస్తా పనులలో మధ్యతరగతి విద్యావంతులు పెద్దసంఖ్యలో చేరారు. వీరిలో చాలామంది వివిధ ప్రాచుర్యం పొందిన పోరాటాల్లో పాల్గొన్నారు; అలా కాక పోయినా, మిగిలినవారు కనీసం జాతీయోద్యమ ప్రభావానికి లోనైన వారుగా వున్నారు. వారందరూ స్వాతంత్ర్యాన్ని కాంక్షించారు కానీ ఆర్థిక ఒత్తిళ్ళు అనివార్యంగా వున్నాయి. సాయుధ దళాలలో చేరటం తక్షణ పరిష్కారాన్ని సమకూర్చాయి.

1943 వచ్చేసరికి ఈ కిరాయి సైనికులు పదింతలుగా వృద్ధిచెంది 20 లక్షల సంఖ్యకు చేరుకుంది. వీరు సాయుధ శిక్షణను వేగవంతం చేయటమేగాక, యుద్ధంయొక్క రాజకీయాలను కూడా అందుకొన్నారు. సందేహస్పదులుగావున్న భారతీయ సైనికులు - నియంతృత్వం గురించి, బానిసత్వంలో వున్న ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించే యుద్ధం గురించి, ఇంకా రెడార్మీయొక్క వీరోచిత పాత్ర గురించి తెలుసుకున్నారు.

ఈ సైన్యం జర్మనీ, ఇటలీ మరియు జపాన్లయొక్క క్రూర నియంతృత్వం నుండి అనేక దేశాలప్రజలు స్వాతంత్ర్యంకొరకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చేసిన పోరాటాల్లో పాల్గొంది. ఈ కిరాయి సైనికులు తమ తెల్లదొరలతో భుజం భుజం కలిపి పోరాడి, తిరుగులేని అజేయశక్తిగా చెప్పుకోనే జర్మనీ, ఇటలీకి చెందిన తెల్ల సైనికులకు, జపాన్ మిత్రసేనలకు చెంపపెట్టులాంటి ఓటమిని చూపించాయి. ప్రజలను బానిసత్వంలోకి నెట్టేందుకు తెల్లదొరలకు సహాయంగా పోరాడిన తమ పూర్వపు సిపాయిలకు భిన్నంగా వీరు ఎంతో భిన్నమైన పాత్ర నిర్వహించారు. ఈ క్రమంలో భారతీయ సైనికులు పరివర్తన చెందారు.

ఈ పరిణామాన్ని చూసేందుకు, ఈ అనుభవాలను మీతో పంచుకొనేందుకు నాకు అవకాశం కలిగింది. 1945లో నేను భారత సైన్యంతో కలిసి బర్మా, ఇండో-చైనాలో పని చేశాను. వారే బర్మా యుద్ధం గెలిచారు. ఉత్తర ఆఫ్రికా ఎడారుల్లో, ఇటలీ, గ్రీస్, ఇంకా మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంతాల్లో విజయాలు వారిలో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, గౌరవ భావాన్ని పెంచాయి.

నిజంగా నెలజీతం పొందే నామమాత్రపు బత్తేనికే వారు తమ ప్రాణాలు ఒడ్డాారా? బ్రిటీషు వారు తెలివిగా భారతీయ సైనికులలో నిగూఢంగా వున్న జాతిగౌరవాన్ని ఉపయోగించుకొని, యుద్ధంలో ఉత్తమ ప్రదర్శన ఇచ్చేవిధంగా వారిని ప్రేరేపించారు. మరాఠా, రాజ్ పుత్, పంజాబీ, జాట్, ప్రతిఒక్కరూ తమ జాతి సంప్రదాయాన్ని నిలబెట్టేవిధంగా పోరాడారు. 1945 వేసవిలో రాజకీయంగా చైతన్యప్రాంతమైన మధ్య బర్మాలోకి మేము ప్రవేశించినప్పుడు, మమ్మల్ని విముక్తి చేసే వారిగా ఆదేశ ప్రజలు మాకు అభివాదం చేశారు. ఇదేవిధమైన అనుభవాలు భారతీయ సైనికులకు ఇటలీ, గ్రీస్ తరువాత ఇండో-చైనా, మలయా, ఇండోనేషియాలో కూడా కలిగాయి. ఇరాన్లో రెడ్ ఆర్మీని కలిశారు. యూనిఫాంలోని భారత రైతుకు ఇది దిగ్భ్రమపరిచే అనుభూతి. తనకు తానే స్వేచ్ఛ లేనివాడు, ఇతరులను ఎలా విముక్తి చేయగలడు? ఇక ఆ తరువాత అంతా అతను నిజంగానే నిజమైన స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొన్నాడా? యుద్ధం ముగిసేసరికి భారతదేశం స్వేచ్ఛను పొందిందా? విద్యావంతులైన యువ సాంకేతిక నిపుణులు, పారిశ్రామిక కార్మికులు, పేదరైతులు - వర్గపోరాటం లేదా రాజకీయ ఉద్యమాల్లో ఎవరైతే పాల్గొన్నారో లేదా దగ్గరగా చూశారో వారికి ఈ ప్రశ్నలన్నీ చాలా కీలకమైనవి.

అప్పుడు పరిస్థితిలో మరలా మార్పు వచ్చింది. గ్రీస్, బర్మా, ఇండో-చైనా, మలయా, ఇండోనేషియాలోని భారతీయ సైనికులు తమను విముక్తి చెందించేవారిగా భావించిన ప్రజలకి తాము వ్యతిరేకంగా వున్నామని గుర్తించారు. సైగాన్లో తమ గతకాలపు శత్రువైన జపాన్ సైనికులతో కలిసి పౌరజనాభాకు వ్యతిరేకంగా పోరాడమన్నారు. దీనిపట్ల సైనికులు తమ ఆగ్రహాన్ని బహిరంగంగా తెలియపర్చారు. ప్రజలతో పోరాడటానికి సైనికులు సిద్ధంగా లేరు అని అన్నారు. "వాళ్ళేమీ తప్పు చేయలేదు, స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుకుంటున్నారు. ఇది అందరి ప్రజల స్వాతంత్ర్యంకొరకు జరుగుతున్న యుద్ధం కాదా?" అని ప్రశ్నించారు. వియత్నాం పట్టణ గెరిల్లా వ్యతిరేక చర్యలనుండి భారతీయులను ప్రక్కనపెట్టి గూర్ఖాలను ముందుకు తెచ్చిపెట్టారు.

ఈలోగా భారతదేశంలోని సాయుధ దళాలలో గందరగోళం ఏర్పడింది. యుద్ధ ప్రారంభ సంవత్సరాలలో 21వ అశ్వీకదళానికి చెందిన 114 మంది దేశం బయటకు వెళ్ళి సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంలో పాల్గొనటాన్ని తిరస్కరించారు. వారిలో నలుగురిని పురి తీశారు, మిగిలినవారు ఖైదు చేయబడ్డారు. 1942లో ఆగస్టు ఉద్యమ మేలుకొలుపుతో భారతీయ సైనికులు చేసిన అనేక కార్యాచరణలు

నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేయబడ్డాయి. మార్చి 1942 నుండి ఏప్రిల్ 1945 మధ్య భారత నౌకాదళం ఒక్కటే 19 తిరుగుబాట్లు చేసింది. ఇవి జాతి వివక్షతపైన, ఇంకా అనేక కోర్కెలకు సంబంధించినవి. 1944లో సుమారు 400 మంది రైల్వేరక్షక విభాగం సైనికులు తమపై అన్యాయమైన క్రమశిక్షణా చర్యలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేశారు. ఇండియన్ నేషనల్ ఆర్మీ యొక్క సంప్రదింపులతో, తూర్పుతీరంలో తీర ప్రాంత ఫిరంగి బురుజుపై తిరుగుబాటు కోసం ప్రయత్నించారు. ఇవన్నీ కూడా రక్తంలో ముంచెత్తబడ్డాయి. ఈ వార్తలు ప్రజలకు చేరకుండా దాచిపెట్టారు. సోషలిస్టులు తరచుగా ఈ పోరాటాలలో పాల్గొనేవారు.

బర్మాలోని భారత సైనికులు తమ స్వదేశానికి చెందిన 'ఇండియన్ నేషనల్ ఆర్మీ'ని కలిశారు. వారిని నిజంగా తమ శత్రువులుగా అంగీకరించలేకపోయారు. ఇది ఒక గందరగోళ పరిచే అనుభవం. చాలామంది ఐఎన్ఎ వారు జపాన్వారి సహాయంతో స్వాతంత్ర్యం కొరకు జరుగు యుద్ధంలో పోరాడుతున్నామని త్రికరణ శుద్ధిగా నమ్ముతున్నారు. అదే సందర్భంలో జపనీయులు బ్రిటీషు వారికంటే ఉత్తమంగా తమను గౌరవంగా చూడటం లేదని, చిత్తమెచ్చి నట్లుగా బలిపశువులుగా వినియోగిస్తున్నారని తెలుసుకున్నారు. విదేశీ ఆధిక్యతకు వ్యతిరేకంగా నిజమైన స్వాతంత్ర్య పోరాట వాస్తవం ఎక్కడ వుంది? ఈ బహుముఖమైన, తరచుగా విరుద్ధ అనుభవాలు - భారత సాయుధబలగాలలో కనిపించని అల్లకల్లోలానికి కారణమైంది. నూతన గుర్తింపుకొరకు అన్వేషణ ప్రారంభమైంది. వారు కిరాయి సైనికులా? లేక జాతీయవాదులా? ఐఎన్ఎ సైనికులు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొన్నారు. వారే బానిసలు అయినప్పటికీనీ, విముక్తి చెందించేవారిగా స్వాగతించబడ్డారు. ఐఎన్ఎ పోరాడుతున్న దేశాలతోసహా, ఇప్పుడు బానిసలే, విముక్తి చేసేవారిగా మారినవారు, తమ స్వంత దేశాలలో స్వాతంత్ర్య పోరాటాలలో పాల్గొనదలిచారు.

యుద్ధంలో అలసి స్వదేశానికి వస్తున్న భారతీయ సైనికులు, దేశంలోని జాతీయ వాదుల, విప్లవకారుల నాయకత్వం ముందుకు వచ్చి, తమకు అవసరమైన త్రోవ చూపుతారా? అని ఆలోచించారు. వారి మనసులలో ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఇది. ఈ ముఖ్యమైన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పబడకుండా మిగిలిపోయింది.

వారు అసంతృప్తితో మరుగుతున్న భారత దేశానికి తిరిగివచ్చారు. ఐఎన్ఎ నాయకత్వాన్ని విడుదల చేయుటకు ప్రజాబాహుళ్యం చేస్తున్న

తక్షణ రాజకీయ పోరాటాలకు కాంగ్రెస్ బాసటగా నిలబడింది. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక హింసాయుత పోరాటం చేస్తున్న సాయుధ బలగాలలో కొందరిని క్షమించి, జాతీయోద్యమ అహింసాయుత నాయకత్వం తమలో కలుపుకొంది. కొందరు అమాయకులు ఉమ్మడి శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా తాము కూడా తిరగబడితే, జాతీయ నాయకత్వం తమతోనే నిలబడుతుందని గుడ్డిగా నమ్మారు. అపూర్వమైన స్థాయిలో జాతీయ తిరుగుబాటుకు పరిస్థితులు నిజంగా పక్కమయ్యాయి. 1942లో వచ్చిన విప్లవ రైతాంగ పోరాటాల జ్ఞాపకాలు ఇంకా తాజాగానే వున్నాయి. యుద్ధానంతరం కార్మికుల సమ్మె పోరాటాలు ప్రారంభమయ్యాయి. లెన్న్ పేర్కొన్న విధంగా - కార్మికవర్గంయొక్క సాధారణ రాజకీయ సమ్మె, రైతాంగ తిరుగుబాట్లు, సాయుధ దళాలలోని కొందరు ప్రజలవైపు చేరడం - విప్లవంలోని మూడు పాయలు కలిసి పనిచేయడానికి అవకాశాలు తెరుచుకొన్నాయి.

బ్రిటీషు వాయుసేన, భారతీయ వాయు సేనలలో జరిగిన సమ్మెలు నావికాదళంలో ప్రణాళికాబద్ధమైన ప్రయత్నాల ప్రారంభానికి దారితీశాయి. 1945 డిసెంబరు నుండి బొంబాయి తీరదళం హెచ్ఎంఎస్ తల్వార్లో సంఘటనల క్రమం చోటుచేసుకుంది. అణచివేత మొదలుకొన్న కొందరు నావికులు కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు నాయకుల మార్గదర్శకత్వం కోరారు. అక్కడ ప్రతికూలతా లేదు, నిర్దిష్టమైన మార్గ దర్శకత్వమూ అందలేదు. ఈ రకమైన పరిస్థితులలో 1946 ఫిబ్రవరి 18 ఉదయం నావికాదళ తిరుగుబాటుకు ప్రారంభకంగా ఫిరంగులు పేలాయి. మొదటినుండి నౌకరీ పరిస్థితులలో వుండే అసంతృప్తులకు జాతీయ స్వాతంత్ర్య పోరాటపు రాజకీయ కోరికలు జత చేయబడ్డాయి.

ఫిబ్రవరి 18 సంఘటనల యొక్క ప్రభావం భారతదేశంలోని, విదేశీల్లోని ఓడరేవులలో వున్న నౌకాదళ సిబ్బందిపై పడింది. భారతీయ నౌకాదళం అక్షరాలా నావికుల చేతుల్లోకి వెళ్ళింది. సరైన సంబంధాలు లేని కారణంగా, మిగతా సాయుధ దళాలలో తిరుగుబాటును వ్యాప్తిచేయాలన్న ప్రణాళిక ఫలవంతం కాలేదు. ఐనప్పటికీ నావికాదళ తిరుగుబాటుదారులపైకి బ్రిటీషువారు భారతీయ సైన్యాలను, వైమానిక దళాల్ని పంపడానికి సాహసించలేదు. మార్చ్ చెప్పినట్లు “మొదటి సాధారణ ప్రతిఘటనా కేంద్రం” తిరిగి చురుకుగా ముందుకొచ్చింది. భారతదేశంలో బ్రిటీషు సామ్రాజ్యంయొక్క పునాదులు కదిలాయి.

జాతీయ నాయకత్వం నావికాదళ తిరుగుబాటును నిరోధించటానికి త్వరపడింది. ‘ఇలాంటి వికృత పరిణామాలు, శాంతియుత అధికారమార్పిడి కొరకు జరుగు మంతనాల యొక్క సౌందర్యాన్ని చెడగొట్టటాన్ని ఎంతమాత్రం అంగీకరించరాదని’ గాంధీ ప్రకటించాడు. జాతీయ నాయకత్వంయొక్క మద్దతు పొందాలని శ్రీమతి అరుణా అసఫ్ఆలీ చేసిన వ్యర్థ ప్రయత్నాలను గాంధీ తన అసమాన సౌమ్య వైఖరితో మందలించాడు. కాంగ్రెస్, ముస్లింలీగ్ రెండూ కూడా నావికులను లొంగిపోమ్మని సలహా ఇచ్చి, నావికులకు ఎలాంటి హానీ జరగబోదని హామీ ఇచ్చాయి. కానీ ఈ హామీ నిలపుకోలేదు.

సరైన రాజకీయ మార్గదర్శకత్వం లోపించటం, అనుభవాల లేమివలన నావికా తిరుగుబాటు నాయకత్వం డోలాయమానంలో పడి లొంగిపోయింది. సరిగ్గా ఈ సమయంలోనే కార్మికులను వీధులలోకి వచ్చి బ్యారికేడ్లు ఏర్పరచమని నావికులను బ్యారికేడ్లపైకి ఆయుధాలతో సిద్ధంకమ్మని కమ్యూనిస్టులు పిలుపునిచ్చారు. బొంబాయిలో 200మంది కార్మికుల, వారి నాయకుల నరమేధం జరిగింది. బ్రిటీషుకు మిలటరీ బలంతో దేశాన్ని బానిసత్వంలో వుంచలేమని అర్థమయింది. జాతీయ నాయకత్వం శక్తిని పొంది, గతంతో పూర్తి స్థాయిలో విడగొట్టుకొని విప్లవాత్మకంగా పురోగమిస్తే వారిని నిరోధించలేమనే నిర్ణయానికి వచ్చింది. అందువలన ఒప్పందానికి సిద్ధమై, కేవలం ఆరు నెలలలోనే ఒప్పందాన్ని ఖరారు చేసుకున్నారు.

మన స్వాతంత్ర్య పోరాట విజయంలో భారత సాయుధ దళాల సహకారం నేటికీ గుర్తించనిదిగానే వుంది. నావికాదళ తిరుగుబాటు మన క్షిప్రమైన జాతీయోద్యమ చరిత్రలో ప్రస్తావనగా మాత్రమే వుంది. మన దేశంలో సాగిన ఉద్యమం-మిక్కిలి జాగ్రత్తగా నిర్వహించిన మిథ్యాపూర్వక ఏకైక రక్తరహిత విప్లవం” నసేమిరా కాదు. మన పెటిబూర్జువా విప్లవ కారులను గౌరవంతో స్మరించుకోవాలి. 1857 తిరుగుబాటు మన మొదటి స్వాతంత్ర్య పోరాటంగా గుర్తించాలి. చివరికి ఐఎన్ఎను కూడా పూజనీయులుగా స్వీకరించాలి. దీని యొక్క కొన్ని ముఖ్యమైన వెలుగులు పునాదుల్లోనే ఆవిరైపోయాయి. నావికాదళ తిరుగుబాటు, ఇతర సాయుధ తిరుగుబాట్లపై నిశ్శబ్దపు ముసుగు వేయబడింది. ఇది నిజంగా ఎందు కంటే గాంధీ నిజాయితీగా ఫిబ్రవరి 1946లో అంగీకరించినట్లు, ప్రతిపాలక వర్గం సైనికుల యొక్క రాజద్రోహానికి భయపడింది. తిరస్కరణకు గురైన వారిని ఏదో ఒకరోజు దేశం గౌరవిస్తుందని ఆశిద్దాం.

ప్రపంచాధిపత్యపు బాటలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం

సిరియానుండి అమెరికా సేనలను వెనక్కు తీసుకుంటున్నట్లుగా నిర్ణయించినట్లు అమెరికా అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్ చేసిన ప్రకటన అమెరికా పాలకవర్గాలలో కొంత గందరగోళాన్ని, కొన్ని అపోహలను, కొంత అసంతృప్తిని కలిగించగా, అమెరికా మిత్రకూటమిలోని ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండుల నుండి కొన్ని విమర్శలు వ్యక్తమయ్యాయి. ఈ ప్రకటనతోపాటే, ఆఫ్ఘనిస్తాన్లో తిష్టవేసిన తమ సేనలను సగానికి సగం ఉపసంహరించుకుంటున్నట్లుగా కూడా అమెరికా అధ్యక్షుడు ప్రకటించాడు.

ఈ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అమెరికా రక్షణశాఖామంత్రి జనరల్ జిమ్ మ్యాటిస్ మరియు, 'ఇస్లామిక్ స్టేట్' వ్యతిరేక కూటమికి అమెరికా తరపున ప్రత్యేక రాయబారిగానున్న బ్రిట్ మేక్ గర్మెలు తమ పదవులకు రాజీనామా చేశారు. ట్రంప్ సహచరులైన రిపబ్లికన్ పార్టీ నాయకులు కూడా ట్రంప్ నిర్ణయాన్ని గట్టిగా విమర్శించారు. రష్యా, ఇరాన్లు ఈ పరిస్థితిని అవకాశంగా మలుచుకుంటాయని కూడా పేర్కొన్నారు. ఫ్రెంచ్ అధ్యక్షుడు మాక్రాన్ కూడా ట్రంప్ నిర్ణయంపట్ల తన తీవ్ర విచారాన్ని వ్యక్తం చేయటంతోపాటు, అమెరికా తన మిత్రకూటమి దేశాలపట్ల అవసరమైన ప్రదర్శిస్తోందన్నారు. అమెరికా రక్షణశాఖామంత్రి జనరల్ మ్యాటిస్ రాజీనామా చేయటాన్ని, సాంప్రదాయాలను ప్రకృణబెట్టి ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు ప్రస్తుతించాడు.

'ఇస్లామిక్ స్టేట్'ను అమెరికా ఓడించిన కారణంగా ఇక సిరియాలో అమెరికా సేనలు వుండాల్సిన అవసరంలేదని ట్రంప్ ప్రకటించాడు. ఇంకో ఆసక్తికరమైన ప్రకటన కూడా ఈ నేపథ్యంలోనే వెలువడింది: "ప్రపంచ పోలీసుగా అమెరికా కొనసాగబోదు. భారం మొత్తం అమెరికాపైనే వుండటం సమంజసం కాదు". "తమ రక్షణకోసం అద్వితీయమైన మన సేనల సేవలను వుపయోగించుకుంటున్న దేశాలనుండి మనమింకేమాత్రమూ ప్రయోజనం పొందాలనుకోవటంలేదు. ఆయా దేశాలు దీనికొరకు మూల్యం చెల్లించవద్దు; ఇకముందు కూడా చెల్లించాల్సిన అవసరం రాదు" అని 2018 డిసెంబర్ 25న ఇరాక్లోని అమెరికా సేనల ఓ విభాగాన్ని ఉద్దేశించి ట్రంప్ మాట్లాడాడు.

ఈ ప్రకటనలను పైపైన పరిశీలించిన వారెవరికైనా అమెరికా నాయకత్వం, తన ప్రపంచ ఆధిపత్య దాహానికి ముగింపు పలకటానికి ప్రతిపాదిస్తోందని భావించే దానికి

అవకాశముంది. ఇప్పటిదాకా వారసునరించిన అంతర్జాతీయ విధానాల ఫలితంగా చెప్పుకోదగిన ఫలితాలు రానందున నిరాశపొంది నట్లుగానో, లేదా ప్రపంచంలో తాము చేపట్టిన సామ్రాజ్యవాద చర్యల భారాలను పంచుకోవటంలో మిత్రకూటమి దేశాల వైఫల్యంపట్ల విసిగిపోయి నట్లుగానో, ట్రంపు ప్రకటనలను అర్థంచేసుకొనే అవకాశముంది. అయితే వాస్తవాలను లోతుగా పరిశీలించినట్లయితే, ఇవన్నీ తప్పుడు ప్రకటనలని, తప్పుదోవపట్టించటానికి ఉద్దేశించినవనీ స్పష్టమౌతుంది.

సామ్రాజ్యవాదులు, సామ్రాజ్యవాదులే. నిర్దిష్ట పరిస్థితులపట్ల వారి అంచనాపై ఆధారపడి వారు ఎత్తుగడలను అనుసరించటంతోపాటు, పరిస్థితులలో మార్పుల కనుగుణంగా వారి ఎత్తుగడలలో అవసరమైన మార్పులు చేసుకోవటం ద్వారా వారి లక్ష్యాల సాధనలో మెరుగైన ఫలితాలు సాధించాలని కోరుకుంటారు.

9/11 ఘటనల వెనువెంటనే, ప్రపంచాధిపత్య అగ్రరాజ్యంగా అమెరికాను నిర్ధారించేందుకు నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు జార్జి డబ్ల్యు బుష్ దూకుడుగా వుండే అంతర్జాతీయ విధానాన్ని చేపట్టాడు. 'ప్రపంచస్థాయి టెర్రరిజం వ్యతిరేక పోరు' పేరున ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్లపై అమెరికా దురాక్రమణ యుద్ధాలకు పాల్పడింది. తమ ప్రయోజనాలకు ఏదేం నుండైనా భంగం కలుగుతుందని అమెరికా భావిస్తే, ఆ దేశంపై యుద్ధం సాగించే హక్కు తమకుందని బుష్ ప్రకటించాడు. వాస్తవానికి ఇది ప్రపంచ ప్రజలపై యుద్ధానికి బహిరంగ ప్రకటనే!

గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో ఈ ప్రకటన కనుగుణంగా ఎంతో రక్తపాతం జరిగింది. అమెరికా నాయకత్వంలోని దురాక్రమణ సైన్యం, తాలిబాన్ సైన్యాన్ని ముంచెత్తి, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ను ఆక్రమించి, అదేశంలో తమ కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించారు. అయితే ఆఫ్ఘన్ ప్రజలు అమెరికాకు, దాని మద్దతుతో నడుస్తున్న కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తాలిబాన్ రోజ్ నాయకత్వంలో శక్తివంతంగా సాయుధ ప్రతిఘటన సాగిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం అమెరికా మద్దతుతో నడుస్తున్న ప్రభుత్వం, అలాగే తాలిబన్ల ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న ప్రభుత్వం - రెండు ప్రభుత్వాల పాలన ఆఫ్ఘనిస్తాన్లో సాగుతోంది. కాగా, తాలిబన్ల ఆధ్వర్యంలోని శక్తులు, తమ అదుపులోని ప్రాంతాలను విస్తృతం చేసుకుంటూ సాగుతున్నాయి. సద్దామ్ హుస్సేన్ ఓ వీరోచిత

మరణం పొందగా, ఇరాక్లోనూ ఓ కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పారు. ఇరాక్లోని ప్రజల నుండి అమెరికా శక్తివంతమైన ప్రతిఘటనను, వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొంది.

దశాబ్దాల తరబడి సాగుతోన్న యుద్ధాలు, అమెరికాలో ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని మరింత తీవ్రం చేశాయి. ఇరాక్లో సద్దామ్ ను తొలగించి తన కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పటం, అమెరికాకు నల్లరేు పైన నడకలాగా సాగలేదు. ఎందుచేతనంటే, ఇరాన్ ద్వారా గాఢంగా ప్రభావితం చేయబడిన శక్తులపైనే ఇరాక్లో అమెరికా ఆధార పడవలసివస్తోంది. కాగా ఇరాన్ అమెరికాతో అనేక విభేదాలతో కొనసాగుతోంది. ఇరాన్ అనుకూలశక్తులకు ప్రభుత్వంలో ప్రముఖ స్థానం కల్పించక అమెరికాకు తప్పలేదు. తదనంతర కాలంలో-అమెరికా సృష్టించిన మరో సంస్థ 'ఐసిస్' ముందుకు తేబడింది. ఇరాక్పై అదుపు కోసం ఐసిస్ ప్రయత్నించటం ఓ సమస్యగా ముందుకు వచ్చింది. అమెరికా ఈ సమస్యతో వ్యవహరించాలి. కనుక, ప్రారంభం నుండి ఇరాక్పై ఆధిపత్యం చేయాలనే అమెరికా ప్రయత్నాలన్నీ నిరంతరాయ సంక్షోభం, సమస్యల కారణంగా చెదరగొట్టబడ్డాయి. సిరియాలో కేవలం అమెరికా కారణంగా సమస్య తెలెత్తింది. సిరియాలో బాగా ప్రాచుర్యంపొంది, ప్రజలలో వేళ్ళూనుకొని వున్న సిరియా అధ్యక్షుడు బషర్ అల్ అస్సద్ ను కూల్చివేసి, ఆస్థానంలో తనకు తోచిన ప్రభుత్వాన్ని ప్రతిష్టించాలనే అమెరికా కోరిక కారణంగానే సిరియాలో సమస్య తెలెత్తింది. తన లక్ష్యాన్ని సిద్ధింపజేసుకునేందుకు అమెరికా సాయుధ దాడులతోనహా, అన్ని తప్పుడు పద్ధతులకూ పాల్పడింది. అమెరికాకు, దాని మిత్రకూటమి దేశాలకు సిరియా అధ్యక్షుని నిరాకరణ మరియు రష్యాతో, ఇరాన్తో అతను సన్నిహితంగా మెలగటం వంటివి అతనిపై అమెరికా ఆగ్రహం ఇసుమడించటానికి కారణాలుగా వున్నాయి.

ప్రపంచంలో అమెరికా చేపట్టే ఈ చర్యలన్నింటి వెనుక యూరపులోని బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ వంటి సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తోకలా మద్దతుగా కొనసాగుతూ వస్తున్నాయి. ఏమైనా, కాలక్రమంలో అవి మరింత నిర్ధారితంగా వ్యవహరించే స్థితికి చేరుకున్నాయి. రష్యా, చైనా, ఇరాన్లతో అమెరికాకు నిరంతరం ఎదురౌతున్న తీవ్ర పోటీలు, వైరుధ్యాలతో బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ వంటి దేశాల ధైర్యం మరింత పెరిగింది. కొల్లగొట్ట

బడిన ప్రపంచ వనరుల్లో మెరుగైన తమ వాటాకోసం ఒకవైపున సంఘర్షణపడుతూనే, ప్రపంచంలో అమెరికా చొరవతో లేదా అమెరికా నాయకత్వాన సాగుతున్న సైనిక చర్యల భారాల నుండి తప్పుకోవటానికి ఈ దేశాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఈ పోటీలో తమ స్వీయ స్థితిని మెరుగుపరుచుకునే ప్రయత్నంలో భాగంగా అవి నూతన స్నేహితులకోసం, కూటములకోసం వెతుకులాటలో వున్నాయి.

నాయకత్వం వహించే అగ్రరాజ్యంగా అమెరికా, ఇతర మిత్రకూటమి దేశాలను కలుపు కెళుతూ వ్యవహరించటానికి బదులుగా, “మొదట అమెరికా”ను నిలుపుతూ ట్రంపు మాట్లాడటాన్ని చూడవచ్చు. అమెరికా ప్రయోజనాలకే ప్రాధాన్యత నిస్తూ వక్కాణించే ప్రయత్నమిది. ప్రపంచంలో తిరుగులేని విధంగా అమెరికా నాయకత్వాన్ని ఆమోదించవలసిందిగా తన కూటమిలోని మిత్ర దేశాలకు కూడా తప్పనిసరిగా తెలియజెప్పే ప్రయత్నంలో భాగమే, ‘ప్రపంచ పోలీసుగా అమెరికా కొనసాగబోదు’ అన్న ట్రంపు మాటల అంతరార్థం.

సిరియానుండి సేనల ఉపసంహరణ గురించి ట్రంపు మాట్లాడుతున్న సందర్భంలో, వైట్ హౌస్ ప్రతినిధి సారాసాండర్స్ ఈవిధంగా వివరణ ఇస్తున్నారు: సిరియాలో ‘ఐసిస్’పై సాధించిన విజయాలు ప్రపంచస్థాయి కూటమికి లేదా దాని ప్రచారానికి ముగింపు చిహ్నం కాబోవటంలేదు. ఈ ప్రచారపు తర్వాత దశకు చేరుకునే క్రమంలో మధ్యంతర దశగా మాత్రమే అమెరికా తన సేనలను ఉపసంహరించుకోవటం ప్రారంభించింది”. ఈ నిర్ణయానికి ముందు అమెరికా తన భాగస్వాములను, మిత్రదేశాలను సంప్రదించిందని అమెరికా అధికార ప్రతినిధి ఒకరు పేర్కొన్నారు.

సిరియానుండి సంపూర్ణంగా అమెరికా సేనలను ఉపసంహరించుకున్నామని ప్రకటిస్తున్నప్పటికీ, ఇప్పటికీ ఇంకా చెప్పుకోదగిన స్థాయిలో అమెరికా సైనిక బలగాలు సిరియాలో వున్నాయి. సిరియా సరిహద్దు పొడవునా 5,200 మంది సైనికులు తిష్టవేసి వున్నారు. సిరియాపై మొదట సాగించిన యుద్ధమంతా ప్రధానంగా ఖతార్ మరియు పశ్చిమాసియా దేశాలనుండి వైమానిక బలగాలతోనే సాగింది.

“మాకు నచ్చని అంశాన్ని ఏదైనా ‘ఐసిస్’ ద్వారా జరగటం గమనిస్తే మేము చాలా వేగంగా, గట్టిగా వారిని ఢీ కొంటాము. ఆ తీవ్రత ఎంతగా వుంటుందో వారు కూడా వూహించలేరు” అని 2018 డిసెంబర్ 25న ఇరాక్ లోని అమెరికా సేనలను ఉద్దేశించి మాట్లాడుతూ ట్రంప్ పేర్కొన్నాడు.

సిరియానుండి అమెరికా సేనల ఉపసంహరణ ప్రతిపాదనపై వ్యాఖ్యానిస్తూ, అమెరికా విదేశాంగ శాఖామంత్రి మైక్ పాంపియో ఇలా అన్నాడు: “దీనిలో ఏవిధమైన మార్పులూ జరగవు. ఇజ్రాయిల్ పొడవునా ఈ యంత్రాంగం పని సాగిస్తుంది.”. ‘ఐసిస్’ వ్యతిరేక కార్యక్రమం కొనసాగుతుంది. ఇరాన్ దురాక్రమణను ఎదుర్కొనే మా ప్రయత్నాలు కొనసాగుతాయి. మధ్యప్రాచ్య స్థిరత్వానికి, ఇజ్రాయిల్ రక్షణకు మేము కట్టుబడి వున్నాం. ఈ అంశాలలో, సేనల ఉపసంహరణ నిర్ణయానికి ముందు ఎలా వున్నామో, ఇప్పుడూ అలానే వ్యవహరిస్తాము”.

ఇరాక్ నుండి సేనల ఉపసంహరణ ఉద్దేశ్యం తమకు లేదని ట్రంప్ స్పష్టం చేశాడు: “సిరియాలో మేము ఏదైనా చేయాలనుకుంటే” భవిష్యత్తు స్థావరంగా ఇరాక్ ఉపయోగపడుతుంది. “ఇరాక్ తన భాగోళిక ప్రాధాన్యత ద్వారా వ్యూహాత్మక ప్రాముఖ్యతను కలిగివుంది. అమెరికా సేనలు అక్కడే వుండటం ద్వారా జోర్డాన్, సౌదీ అరేబియాలకు ధైర్యాన్ని ఇవ్వటంతోపాటు టర్కీ, ఇరాన్, ఇరాక్ నడుమ సమతుల్యతను సాధించటం వాటి లక్ష్యం. “ఇజ్రాయిల్ లక్ష్యమైన టెహ్రాన్-బీరుట్ మార్గాన్ని దిగ్బంధించటం, ఈ ప్రాంతంలో పెరుగుతున్న ఇరాన్ ప్రాబల్యాన్ని నిరోధించటానికి అమెరికా సేనలు వారికి తోడ్పడతాయి.

కనుక, సిరియానుండి అమెరికా సేనల ఉపసంహరణ అనేది చాలా చిన్న, తాత్కాలిక చర్య మాత్రమే. అమెరికా సైనిక బలగాల ఢీకొనే శక్తిని మరింత దృఢపరుచుకునే లక్ష్యంతో తీసుకుంటున్న మధ్యంతర చర్య మాత్రమే.

అదే సమయంలో ఆధిపత్యం కోసం అమెరికా ప్రయత్నాలు కూడా అనేక అటంకాలను, సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నాయి.

ఆఫ్ఘన్ ప్రజలపై దాదాపు 2 దశాబ్దాల సుదీర్ఘ యుద్ధం చివరన, బలప్రయోగం చేసే తన విధానాన్ని వదులుకోనప్పటికీ, తాలిబన్లతో చర్చల ద్వారా ఓ పరిష్కార ప్రయత్నానికి అమెరికా నెట్టబడింది. ఒక సందర్భంలో పేల్చివేస్తానని హెచ్చరించిన ఉత్తరకొరియాతో అమెరికా చర్చలను సాగిస్తోంది. తాను సంపూర్ణంగా సాయుధమై వుండి ఉత్తరకొరియాను నిరాయుధం చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఈ చర్చలు సాగిస్తోంది. ఏమైనా కొరియా ప్రజానీకపు అప్రమత్తత, అమెరికా కలను వాస్తవం చేసుకోనీయకుండా అడ్డుపడుతోంది.

ఆసియా, ఆసియా-ఫసిఫిక్ ప్రాంతంపై తన ఆధిపత్యాన్ని రుద్దే వ్యూహంతో అమెరికా చాలా గంభీరంగా ప్రయత్నిస్తోంది. అయితే ఈ

ప్రాంతంలో అది బలమైన విరోధులతో తలపడ వలసివస్తోంది. ఆధిపత్య రాజకీయాలను ఈ ప్రాంత ప్రజానీకం స్థిరంగా వ్యతిరేకిస్తూ వస్తున్నారు.

మధ్యప్రాచ్యంలో తన ఆధిపత్య విధానాలను ముందుకు కొనసాగించటానికి ఇరాక్ ను తన శక్తివంతమైన సైనిక స్థావరంగా ఉపయోగించాలని అమెరికా భావిస్తోంది. అయితే, సరిగ్గా ఇరాక్ లోనే అమెరికా పట్ల వ్యతిరేకత నానాటికీ పెరుగుతోంది. అమెరికా సేనలు ఇరాక్ నుండి తక్షణం, సంపూర్ణంగా వైదొలగాలని ఇరాక్ ప్రజలనుండి, అదేవిధంగా ఇరాక్ పార్లమెంటు లోని రాజకీయశక్తులనుండి ముందుకొచ్చిన డిమాండు రోజు రోజుకీ బలపడుతోంది. అమెరికా ఆధిపత్య రాజకీయాలను వ్యతిరేకించే దేశాలనుండి, అమెరికా సాగించే దాడులకు ప్రయోగ స్థావరంగా ఇరాక్ ను ఉపయోగించాలన్న దానిపట్ల వ్యతిరేకత, బలం వుంజుకుంటోంది.

70 దేశాలలో, విదేశీ భూభాగాలలో అమెరికా ఈనాటికీ దాదాపు 800 సైనిక స్థావరాలను కలిగివుంది. వాటన్నింటినీ రద్దుచేసుకునే ఆలోచన అమెరికాకు లేదు. ప్రపంచాధిపత్యానికి వువ్వితోడ్పాటు అత్యాధునిక జనహనన ఆయుధాలను అమెరికా మరింతగా సమకూర్చు కుంటోంది. ఈ ఆయుధాల గుట్టలపై అమెరికా కూర్చోని, వాటిని ప్రయోగిస్తానని బెదిరించి ప్రపంచ ప్రజానీకాన్ని భయపెట్టి లొంగదీసుకొని, తన ఆధిపత్యాన్ని ఆమోదించజేసుకోవాలని భావిస్తోంది.

కనుక, సామ్రాజ్యవాదశక్తుల ప్రకటనలకు, హామీలకు ఎవరూ లోనుగావాల్సిన అవసరం లేదు. ప్రపంచవ్యాపిత శాంతికాముకశక్తులు, ప్రజానీకం సామ్రాజ్యవాద దేశాలను, ప్రత్యేకించి అమెరికాను ఈ క్రింది చర్యలు చేపట్టాల్సిందిగా డిమాండ్ చేయాలి. 1. అత్యాధునిక జనహనన ఆయుధాల ఉత్పత్తిని ఆపివేసి, ఇప్పటికీ సమకూర్చుకున్న ఆయుధాలన్నింటినీ ధ్వంసం చేయాలి. 2. సైనిక, నావికా, వాయు విభాగాలలో సామ్రాజ్యవాదులు ఇతర దేశాలలో నెలకొల్పిన స్థావరాలన్నీ రద్దుచేయాలి. 3. ఆఫ్ఘనిస్తాన్, సిరియా, దక్షిణకొరియా, జపాన్, మధ్యప్రాచ్యం మరియు ఇతర దేశాలలో మోహరించిన సేనలను వెంటనే ఉపసంహరించాలి. 4. ప్రపంచస్థాయి లేదా ప్రాంతీయ లేదా దైవాక్షిక సైనిక ఒప్పందాలన్నీ రద్దుచేయాలి. 5. ఇతర దేశాలపై బెదిరింపులు, దౌర్జన్యం, ఆధిపత్య చర్యలను నిలిపివేయాలి. 6. అన్నిదేశాల స్వాతంత్ర్యం, సార్వభౌమాధికారం, ప్రాదేశిక సమగ్రతలను, దేశాలమధ్య సంబంధాలలో సమానత్వ సూత్రాన్ని గౌరవించాలి. ★

“కోట్లాదిమందిని రక్షించగలిగే ధాన్యం” అని బంగారు ధాన్యాన్ని (గోల్డెన్ రైస్) ప్రస్తుతిస్తున్నారు. ఈ స్తోత్రం ప్రారంభమై రెండు దశాబ్దాలు గడిచింది. పేద దేశాలలోని చిన్న పిల్లలలో వ్యక్తమౌతోన్న ‘ఏ’ విటమిన్ లోపాన్ని (వివిడి) పరిష్కరిస్తామనే తమ పవిత్ర వాగ్దానాన్ని గోల్డెన్ రైస్ ఇంకా నెరవేర్చవలసే వుంది. అంతర్జాతీయ వరి పరిశోధనాసంస్థ (ఐఆర్ఆర్ఐఐ) యాజమాన్యం మరియు వారి వందిమాగధులు వెనువెంటనే దీనికి నిందను జన్యుమార్పిడి (జిఎమ్) ధాన్యాన్ని వ్యతిరేకించే రైతులపై, సంస్థలపై మోపుతున్నారు. అంతేకాక, ఈ రైతుల, ఈ సంస్థల “కుటీల” వ్యతిరేకతవలన, మానవత్వంతో కూడిన ఉత్తమ ధాన్య ఉత్పత్తి జరగకుండా నిరోధించబడిందని, దీనిద్వారా లబ్ధిపొందవలసిన కోట్లాదిమంది చిన్నపిల్లలకు ఆ ధాన్యం అందకపోయిన కారణంగా వారిలో అంధత్వం తొలగిపోకపోగా, అనేక మంది మరణాల పాలవుతున్నారని వారు పేర్కొంటున్నారు. అయితే అసలు వాస్తవమేమిటి?

‘బంగారు ధాన్యం’ అంటే ఏమిటి?

ఆసియా ఖండంలోని అనేక దేశాలలో వరి ధాన్యం చాలా ప్రముఖమైన పంట. ధాన్యం ఉత్పత్తి అత్యధికంగా ఈనాటికీ రైతుల చేతులలోనే వుంది. వ్యవసాయకూలీలలో అధిక భాగం ఏదో ఒక రూపంలో ధాన్యం ఉత్పత్తిపై ఆధారపడి జీవనం సాగిస్తున్నారు. మొట్టెభూములలో పండించే ధాన్యం నుండి, మాగాణి భూములలో పండించే ధాన్యం వరకు ధాన్యంలో విస్తారమైన ఎన్నో రకాలు సాగవుతున్నాయి. భారతదేశం నుండి ఇండోనేషియావరకు, చైనానుండి ఫిలిప్పీన్స్ వరకు 40వేలకు పైగా ధాన్యంలో రకాలను తేలికగా గుర్తించగలం. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పండించే ధాన్యంలో 90శాతం పైగా ఆసియా ఖండంలోనే ఉత్పత్తి చేయబడి, ఇక్కడే వినియోగించబడుతోంది.

పోషకాలతోకూడిన ఆహారంగా ధాన్యం వున్నప్పటికీ, విటమిన్ ‘ఏ’ లేదా దాని వాహకమైన ‘బీటా-కెరోటిన్’ వంటివి దీనిలో లోపించాయి. ఆ కారణంగానే ధాన్యంతో కూడిన ఆహారంలోని ఈ సూక్ష్మపోషకాలను భర్తీచేయటానికి కూరగాయలు లేదా మాంసాధారిత ప్రోటీన్లను చేర్చుకొని భోజనం చేయటం జరుగుతుంది. 1999లో డా॥ఇంగ్లీ పోట్రీక్యూస్ నాయకత్వం లోని యూరోపియన్ శాస్త్రవేత్తల బృందం ఈ పరిస్థితిని మార్చేందుకు జన్యుమార్పిడి ధాన్యాన్ని

అభివృద్ధిచేసేందుకు ప్రయత్నించారు. ఇందుకై డా॥ఫోడిల్ (ఒక తరహా అడవి వుష్పం) మరియు మొక్కజొన్న జన్యువులను, కొన్నిరకాల బాక్టీరియాను ధాన్యంలో చొప్పించటంద్వారా బీటాకెరోటిన్ను ధాన్యంలో సమకూరేట్లు చేయదలిచారు. దీనినే బంగారు ధాన్యం అని పిలుస్తున్నారు. ఈ ధాన్యపు గింజలు-బియ్యం, బంగారు రూపంలో వుండటమే దీనికి ఆ పేరు రావడానికి కారణం. అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలలో అత్యధికమైన పేద ప్రజానీకం సమతుల్యహారాన్ని తీసుకోలేని కారణంగా, ధాన్యమే ప్రధాన ఆహారపంటగా వున్న కారణంగా, బంగారు ధాన్యం విటమిన్-ఏ మరియు ఇతర పోషకాల లోపాలను పరిష్కరించగలుగుతుందని వారు వాదిస్తున్నారు.

తర్వాత, సింజెంటా కంపెనీ బంగారు ధాన్యంలో నూతనంగా అభివృద్ధిచేసిన జిఆర్-2 వంగడాన్ని రూపొందించి ‘గోల్డెన్ రైస్’ హ్యూమానిటేరియన్ బోర్డు’కు విరాళంగా ఇచ్చి, జిఆర్-2 భారీస్థాయిలో ప్రవేశపెట్టి, ఉత్పత్తి చేయటానికి హామీ ఇవ్వమని కోరింది. ప్రజలందరూ జిఆర్-2 ధాన్యాన్ని ఆహారంగా తీసుకోవటం వలన విటమిన్-ఏ లోపాన్ని నివారించగలమని పేర్కొంది. ఫిలిప్పీన్స్, బంగ్లాదేశ్, ఇండోనేషియా, ఇండియా వంటి దేశాలలో ప్రతిఏటా లక్షమంది చిన్నపిల్లలు అంధత్వంతో బాధపడుతున్నట్లుగా ఒక అంచనా వెల్లడించింది. తర్వాత, 2011 సం॥లో బంగారు ధాన్యం అభివృద్ధికోసం బిల్ అండ్ మిలిండా గేట్స్ ఫౌండేషన్ దాదాపు 10కోట్ల 30 లక్షల అమెరికా డాలర్లను ఐఆర్ఆర్ఐఐకి విరాళంగా అందజేసింది.

1990ల చివరలో జన్యుమార్పిడి ధాన్యం గురించిన మొదటి ప్రకటన వెలువడినప్పటి నుండి, బంగారు ధాన్యం పలు దశలలో అభివృద్ధి జరుగుతూ, ప్రపంచంలో అన్ని వైపులనుండి ఉత్సుకతతోపాటు విమర్శన కూడా ఎదుర్కొంది. బంగారు ధాన్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం తీవ్రమైంది. బంగారు ధాన్యాన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడేవారు జీవసాంకేతికత గొప్పదనానికి దీనికి ఒక గొప్ప చిహ్నంగా కీర్తించటంతోపాటు, ‘విటమిన్-ఏ’ లోపాన్ని అరికట్టే సర్వరోగ నివారిణిలాగా మాట్లాడుతూ, మరోవైపున దీనిని వ్యతిరేకించే వారిని పిల్లలలో అంధత్వం పెరిగి పోవటానికి బాధ్యులుగా పేర్కొంటున్నారు.

జన్యుమార్పిడి పంటల చుట్టూతా వాదోప వాదనలు బలంగా జరగటానికి-బంగారు ధాన్యంలో పోషక విలువలను మరింత

పెంపుజేసేందుకు జన్యుమార్పిడి పరిశోధనలకు ద్వారాలు తెరవటం కీలకపాత్ర పోషించింది. ఈ రకంగా అభివృద్ధిచేసిన జన్యుమార్పిడి బంగారు ధాన్యంలో కొన్ని రకాలు ఈ విధంగా వున్నాయి: పైన పేర్కొన్న యూరోపియన్ శాస్త్రవేత్తల బృందమే ఐఆర్ఆర్ఐఐలోనే ఇసుము మరియు జింక్ ధాతువులతో పోషకవిలువలతో బంగారు ధాన్యాన్ని అభివృద్ధిచేశారు. బిల్ అండ్ మిలిండా గేట్స్ ఫౌండేషన్ అందజేసిన 59 లక్షల పౌండ్ల నిధులతో క్విన్స్లాండ్ యూనివర్సిటీ ఆఫ్ టెక్నాలజీ పరిశోధన బృందం బీటా కెరోటిన్ను పెంపొందించిన జన్యుమార్పిడి చేసిన అరటి పండును ‘సూపర్ బనానా’ లేక ‘గోల్డెన్ బనానా’ పేరిట అభివృద్ధి చేశారు. ఓహియోస్టేట్ యూనివర్సిటీ మరియు ఇటాలియన్ ఏజన్సీ ఫర్ న్యూ టెక్నాలజీస్ - రెండు సంస్థలకు చెందిన శాస్త్రవేత్తల బృందం విటమిన్-ఏ, విటమిన్-ఇ కలిగిన నారింజ పసుపువర్ణం కలబోసుకున్న జన్యుమార్పిడి వంశపు బంగారు బంగాళా దుంపను అభివృద్ధి చేశారు. దక్షిణచైనాలోని గౌన్రువ్ విశ్వవిద్యాలయంలోని ఓ పరిశోధక బృందం బ్లాబెరీలలో సాధారణంగా వుండే రంగురంగుల యాంటాక్సిడెంట్ సమ్మేళనాలను కలిగివున్న జన్యుమార్పిడి “ఊదారంగు ధాన్యాన్ని” అభివృద్ధిపరిచారు. క్యాన్సర్ నిర్మూలనకు ఇది దోహదకారిగా వుంటుందని పేర్కొన్నారు.

బంగారు ధాన్యం అభివృద్ధిపరచటానికి లక్ష్యంగా ఎంచుకున్న దేశాలేవి? ఇప్పుడవి ఏ పరిస్థితుల్లో వున్నాయి?

భారతదేశం

ప్రారంభంనుండే భారతదేశం బంగారు ధాన్యాన్ని అభివృద్ధిపరచటంలో జోక్యం కలిగి వుంది. భారతదేశానికి చెందిన న్యూఢిల్లీలోని ఇండియన్ డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ బయోటెక్నాలజీ మరియు స్విట్జర్లాండ్కు చెందిన బెర్న్లోని స్విస్ డెవలప్మెంట్ కార్పొరేషన్లు సంయుక్తంగా నిధులు సమకూర్చే ‘ఇండో-స్విస్ కొలాబరేషన్ ఇన్ బయోటెక్నాలజీ’ (ఇటిహెచ్ జ్యూరిచ్) సంస్థ నుండి తాను పొందిన మద్దతును డా॥పోట్రీకస్ తనకు తానుగా గుర్తించి పేర్కొన్నాడు. ‘ఇండో-స్విస్ కొలాబరేషన్ ఇన్ బయోటెక్నాలజీ’ వంటి వ్యవస్థీకృత నిర్మాణ చట్రంలోనున్న సంస్థద్వారా బంగారు ధాన్యాన్ని భారతదేశంలో ప్రవేశ పెట్టారు. బంగారు ధాన్య ఉత్పత్తిలో భారతదేశం నాయకత్వం తీసుకొని ఇతర దేశాలకు సమానంగా వుంటుందని ప్రాథమిక దశలో

ఊహించారు. 2016 ఫిబ్రవరిలో జరిగిన భారత వ్యవసాయ పరిశోధనాసంస్థ (ఐఆర్ఆర్ఐ) 54వ సమావేశాల సందర్భంగా, నాటి భారత రాష్ట్రపతి ప్రణబ్ ముఖర్జీ మాట్లాడుతూ ఈ అంశాలను వెల్లడించాడు. విటమిన్-ఎతో సంబంధితమైన జన్యుమార్పిడి బంగారు ధాన్యాన్ని, మాంసకృత్తులు అధికంగా వుండే మొక్కజొన్నను, ఐరన్-జింక్ అధికంగా వుండే గోధుమను, మాలిక్యులర్ బ్రీడింగ్ ద్వారా సజ్జలు, పప్పుధాన్యాలను భారతదేశం అభివృద్ధిచేసిందని రాష్ట్రపతి తన ప్రసంగంలో పేర్కొన్నాడు. 'రాష్ట్రీయ కృషి వికాస్ యోజన' (జాతీయ వ్యవసాయ అభివృద్ధి కార్యక్రమం) పేరుతో దాదాపు 95వేల అమెరికన్ డాలర్ల (68 లక్షల రూ॥) నిధుల సహాయంతో బీహార్ రాష్ట్రంలోని రాజేంద్ర వ్యవసాయ విశ్వ విద్యాలయంలో "బీహార్ లోని వివిధ వ్యవసాయ పర్యావరణ మండలాలలో బంగారు ధాన్యం అభివృద్ధి" పేరుతో ఒక ప్రాజెక్టుపై పరిశోధన జరుగుతూవుంది. 2017 సం॥లో బంగారు ధాన్యాన్ని అభివృద్ధిపరిచిన మొదటిదేశంగా వున్నప్పటికీ, బంగారు ధాన్యాన్ని ఉత్పత్తి చేయటానికి అవసరమైన జన్యువులు ఉద్దేశించిన దానికి భిన్నమైన ఫలితాలనిస్తున్నాయని భారత పరిశోధకుల బృందమొకటి పేర్కొంది. అధిక దిగుబడినిస్తున్న వ్యవసాయ శాస్త్ర విజ్ఞానపరంగా ఉన్నతమైన మనదేశ ధాన్యరకమైన 'స్వర్ణ'లోకి -బంగారు ధాన్య అభివృద్ధికోసం జన్యువులను ప్రవేశపెట్టినపుడు అది పేలవంగానూ, కదలికలు లేక స్థిరంగానూ మిగిలిపోతోంది. ఫలితంగా దిగుబడులు బాగా తగ్గిపోయి, వ్యవసాయానికి పనికిరాని విధంగా మారిపోయింది.

ఫిలిప్పీన్స్

ఫిలిప్పీన్స్ దేశ మొక్కల పరిశ్రమకు చెందిన వ్యవసాయశాఖకు 2017 ఫిబ్రవరిలో ఫిలిప్పీన్స్ రైస్ రీసెర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ('ఫిల్ రైస్') మరియు ఐఆర్ఆర్ఐలు విడివిడిగా దరఖాస్తు చేసు కున్నాయి. ఈ దరఖాస్తులలో 'జిఆర్-2ఇ' బంగారు ధాన్యాన్ని క్షేత్రస్థాయిలో పరిక్షించేందుకు, ఆహారం, మేతలలో నేరుగా వుపయోగించేందుకు జీవరక్షణ అనుమతులకోసం అభ్యర్థించి వున్నారు. 2015, 2016 మధ్యకాలంలో 'ఫిల్ రైస్' నిర్వహించిన నిర్దేశిత క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాల తర్వాత ఈ దరఖాస్తులు విఫలమయ్యాయి. బంగారు ధాన్యంలో కూడా ఒక్క బీటా-కెరోటిన్ మినహా ఇతర పోషక విలువలన్నీ సాధారణ ధాన్యంలో వలె వున్నాయని, దిగుబడితోసహా కీలకమైన వ్యవసాయశాస్త్ర విజ్ఞాన లక్షణాలేవీ ఏమాత్రం ప్రభావితం కావటంలేదని 'ఫిల్ రైస్' తన క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలలో నిర్ధారించింది.

'ఫిల్ రైస్' మరియు ఐఆర్ఆర్ఐలు సంయుక్తంగా తెలివిగా నిర్దేశిత క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలను నిర్వహించారు. 400 మందికి పైగా రైతులు మరియు మౌలిక విభాగాలవారు కామెరినెస్ సర్, ఫిలిలోని వ్యవసాయ ప్రాంతీయ కార్యాలయ శాఖను చుట్టుముట్టినపుడు 'ఫిల్ రైస్' మరియు 'ఐఆర్ఆర్ఐ'లు బంగారు ధాన్యం పరిస్థితిపై నోరు మెదపకుండా మౌనం వహించాయి. దీనితర్వాత అక్కడనుండి బంగారు ధాన్యపు క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలను ఎత్తివేశారు.

రైతులు నేరుగా కార్యాచరణలోకి కదిలిన కారణమేమంటే, తమ విలువైన సాంప్రదాయక మైన, రైతులు నిల్వచేసుకుంటున్న విత్తన రకాలు కలుషితం కాకుండా నిరోధించటానికే. రానున్న రెండు, మూడు సం॥ల కాలంలో బంగారు ధాన్యాన్ని వ్యాపారపరంగా అభివృద్ధిచేయటానికి రూపొందించుకున్న పథకాలకు ఆటంకాలు కలిగించేవిధంగా క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలను ఆపివేయటానికి దోవతీసిన పరిస్థితులను పై రెండు సంస్థలు తప్పుపట్టాయి. క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలలో పెంచిన బంగారు ధాన్యరకం దిగుబడిలో విఫలమైందని, స్థానిక రకాల ధాన్యపు దిగుబడిలతో పోల్చినా సాధారణ దిగుబడి మాత్రమే వుందని ఐఆర్ఆర్ఐ కూడా ఒప్పుకున్నప్పటికీ ప్రయోగాలను ఆపివేయటాన్ని తప్పుపట్టింది. ఇప్పటికీ కొత్తగా క్షేత్రస్థాయి పరిశోధనలకు 'ఫిల్ రైస్' వద్దకు దరఖాస్తులు వస్తున్నాయి. 'ఫిల్ రైస్' ప్రకారం, ఒక వ్యవసాయ సీజన్ వరకు మాత్రమే క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలు నిర్వహిస్తారు. దాని తర్వాత వ్యాపార ప్రచారం కోసం దరఖాస్తు చేసుకుంటారు. క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలను ప్రక్కనుంచితే, బంగారు ధాన్యాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళాలని ప్రవచించే వారంతా ఆహారం, మేత, ప్రాసెసింగ్ లోకి నేరుగా బంగారు ధాన్యాన్ని ప్రవేశపెట్టాలని కోరుతూ దరఖాస్తు చేస్తున్నారు.

బంగ్లాదేశ్

2017 ప్రాంభంలోనే గాజీపూర్ లోని 'బంగ్లాదేశ్ రైస్ రీసెర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్' (బిఆర్ఆర్ఐ) ప్రాంగణంలో బంగారు ధాన్యపు క్షేత్రస్థాయి నిర్దేశిత ప్రయోగాలను బంగ్లాదేశ్ పూర్తిచేసింది. అది ప్రస్తుతం పర్యావరణ శాఖామంత్రికి మరియు వ్యవసాయశాఖా మంత్రిలకు వివిధ రకాల రైతుల భూములలో క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలు జరపటానికి అనుమతి కోరుతూ దరఖాస్తు చేసే దశలో వుంది. ఇంకా 2017 నవంబర్ లో వ్యవసాయ మంత్రిత్వశాఖకు, 'జిఆర్-2ఇ' బిఆర్ఆర్ఐ 'ధన్-29' బంగారు ధాన్యంపై పర్యావరణ, ఆహార భద్రతా

అంచనాను కోరుతూ మరో దరఖాస్తు చేసింది. ఆ తర్వాతి నెలలోనే పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వశాఖను కూడా దీనిపై అంచనా కోరింది. ఏమైనా, బంగ్లాదేశ్ లో బంగారు ధాన్యం వ్యాపార కాలవ్యం బారిన పడటంపట్ల ఆందోళనలు తలెత్తాయి. 2013లో వ్యాపార సరళిలో బిటి వంగ ఉత్పత్తికి అనుమతించి నప్పటినుండి బంగ్లాదేశ్ తమ దేశ వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల ఎగుమతుల విషయంలో ఇప్పటికే తొట్రుపాటు నెదుర్కొంటోంది. తమ దేశం నుండి ఎగుమతి అయ్యే ధాన్యం, జన్యుమార్పిడి ధాన్యంతో కలుషితం కాకుండా బంగ్లాదేశ్ తనకు తాను చాలా అప్రమత్తంగా వుంది. అలాంటి దేదైనా జరిగితే, అది తమ దేశ వ్యవసాయ ఎగుమతులపై తీవ్రప్రభావం చూపుతుందని ఆందోళన చెందుతోంది.

ఇండోనేషియా

ఇండోనేషియాలో బంగారు ధాన్య అభివృద్ధి గురించిన ప్రభుత్వ సమాచారం చాలా పరిమితంగా వుంది. ఇండోనేషియా దేశం-పశ్చిమ జావా, బోగోర్ ('బిబిపాడి')లోని రైస్ రీసెర్చ్ సెంటర్ లోనే 2012 నుండి బంగారు ధాన్యంపై ప్రయోగాలు జరుగుతూ వస్తున్నాయి.

2014 మార్చిలో ఇండోనేషియాలో బంగారు ధాన్యంపై పరిశోధన కొనసాగింపు గురించి పరిశీలించటానికి ఐఆర్ఆర్ఐకి చెందిన పరిశోధకులు ఒకరు 'బిబిపాడి' వెళ్ళారు. రైస్ రీసెర్చ్ సెంటర్ అధినేతతో మరియు ఇతర పరిశోధకులతో జరిగిన సమావేశంలో, 'బంగారు ధాన్యం ఐఆర్-64', 'జిఆర్-2 ఆర్' రకాలు ఇండోనేషియాలో సాంప్రదాయక వంగడమైన ఐఆర్-64తో పోల్చినపుడు వ్యవసాయ విజ్ఞాన శాస్త్రపరంగా తక్కువ నాణ్యత కల్గినవిగా ఫలితాలు వున్నాయని, ఐఆర్ఆర్ఐ నిర్ధారించింది. ఆ కారణంగానే, 2014 సం॥ నుండి ఇండోనేషియాలో నిర్దేశిత ప్రయోగాలు నిర్వహించకుండా వాయిదా వేశారు. ఇండోనేషియాలో బంగారు ధాన్యం అభివృద్ధిలో వైఫల్యాలున్నప్పటికీ, నిర్దేశిత పరీక్షల నిర్వహణ వాయిదావేసినప్పటికీ, 2016లో 'పుడ్ సేఫ్టీ ఆప్టేలియా మరియు న్యూజిలాండ్' (ఎఫ్ఎస్ఎ ఎన్జెడ్)కు ఐఆర్ఆర్ఐ చేసిన దరఖాస్తులో తన 'నేషనల్ అగ్రికల్చరల్ రీసెర్చ్ అండ్ ఎక్స్ ప్లొరేషన్ సిస్టమ్' (ఎన్ఎఆర్ఐఎస్) భాగస్వాములతో కలసి మార్కెట్ లోకి విడుదల చేయటానికి ముందస్తుగా జీవసాంకేతిక చర్యలను జరుపుతున్నామని, ఇండోనేషియాతో సహా నియంత్రణ విసతుల గురించి పథకరచన చేస్తున్నామని పేర్కొంది.

బంగారు ధాన్యం యజమానులకే

పేటెంటు హక్కులా?

2000 సం॥లో ప్రభుత్వ శాస్త్రవేత్తలైన ఇంగ్ పోట్రీకస్, పీటర్ బేయర్లు అసలైన బంగారు ధాన్యపు (డఫోడిల్ జన్యువుతో తయారైన జిఆర్-1) జీవసాంకేతికతను అభివృద్ధిచేసి, పేటెంటు హక్కు పొందారు. తమ సాంకేతికతపై హక్కులను వారు సింజెంటాకు దఖలు పరిచారు. దీనికి ప్రతిగా సింజెంటా మాన్ శాంటోతో సహా ఇతర వనరులనుండి కావలసిన లైసెన్సులను పొంది బంగారు ధాన్య సాంకేతికతను ఉపయోగించటానికి వీలుగా సిద్ధంచేసి, ఆ తర్వాత అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలలో నిర్దిష్ట నిబంధనలతో “పరోపకార” దృష్టితో ఈ సాంకేతికతను పునరుద్ధరించు కోవటానికి వీలుగా తిరిగి ఆవిష్కర్తలకే ఇచ్చివేసింది.

బంగారు ధాన్యంపై వాణిజ్యపరమైన పూర్తి స్థాయి హక్కులను, ఆ సాంకేతికతతో మెరుగుదల చేస్తూ చేసిన మార్పులతోసహా, తిరిగి సింజెంటా చేజిక్కించుకుంది. మొక్కజొన్న జన్యువుతో రూపొందించిన, తిరిగి అభివృద్ధిచేసిన బంగారు ధాన్యపు జిఆర్-2 అనే వంగడంపై నేరుగా సింజెంటానే పేటెంట్ కలిగి వుంది. అయితే, తనకు తానుగా అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలో ధాన్యాన్ని మార్కెటింగ్ చేసే ఆసక్తి తనకేమాత్రం లేదని సింజెంటా ప్రకటించింది.

2017 జూన్ లో 4,300 కోట్ల అమెరికన్ డాలర్ల వ్యయంతో చైనా ప్రభుత్వ అధీనంలోని ‘కెమ్ చైనా కార్పొరేషన్’, సింజెంటాకు చెందిన అధికమైన వాటాలన్నింటిని కొనుగోలు చేసింది. సింజెంటాను జాబితా నుండి తొలగించిన వెనువెంటనే ‘కెమ్ చైనా’ మిగిలిన వాటాలను కొనేసింది. సింజెంటా ప్రస్తుతం ‘కెమ్చైనా’ అనే ఒకే ఒక్క వాటాదారుని కలిసివున్న ప్రైవేటు కంపెనీ. భవిష్యత్తులో కంపెనీలోని కొద్దిపాటి వాటాలను తిరిగి షేర్ మార్కెట్ జాబితాలో వుంచబోతున్నట్లు కెమ్చైనా షేర్ గొంది.

2018లో చైనాలోని మరో బడా రసాయన పరిశ్రమ అయిన సైనోకెమ్, కెమ్చైనాతో సంఘటితమై కలిసిపోవటానికి పథకరచన చేస్తోంది. ఇది వాస్తవ రూపం దాలిస్తే ఆవిర్భవించే నూతన పారిశ్రామిక దిగ్గజం, ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద రసాయన పరిశ్రమ అయిన డౌ-డ్యూపాంటేలను అధిగమిస్తుంది. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, బంగారు ధాన్యంపై పేటెంటు హక్కులను తిరిగి చేజిక్కించుకున్న సింజెంటా, కెమ్చైనా అధీనంలో వుంది. ఇతర ప్రయోజనాలకు ఈ హక్కులను ఉపయోగ

పెట్టాలని ఈ సమయంలో పథకం వేసుకోక పోయినా, భవిష్యత్తులో దీనిలో మార్పులు జరగవచ్చు.

బంగారు ధాన్యం-సహజ బీటా

కెరోటిన్ లకంటే మెరుగైనదా?

బంగారు ధాన్యం వాడకం అనేక అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో విస్తృతంగా వున్న విటమిన్-ఏ లోపాన్ని నివారించటంలో కీలకమైందిగా గత రెండు దశాబ్దాలుగా, బంగారు ధాన్యం సృష్టికర్తలు, దాని ప్రచారకులు నిరంతరాయంగా నొక్కి చెప్తున్నారు. ఆఫ్రికా, ఆగ్నేయ ఆసియాలోని అనేక దేశాల పేద ప్రజానీకం విటమిన్-ఏ లోపంతో సహా పలురకాలైన పౌష్టికాహార లోపంతో బాధపడు తున్నారనేది వాస్తవం. ప్రపంచ ఆరోగ్యసంస్థ (డబ్ల్యుహెచ్ ఓ) ప్రకారం, ప్రపంచంలో బడి ఈడుకు చేరుకోని 25 కోట్లమంది పసిపిల్లలు, విటమిన్-ఏ లోపం కలిగివున్నారు. విటమిన్-ఏ లోపంతోపాటు పౌష్టికాహార లోపానికి పేదరికం, కొనుగోలుశక్తి లేకపోవటమూ ప్రధాన కారణాలుగా గుర్తించారు. ఈ ముఖ్యమైన అంశాలు బంగారు ధాన్యంద్వారా ఎప్పటికీ పరిష్కారం కావు.

బంగారు ధాన్యాన్ని నేరుగా వినియో గించటం, బంగారు ధాన్య వ్యాపారీకరణ చాలా ప్రమాద హెచ్చరికలుగా వున్నాయి. 2009 ఫిబ్రవరిలో చైనాలోని హూనాన్ రాష్ట్రంలో ఆరునుండి ఎనిమిది సం॥ల వయస్సుగల బడిపిల్లలపై బంగారు ధాన్య పథకంలో భాగంగా పరీక్షలు నిర్వహించారని వార్తలు వెలువడ్డాయి. వీరిలో 23 మంది పిల్లలకు తమ పాఠశాల ఆహారంతోపాటు జన్యుమార్పిడి ఆహారం కూడా అందుతోంది. అయితే ఈ జన్యుమార్పిడి ఆహారంయొక్క దుష్ప్రతికూల ఆరోగ్యంపై ఏవిధంగా వుంటాయనే అంశంపై ఆహార పరిశోధనా అధ్యయనాలు జరపకపోయినప్పటికీ ఆ పిల్లలకు అందజేస్తున్నారు. ఇది ప్రజలలో చర్చను లేవనెత్తింది. జంతువులకు ఈ ఆహారాన్ని అందించి ఇప్పటికే ప్రయోగాలు నిర్వహించకుండా ఏకంగా ఒకేసారి మానవులపై, అది కూడా పసి పిల్లలపై అలాంటి ప్రయోగాలు నిర్వహించటం నైతికంగా సబబైనదా? వైద్యపరంగా బాధ్యత ఏమిటి అనే చర్చలు సాగుతున్నాయి.

చిన్న పిల్లలకు నేరుగా జన్యుమార్పిడి ఆహారాన్ని అందిస్తున్న వివాదం చుట్టుముట్టి వున్నప్పటికీ, 2017 ఫిబ్రవరిలో ఐఆర్ఆర్ఐ మరియు ‘ఫిల్డెస్’లు ఈ వివాదాలను ప్రక్కకు తోసివేసి, నేరుగా తినటానికి జన్యుమార్పిడి ఆహారాన్ని అందించే ప్రయోగాల కోసం

ఫిలిప్పీన్స్ వ్యక్తశాఖకు చెందిన వ్యవసాయశాఖ బ్యూరోకు దరఖాస్తు చేసుకున్నాయి. ఈ మధ్యలో, బిఆర్ఆర్ఐ వర్గాల కథనం ప్రకారం, హెలెన్ కెల్లర్ సంస్థ సౌజన్యంతో 2018, 2019 సం॥లలో బంగ్లాదేశ్ లో బాలలకు తినటానికి వీలుగా నేరుగా జన్యుమార్పిడి ఆహారాన్ని అంద జేసే ప్రయోగాలకు పథకాలు రూపొందించి నట్లుగా తెలుస్తోంది. ఈ హెలెన్ కెల్లర్ సంస్థ, గతంలో ఒకసారి బహిరంగ క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలను ముగించిన ‘గోల్డెన్ రైస్ హ్యూమానిటేరియన్ బోర్డు’ యొక్క భాగస్వామ్య సంఘంగా వుంది.

ఐక్యరాజ్యసమితికి చెందిన ఆహార అభివృద్ధిసంస్థ (ఎఫ్ డిఏ) బంగారు ధాన్యంలో బీటా-కెరోటిన్ స్థాయి చాలా తక్కువగా వుందని నిర్ధారించింది. పౌష్టికాహార లోపాన్ని విటమిన్-ఏ లోపాన్ని నివారించటంలో జన్యుమార్పిడి బంగారు ధాన్యపు వైఫల్యాన్ని నిరుపయోగితను ఇది ప్రతిబింబిస్తోంది.

విటమిన్-ఏ లోపాన్ని నిరోధించటానికి

మనకు బంగారు ధాన్యపు అవసరం

నిజంగా వుందా?

ఫిలిప్పీన్స్ తన దేశంలోని విటమిన్-ఏ లోపం కలిగివున్న విభాగాలకు సాంప్రదాయక పౌష్టికాహారాన్ని అందించే కార్యక్రమాలద్వారా దానిని అధిగమించింది. ఫిలిప్పీన్స్ జాతీయ పౌష్టికాహార మండలి అందజేస్తున్న వివరాల ప్రకారం, 2003 నుండి 2008 సం॥ల మధ్యకాలంలో విటమిన్-ఏ లోపంతో బాధపడే వారి సంఖ్య పరిగణించదగిన స్థాయిలో తగ్గుతూ వచ్చిందని షేర్ గొంది. 6 నెలలనుండి 5 సం॥ల వయస్సు బాలలలో విటమిన్-ఏ లోపం 2003లో 40.1 శాతం వుండగా, 2008లో 15.2 శాతానికి తగ్గింది. గర్భిణీ మహిళలలో 17.5 శాతంనుండి 9.5 శాతానికి తగ్గగా, పాలిచ్చే తల్లిలలో 20.1 శాతం నుండి 6.4 శాతానికి తగ్గింది.

బంగ్లాదేశ్ లో, 1990ల మధ్యకాలంలో, ఆరోగ్య కుటుంబ సంక్షేమ మంత్రిత్వశాఖ చేపట్టిన పౌష్టికాహార సర్వేప్రకారం, ఆహారం ద్వారానే మొత్తం జనాభాలో 44 శాతం మంది ‘విటమిన్-ఏ’ అవసరాలను అందుకోగలుగు తున్నారు. ఆ తర్వాత 1995-2005 సం॥ల మధ్యకాలంలో బంగ్లాదేశ్ లో విటమిన్-ఏ లోపం కలిగిన వారిసంఖ్య చిన్నపిల్లలలో 22 శాతం, గర్భిణీ స్త్రీలలో 23 శాతం తగ్గిందని వెల్లడైంది. విటమిన్-ఏ పుష్కలంగా లభించే క్యాప్టూల్స్ ను అందజేయటం అత్యంత ఖర్చుతో

కూడుకున్నదని, ప్రజలు తీసుకునే ఆహారంలో వైవిధ్యం వుండేలా చూడటంతోపాటు, పౌష్టికాహారానికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని వారికి అందజేయటాన్ని దీనికి జోడించటంద్వారా విటమిన్-ఏ లోపాన్ని కొద్దికాలంలోనే సరిదిద్ద వచ్చని బంగ్లాదేశ్ కుటుంబ సేవలు, సంక్షేమ మంత్రిత్వశాఖ ఎత్తిచూపింది.

ఇలాంటి పరిస్థితిని ఇండోనేషియాలో కూడా చూస్తాం. ఇండోనేషియాలో 6-59 నెలల మధ్య వయస్సున్న పసిపిల్లలకు సంవత్సరానికి రెండు సార్లుగా విటమిన్-ఏ క్యాప్సుల్స్ను అందజేశారు. తాజాగా 2011 సం॥లో విటమిన్-ఏ లోపం వున్నవారి సంఖ్యను పరిగణించారు. ఈ గణాంకాల ప్రకారం విటమిన్-ఏ లోపం స్థాయి, ప్రజా పౌష్టికాహార సమస్యగా పరిగణించబడే దానికన్న దిగువన వుందని, దీని అర్థం విటమిన్-ఏ ఇక ఎంత మాత్రమూ జాతీయ ఆరోగ్య సమస్య కాదని ప్రకటించారు.

ఐఆర్ఆర్ఐ డాక్యుమెంట్ల ప్రకారం, క్యారటల్లో వుండే బీటా-కెరోటిన్కంటే బంగారు ధాన్యంలో 10శాతం తక్కువగానే కలిగి వుంటుంది. పైన పేర్కొన్నవిధంగా, ఐక్యరాజ్య సమితికి చెందిన ఆహార అభివృద్ధిసంస్థ(ఎఫ్డిఏ) కూడా, బంగారు ధాన్యం తక్కువ బీటా-కెరోటిన్ను కలిగివుంటుందని దృష్టికి తెచ్చింది. ఐఆర్ఆర్ఐ నివేదికను పేర్కొంటూ, బంగారు ధాన్యంలోని సగటు బీటా-కెరోటిన్ కేవలం 1.26 యుజి/జి మాత్రమే. జిఆర్-2ఇలో ఇప్పటికే తక్కువస్థాయిలో వున్న బీటా-కెరోటిన్ సూక్ష్మపోషకాలు, కాలం గడిచేకొద్దీ తగ్గుతూ రావచ్చని 2017 సం॥లో జరిగిన ఓ అధ్యయనం తెలిపింది. 3 వారాలపాటు నిల్వచేసిన బంగారు ధాన్యంలో మొదటవున్న బీటా-కెరోటిన్ నిల్వలో 60శాతం మాత్రమే లభించగా, అదే పది వారాలపాటు నిల్వవుంచిన ధాన్యంలో కేవలం 13 శాతం మాత్రమే లభించింది. ఆస్ట్రేలియాలో 'మదర్స్ఆర్ డిమిస్టిమైంగ్ జెనటిక్ ఇంజనీరింగ్' (ఎమ్ఎడిజిఇ) కూడా ఇదే అంశాన్ని ఎత్తి చూపింది. "నిల్వచేసిన బంగారు ధాన్యంలో విటమిన్-ఏ నిల్వలు ఈ స్థాయిలో తరిగి పోతున్నప్పుడు, పంట చేతికొచ్చిన 75 రోజుల నిల్వ తర్వాత ఒక వ్యక్తి 31 కిలోగ్రాముల బంగారు ధాన్యాన్ని తినటం, ఒక గుప్పెడు తాజా కొత్తిమీరవంటి కూరాకును తినటంతో సమానమౌతుంద"ని వారు పేర్కొన్నారు. అలాగే "వండిన 4 కిలోగ్రాముల జన్యుమార్పిడి బంగారు ధాన్యంలోనున్న విటమిన్-ఏ మొత్తం, ఒక క్యారట్ కలిగివుందని" కూడా వారు పేర్కొన్నారు. బహుశా ఈ కారణం వలననే 2000 సం॥లో కోట్లాదిమంది బాలలను విటమిన్-ఏ లోపాన్నుండి రక్షించటానికి

బంగారు ధాన్యాన్ని ఏకైక పరిష్కారమార్గంగా ప్రచారం గావించినవారు, ఈనాడు విటమిన్-ఏ లోపాన్ని నివారించటానికన్న "అనేక మార్గాలలో బంగారు ధాన్యం ఒకటి" అని మాత్రమే పేర్కొంటున్నారు. తిరిగి ఇది ఒక కీలక ప్రశ్నను ముందుకు తెస్తుంది. విటమిన్-ఏ లోపాన్ని అధిగమించడానికి నిజంగా మనకు బంగారు ధాన్యం అవసరమా? "కాదు" అనేదే గట్టిగా సమాధానం.

బంగారు ధాన్యం-ఓ తప్పుడు రక్షణ

బంగారు ధాన్యపు సాంకేతికతతోనూ, మరియు ఆ ఉత్పత్తిలోనూ రెండింటిలోనూ వున్న వైఫల్యాలు, అంతర్దీనంగా వున్న లోటు పాట్లే-బంగారు ధాన్యం వ్యాపారీకరణ ఆలస్యం జరగటానికి, ప్రజానీకపు 'నిస్తేజమైన ఆమోదానికి' కారణాలుగా వున్నాయి. బంగారు ధాన్యంలో బీటా-కెరోటిన్ నిలకడగా తక్కువగా వుండటంతో పాటు, మరింత తరిగిపోయే అవకాశం వుండటంవలన విటమిన్-ఏ లోపాన్ని పరిష్కరించే లక్ష్యాన్ని చేరుకోవటానికి ఇది ఏమాత్రం దోహదపడకపోగా, బంగారు ధాన్యం నిరుపయోగమైందిగా మిగిలిపోనుంది. అలాగే బంగారు ధాన్యం వండించే రైతులకు దిగుబడులు కూడా తక్కువగా వుండటంవలన, బంగారు ధాన్యం పంట వండించాలనుకునే రైతులు అధికంగా కూడా నష్టపోతున్నారు.

ఈలోపు, మన వ్యవసాయం ముంగిట్లోకి కార్పొరేషన్లు ప్రవేశించటానికి బంగారు ధాన్యానికి అవకాశాలు కల్పించి, మరిన్ని

(17వ పేజీనుండి)

ఇబ్బందులను, ప్రాణాలకు కలిగే ప్రమాదాన్ని లెక్కచేయక ప్రజానీకం ఐక్యంగా ఆందోళనలలో పాల్గొనటం వీరి ఉద్యమాల ప్రత్యేక లక్షణం. బూటకపు ఎదురుకాల్పుల హత్యాకాండను వ్యతిరేకించటం, అమాయక ప్రజలను వారి ఇళ్ళనుండి ఎత్తుకెళ్ళే ప్రయత్నాలను వ్యతిరేకించటం వారికి మిలిటెంట్లని ప్రభుత్వం, భద్రతాబలగాలు పేర్లుపెట్టి వేధించటానికి, కాల్చి చంపటాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటం-కాశ్మీర్ ప్రజల జీవితంలో భాగమైపోయింది.

కాశ్మీర్ ప్రజలు వారి సుదీర్ఘ పోరాట క్రమంలో, భద్రతాబలగాలు తమనుకూడా మినహాయించవనే స్థితికి చేరుకున్నారు. పుల్వామాలో జరిగినవిధంగా, జరుగుతున్న సంఘటనలలో పౌరులు జోక్యం కల్పించుకునే సందర్భాలు పెరుగుతున్నాయి. భారత పాలకులు కాశ్మీర్లో టెర్రరిస్టు ప్రమాదాన్ని పెంచటం అనేది, కాశ్మీర్ ప్రజల న్యాయమైన జాతీయ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను, హక్కులను ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా నిరాకరించే ప్రయత్నంలో

జన్యుమార్పిడి ఆహార పంటలను ప్రవేశపెట్టే అవకాశముంది. బంగారు ధాన్యం అనుకూల బృందాలు, విటమిన్-ఏ లోపంతో బాధ పడుతూ సంభవించే కోట్లాదిమంది పసిపిల్లల మరణాలకు, బంగారు ధాన్యాన్ని వ్యతిరేకించే వారే కారకులని ఆరోపిస్తూ, వారిపై నింద మోపుతున్నారు. అయితే, వాస్తవానికి నేరానికి పాల్పడుతున్నదెవరు?

జన్యుమార్పిడి బంగారు ధాన్య అనుకూల బృందాలు, బంగారు ధాన్య వ్యతిరేకులపై "విధ్వంసకులు" అని ముద్రవేసినా, వారు ఆసియా ప్రజానీకం, రైతాంగం రోజువారీ జీవితంలో అనుభవిస్తున్న ఆకలిని, వాస్తవాలను వెల్లడి చేయటాన్ని కొనసాగిస్తూ వున్నారు. మన దేశాలన్నీ, మన జనాభాకు కావలసినంత ఆహారాన్ని సమృద్ధిగా ఉత్పత్తిచేయగల వనరులు కలిగివున్నాయి. అయితే పేదరికం, సామాజిక అసమానతలు కారణంగా ప్రజలు భద్రతతో కూడిన పౌష్టికాహారాన్ని పొందలేకపోతున్నారు. 'విటమిన్-ఏ' లోపాన్ని బంగారు ధాన్యం ఎన్నటికీ పరిష్కరింపజాలదు. ప్రస్తుత పరిస్థితిని మరింత బలోపేతం మాత్రమే చేయగలదు. అంతేగాక మనదేశాల వ్యవసాయ విభాగాన్ని అదుపుజేసే ప్రయోజనాలు కలిగివున్న వారికి లబ్ధిచేకూర్చేటందుకు, సామ్రాజ్యవాద దేశాల ద్రవ్యపెట్టుబడికి తోడ్పడుతుంది. వాస్తవానికి ఈ పరిస్థితి, జబ్బును నయం చేయవలసిన ఔషధమే, జబ్బుకంటే ప్రమాదకరం అనే విధంగా పరిణమిస్తోంది.

(డి గ్రెయిస్ సౌజన్యంతో)

భాగమేనని ప్రజలు, ప్రజాస్వామికశక్తులు ఆందోళన చెందుతున్నారు. ఇందుకే, కాశ్మీరు సమస్యను మిలిటెంట్లకు-భారత ప్రభుత్వానికి నడుమ సమస్యగా చూపించే ప్రయత్నం చేస్తూ, దానిని ఉపయోగించి క్రూర అణచివేత అనే తమ విధానానికి సమర్థన చేకూర్చుకుంటున్నారు. కానీ ఇదేమీ ఫలితంబోదు. భారత పాలకులు పుల్వామా వంటి ఘటనలనేకం సృష్టించవచ్చు; కానీ ఈ పద్ధతుల్లో కాశ్మీర్ సమస్యకొక పరిష్కారం చూపలేరు. దీనికి పరిష్కారం ఎక్కడో లేదు; ఇక్కడే మూలాల్లోకి వెళ్ళాల్సివుంది. కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ రాజకీయ భవిష్యత్వాన్ని గురించి స్వేచ్ఛగా తమ అభిప్రాయాలను వ్యక్తంచేయటానికి వీలుగా తక్షణం కాశ్మీర్లో ప్రజాస్వామిక, స్వేచ్ఛాయుత, శాంతియుత వాతావరణాన్ని, పరిస్థితులను కల్పించాల్సిన అవసరముంది. ప్రజల ఆకాంక్షలను తృణీకరించటం, ప్రజల కోర్కెలకు విరుద్ధంగా పరిష్కారాలను వారిపై రుద్దబూసుకోవటం, ప్రజలను అణచివేయగలమని కలలుగనటం-భారత పాలకవర్గాలను మరింత లోతైన సంక్షోభపు ఊబిలో కూరుకు పోయేట్లు మాత్రమే చేయగలదు. ★

కాశ్మీర్ రక్తమోడుస్తూ వుంది. 2018 డిసెంబర్ 6న కాశ్మీర్, పుల్వూమా జిల్లాలోని రాష్ట్రీయ రైఫిల్స్కు చెందిన సైనికులు జరిపిన కాల్పులలో 7 గురు పౌరులు మరణించారు. ఇలాంటి అనేకానేక ఘటనలలో మరణిస్తున్న సుదీర్ఘమైన, అంతులేని జాబితాకు తాజా సంఘటనలో మృతులను జోడించుకోవాలి. ఈ ప్రత్యేక ఘటనలో ముగ్గుర్ని 'మిలిటెంట్లు'గా ముద్రవేశారు; కాగా మిగిలిన ముగ్గురు, పౌరులు. ఈ ముగ్గురు పౌరులు, తుపాకి కాల్పులు విని హుటాహుటిన సంఘటనా స్థలానికి చేరుకోగా, ఎదురు కాల్పులపేరిట వారిని హతమార్చారు. ఒక పాఠశాల విద్యార్థి కూడా ఈ కాల్పులలో ప్రాణాలు కోల్పోవటం మరింత విషాదకరం.

కాశ్మీర్ రాజుగా హరిసింగ్ గద్దెనెక్కటానికి ఒప్పందం జరిగిన నాటినుండి భారత పాలక వర్గాలు దానిని ఓ సాధనంగా మలచుకొని, ఒప్పందంలోని ఒక్కో అంశాన్ని అతిక్రమిస్తూ, రద్దుచేస్తూ వచ్చారు. ప్రజల నమ్మకాన్ని పెంపొందించుకోవటానికి వారితో బంధాన్ని బలోపేతం చేసుకోవటానికి నిర్దిష్ట చర్యలతో వారేనాడూ ప్రయత్నించలేదు. కుట్రల పన్నాగాలతో, ప్రలోభాలతో, బలప్రయోగంతో, క్రూర నిర్బంధంతో, దొడ్డిదోవన, అన్యాయంగా కాశ్మీర్ ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి అనే అంశాన్ని అణగ దొక్కేందుకు ప్రయత్నించారు. తద్వారా రాజ్యాంగపరంగానూ, రాజకీయపరంగానూ కాశ్మీర్ ప్రజలకు ఇచ్చిన హామీలను గాలి కొదిలేశారు. కేంద్రంలో ఎక్కువ కాలం అధికారంలోనున్న కాంగ్రెస్ పార్టీ ఈ విధానాలను ప్రారంభించి, కొనసాగించగా బిజెపి నాయకత్వం లోని ప్రభుత్వం వానినే ఉన్మాదపూరితంగా అమలుచేస్తూ వస్తోంది.

కాశ్మీర్లో కూడా ప్రజాస్వామిక పాలన వుందని భారత పాలకవర్గాలు నాటకమాడు తున్నాయి. కాశ్మీర్లో తన పార్టీ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచటానికిగానీ లేదా తన మద్దతుతో ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచటానికిగానీ లేదా గవర్నర్ ద్వారా పాలన సాగించటానికిగానీ కాంగ్రెస్ పార్టీ ఏనాడూ వెనకడుగువేయలేదు. ప్రభుత్వ ఏర్పాటుకు కాశ్మీర్ ప్రజలు వోటువేశారా లేదా అనే దానితో వారికి నిమిత్తం లేదు; అలాగే ప్రజాస్వామిక విధానాలు అనుసరించబడినాయా లేదా అనే దానితో వారికి నిమిత్తం లేదు. అవినీతికర, తప్పుడు, బలప్రయోగ విధానాలతో వారు ప్రభుత్వాలను ఏర్పరచటం, గద్దె

దించటం జరుగుతూ వస్తోంది. ఇక్కడ పాలకవర్గ పార్టీలు కాశ్మీర్లో తమ ప్రజావ్యతిరేక, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక విధానాలకు ప్రజాస్వామిక ముద్ర వుందని ప్రకటించుకోవటం మినహా, వారు ఇకదేని గురించీ పట్టించుకునేది లేదు. బిజెపి కేంద్రంలో అధికారంలోకి రాగానే, అది కూడా కాశ్మీర్లో తన శైలిలో తాను ఈ రాజకీయ క్రీడనే కొనసాగించింది.

కాశ్మీర్కు ప్రత్యేక రాజకీయ హోదా కల్పించే రాజ్యాంగంలోని 370వ అధికరణానికి బిజెపి ఆదినండి తీవ్ర వ్యతిరేకతను కనబరుస్తూ వస్తున్న వున్న విషయం తెలిసిందే. కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ హక్కులకోసం జరిపే పోరాటంలో వారికున్న ఐక్యశక్తిని బలహీనపరిచే లక్ష్యంతో, కాశ్మీర్ ప్రజలను మతప్రాతిపదికపై విభజించే ఉన్మాదపూరిత ప్రయత్నాలకు కూడా బిజెపి పేరుగాంచింది. ఆసక్తికరంగా, 370వ అధికరణాన్ని అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ దానిని ఎత్తిపట్టే పిడిపితో, కాశ్మీర్ ప్రజలను మతప్రాతిపదికపై విభజించటాన్ని నిర్బంధంగా వ్యతిరేకించే పిడిపితో కలసి జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రంలో బిజెపి సంకీర్ణ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచింది. మహబూబా మస్తీ నాయకత్వంలోని బిజెపి-పిడిపి సంకీర్ణ ప్రభుత్వం తమ లోపలి వైరుధ్యాలు, బలహీనతలు మరియు ప్రజలలో పెరుగుతున్న అసంతృప్తి మొదలైన కారణాలతో కుప్పకూలింది. తర్వాత అంతిమంగా కాశ్మీర్లో రాష్ట్రపతిపాలన విధించ బడింది. అనగా సారాంశంలో బిజెపి పాలన కొనసాగుతోంది.

ప్రభుత్వాలను ఏర్పాటుచేయటం, తిరిగి మార్పుచేయటమనే ఈ మొత్తం జూదంలో కాశ్మీరు ప్రజలు కేవలం ప్రేక్షకులుగా మిగిలి పోయారు. పాలకవర్గ పార్టీల నడుమ అధికారం కోసం తగవులు, ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచటంలో వారి వైఫల్యం అనేవి వారి ప్రజాస్వామ్య క్రీడలో సంక్షోభం ఎంత తీవ్రంగా వుందనే అంశాన్ని మాత్రమే ఎత్తిచూపుతోంది.

కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ పోరాటంలో అంతులేని అనుభవాలను పొందుతున్నారు. పోలీసుకాల్పులలో వారి సన్నిహితులు, బంధువులు, స్నేహితులు వేలాది మందిని వారు కోల్పోయారు. తమ బిడ్డలను, సోదరులను, తండ్రులను వారివారి పనిప్రదేశాలనుండి లేదా ఇళ్ళనుండి పోలీసులు తీసుకెళ్ళగా, వారు మరెన్నటికీ తిరిగిరాని పలు ఘటనలు కాశ్మీర్ ప్రజలకు అనుభవంలోనివే. రాత్రుళ్ళు తీసుకెళ్ళబడిన తమ వాళ్ళు సజీవంగా వున్నారో లేదో తెలుసు

కోవటానికి ప్రభుత్వ కార్యాలయాలకు, పోలీసు స్టేషన్లకు, న్యాయస్థానాలకు వెళ్ళి విచారణ చేసుకోవటం, వారు మరణించివుంటే కనీసం వారి మృతదేహాలను ఎక్కడ ఖననం చేశారో వాకబు చేయటం వారికి అనుభవంలోనిదే. పోలీసు కాల్పులలో మృతిచెందిన వారి మృత శరీరాలను తమకు అప్పగించాలనే డిమాండ్ తో కాశ్మీర్ ప్రజలు భారీ నిరసనాందోళనను నిర్వహించాల్సి వస్తోంది. పోరాడి, మృత దేహాలను పోలీసు అధికారులనుండి పొంది, ఆ మృతదేహాలకు ప్రేమ ఆప్యాయతలతో, గౌరవ లాంఛనాలతో అంత్యక్రియలు జరిపించటం కాశ్మీర్లో ప్రజలకు పరిపాటి అయింది. జీవనవ్యయం పెరిగిపోవటం, నిరుద్యోగం తీవ్రం కావటం అనేవి ప్రజానందోళనకు ముఖ్యమైన కారణాలుగా వున్నాయి. ప్రత్యేకాధికారాలతో సాయుధమైన భారీసేనలతో అక్కడి ప్రజా ఉద్యమాలను అణచివేయటం జరుగుతోంది. కాశ్మీర్ ప్రజల జీవితాలను అత్యంత అభద్రతకు గురిచేస్తోన్న అంశాలపై చట్టపరమైన చర్యలేమీ తీసుకోకుండా తప్పుకోవటం జరుగుతున్నది. తుపాకీపై ఆధారపడిన భద్రతాబలగాలు తరచుగా ప్రజానందోళనల్లో జోక్యం చేసుకుని, స్వేచ్ఛగా తుపాకులను ప్రయోగించి, ప్రజలపై పెల్లెల్లను ప్రయోగిస్తున్నారు. విశాలమైన ప్రాంతాలను అనేక రోజులపాటు తిరిగి, తిరిగి 144వ సెక్షను విధింపు క్రింది వుంచి, కఠినమైన నిబంధనల నడుమ ప్రజాజీవితాన్ని నిర్బంధిస్తున్నారు. నిబంధనలను ఉల్లంఘించారనే నేరంపై అనేకమందిమీద తప్పుడు కేసులు బనాయించి ప్రత్యేక చట్టాల పేరుతో వారిని అరెస్టుచేసి వారి సాధారణ జీవితాన్ని తీవ్ర గందరగోళం, భీతావహం చేస్తున్నారు. యుద్ధ తరహా భయానకవాతావరణంలో తామున్నామని కాశ్మీర్ ప్రజలు భావించేలా చేస్తున్నారు.

కాశ్మీర్ ప్రజలు ఎల్లవేళలా భారీజన సందోహంతో నిరసన తెలిపే కార్యక్రమాలనే చేపడతారు. రాజ్యంనుండి, పోలీసులనుండి రెచ్చగొట్టే చర్యలు చేపట్టినపుడు మాత్రమే, ఈ నిరసనాందోళనలు మిలిటెంట్, హింసాత్మక రూపం తీసుకుంటున్నాయి. ప్రజానీకంలో అన్ని వయస్సులవారు, ఆడ-మగ, కుటుంబాలు కుటుంబాలుగా అందరూ ఈ నిరసనాందోళన లలో పాల్గొనటాన్ని మనం చూస్తాం. అలాగే రోజుల తరబడి, తిరిగి తిరిగి ఆందోళనలు సాగినా బాధలను, సాధారణ జీవితానికి కలిగే

(తరువాయి 16వ పేజీలో)

బులండ్ షహర్ హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకల మరో ఘాతుక హత్య

2014లో కేంద్రంలో బిజెపి అధికారం లోకి వచ్చినప్పటినుండి, హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకల దౌర్జన్యాలు, దాడులు రోజురోజుకీ పెరిగిపోతున్నాయి. ప్రత్యేకించి బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలలో ఈ హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు గుండాల బెదిరింపులు, దాడులు, హత్యలు ప్రమాదకరంగా పెరిగిపోతూ సమాజాన్నే భయభ్రాంతుల్ని చేస్తున్నాయి. బిజెపి పాలకుల పరోక్ష అండదండలతో చట్టభీతి లేకుండా ఈ మూకలు చెలరేగిపోతున్నాయి.

గోసంరక్షక నిఘా బృందాల ముసుగులో ఈ గుండాలు బీభత్సం సృష్టిస్తూ, మతతత్వాన్ని, మతవిద్వేషాల్ని పెంపొందించి వ్యాప్తిచేస్తూ సామాజిక పొందికను ఛిన్నాభిన్నం చేస్తున్నారు. ఈ హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టుశక్తుల భావనలో ఒక ఆవు ప్రాణమే మానవుల ప్రాణంకంటే ప్రాధాన్యత కలిగి వుంది. ఆవు పవిత్రతగా చెప్పబడేదానిని గురించి బోధిస్తూ, ఈ హిందూ మతతత్వ ఫాశిస్టు మూకలు, తమ ప్రత్యర్థులుగా ఎవరినైతే భావిస్తున్నారో వారిపై హింసను రెచ్చగొడుతున్నారు.

విహెచ్పి, భజరంగ్ దళ్, రామ్ సేన, హిందూ యువవాహిని మరియు సంస్థల పేరున ప్రజలపై దాడులు, హత్యాకాండ సాగిస్తుండగా, ప్రభుత్వాధికారంలోనున్న బిజెపి ఈ చర్యలను ప్రోత్సహిస్తున్నది.

ప్రజలు తమ న్యాయమైన సమస్యలను ముందుబెట్టి, శాంతియుతంగా నిరసన సాగిస్తున్నప్పటికీ శాంతిభద్రతల పరిరక్షణ సాకుతో వారిపై క్రూరంగా విరుచుకుపడి అణచివేతకు పాల్పడే ప్రభుత్వాలు, పోలీసులు; బూటకపు ఎదురుకాల్పులలో నిర్దాక్షిణ్యంగా అమాయకులను తీసుకెళ్ళి కాల్చి చంపే పోలీసులు; తమపై రాళ్ళురువ్వారనే సాకుతో జమ్మూకాశ్మీర్ లో నిరసన తెలుపుతున్న యువజనులపై కాల్పులు జరపగలిగే పోలీసులు-ఈ హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకలు - ప్రజలపైనేగాక తమపై కూడా దాడులకు పాల్పడుతున్నా చేష్టలుడిగి నిస్సహాయంగా మిగిలిపోయినట్లున్నారు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం - బులండ్ షహర్ జిల్లాలోని సియానా గ్రామంలో 2018 డిసెంబర్ 3వ తేదీన ఈ అదుపులేని హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టుమూకలు గ్రామంలోని పోలీస్ స్టేషన్ పైన దాడికి పాల్పడి సుబోధ్ కుమార్ సింగ్ అనే

స్టేషన్ హౌస్ ఆఫీసర్ (ఎస్ హెచ్ ఓ)ను, మరో యువకుడిని కాల్చి చంపారు; పోలీసు వాహనాలను తగులబెట్టారు. భజరంగ్ దళ్ చే ప్రేరేపితమైన ఈ మూక వాస్తవానికి ఎస్ హెచ్ ఓను వేటాడి మట్టుబెట్టారు. ఆ ఇన్ స్పెక్టర్ తలలో గురిచూసి పేల్చుటమే గాకుండా, రాళ్ళతో కూడా కొట్టి చంపారు.

2015లో హిందూమతతత్వ శక్తులైన భజరంగ్ దళ్ మరియు ఇతర స్థానిక హిందూ మతతత్వ మూకలు సాగించిన భయంకరమైన అక్లాగ్ హత్యకేసును దర్యాప్తు చేస్తున్న ఈ ఎస్ హెచ్ ఓనే ఇప్పుడు వీరు లక్ష్యంగా చేసుకొని హత్యగావించారు. ఈ ఎస్ హెచ్ ఓను చంపటానికి ఉద్దేశించే వీరు ఈ బీభత్సాన్ని సృష్టించి దాడి సాగించారనేది స్పష్టం.

అయితే, యుపి ముఖ్యమంత్రి చాలా తాపీగా దీనినొక 'యాదృచ్ఛిక ఘటన'గా ప్రకటించాడు. ఉత్తరప్రదేశ్ పోలీసుశాఖ ఉన్నతాధికారి మాట్లాడుతూ హిందూమతతత్వ సమూహాలకు వ్యతిరేకంగా దీనిని ఒక 'కుట్ర'గా పేర్కొంటూ, దీనిపై దర్యాప్తు చేస్తామని చెబుతూ ఈ ఘోరమైన ఘటననుండి దృష్టిమళ్ళించే ప్రయత్నం చేశాడు.

ఈవిధంగా, పోలీసుల "నైతిక ధృతి" గురించి ఎల్లప్పుడూ మాట్లాడుతూవుండే పాలకులు, పోలీసు ఉన్నతాధికారులు ఈసారి హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకలవైపే నిలబడటానికి నిశ్చయించుకొని, బాధితులైన పోలీసు అధికారులను, పోలీసులను పక్కన బెట్టటానికి సిద్ధపడటంద్వారా పాలకులు సేవ చేయటానికే పోలీసు వ్యవస్థ వుద్దేశించబడిందనే తమ నిజవర్గ స్వభావాన్ని వెల్లడిచేసుకున్నారు. ప్రభుత్వాధికారంలో నున్న పాలకపార్టీ ప్రయోజనాల అంశం ముందుకొస్తే, దానికే అధిక ప్రాధాన్యతనిస్తారు మినహా, పోలీసుల నైతికధృతి అనే మాటలన్నీ హుళక్కేనని స్పష్టమౌతోంది. సామూహిక హింసాకాండలో ఎస్ హెచ్ ఓ సింగ్ హత్యగావించబడటానికి రెండురోజుల ముందు, తమ మతపరమైన వేడుకలకు ఎస్ హెచ్ ఓ ఆటంకాలు కల్పిస్తున్నాడని, అతని ప్రవర్తన హిందూమతస్థలలో ఆగ్రహాన్ని కల్గించిందని ఆరోపణలు చేస్తూ, కనుక ఎస్ హెచ్ ఓను అక్కడినుండి బదిలీ చేయవలసిందిగా స్థానిక బిజెపి నాయకులు డిమాండ్ చేసినట్లుగా సాక్ష్యాలు స్పష్టంగా సూచిస్తున్నాయి.

మతతత్వ చిచ్చురగల్పుటంలో ప్రధాన పాత్రధారి అయిన స్థానిక భజరంగ్ దళ్ కన్వీనర్ యోగేష్ రాజ్ సింగ్ ను అరెస్టు చేయకుండా పారిపోవటానికి అవకాశం కల్పించారు. ఎస్ హెచ్ ఓను హతమార్చిన దుండగులు ఆ ఘటనతోనహా, వాహనాలను తగులబెట్టటాన్ని అంతా వీడియోలో చిత్రీకరించారు కూడా!

గ్రామంనుండి కన్నుగప్పి తప్పుకున్న భజరంగ్ దళ్ కన్వీనర్ 25 సం||ల యోగేష్ రాజ్, ఫేస్ బుక్ వేదికగా తన 'హిందూగిరి' చర్యలను, ఎస్ హెచ్ ఓపై దాడి ఘటన దృశ్యాలను వుంచటంతోపాటుగా, హత్యగావించిన పోలీస్ అధికారిని నిందిస్తూ రాతలు కూడా రాశాడు.

ఆ ఎస్ హెచ్ ఓ హిందువుల వేడుకలకు అనేక ఆటంకాలను కల్గించటం వలననే "హిందువుల మనోభావాలు దెబ్బతిన్నాయని" పేర్కొంటూ ఎస్ హెచ్ ఓ హత్యకు సమర్థనగా బిజెపికి చెందిన పార్లమెంటు సభ్యులు మాట్లాడి, హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకను వెనుకేసు కొచ్చారు.

ఈవిధంగా బిజెపి పాలకులు హిందూ మతతత్వ ఫాశిస్టు మూకలకు మద్దతుగా నిలవటమేగాకుండా, ఇతర ప్రత్యర్థులపై దాడులకు వారిని పరోక్షంగా ఎగదోస్తూ, ప్రోత్సహిస్తున్నారని అర్థమౌతోంది.

ప్రజలపట్ల తన సహజ వ్యతిరేక స్వభావంతో వ్యవహరించే ఓ పోలీసు అధికారే ఈసారి హత్యకు గురైవుండవచ్చు; అయినా, ఈ ఘటనపై మౌనంగా వుండిపోవటాన్ని అనుమతించనీయరాదు లేదా ఈ చర్య ఆమోదయోగ్యంకాదు.

ఈ ఘటన-హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టు మూకలు నిస్సిగ్గుగా సాగించే దుర్మార్గాల గురించి, అలాగే ముఖ్యంగా ప్రజానీకం ముందు ప్రధానంగా పొంచివున్న ప్రమాదం గురించి వెల్లడిచేస్తోంది.

సమాజం ఈ సంఘటనను కేవలం ఖండించటంతో సరిపెట్టటం గాకుండా హిందూమతతత్వ ఫాశిస్టుశక్తుల దాడులకు వ్యతిరేకంగా సంసిద్ధంగా, ఐక్యంగా, స్వీయ రక్షణకోసం నిలబడాలి.

ఈ తరహా దాడులపట్ల ప్రజలు ఎల్లవేళలా అప్రమత్తంగా వుండటంతోపాటు, దీనికి తగు విధంగా జవాబు ఇవ్వటానికి సంసిద్ధం కావాలి. ★

కార్మికులను పెనుప్రమాదంలోకి నెడుతున్న ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్

బొగ్గు నిక్షేపాలను అధికంగా కలిగివున్న పది ప్రధాన రాష్ట్రాలలో మేఘాలయ ఒకటి. బొగ్గుగనుల తవ్వకాల వలన సంభవించే ప్రమాదాలు, పర్యావరణానికి కలుగుతున్న హాని కారణంగా 'గ్రీన్ ట్రిబ్యూనల్' (హరిత న్యాయ స్థానం) మేఘాలయ రాష్ట్రంలో బొగ్గు తవ్వకాలపై నిషేధం విధించింది. అయినప్పటికీ రాష్ట్రంలో అక్రమంగా, చట్టవిరుద్ధంగా బొగ్గుగని తవ్వకాలు సాగుతూనే వున్నాయి. అక్రమంగా బొగ్గు తవ్వకాలు సాగించే గనులలో అధిక భాగం పాలక రాజకీయనేతలు, ఉన్నతాధికారవర్గం, పోలీసు ఉన్నతాధికారుల యజమాన్యంలో వున్నాయి. కనుక, సహజంగానే గనుల యజమానులైన వీరికి, ప్రభుత్వానికి మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధాల కారణంగా రాష్ట్రప్రభుత్వం ఈ గనులపైపు దృష్టి సారించటంగానీ, ఇక్కడ కార్మికులకు కనీస భద్రత, రక్షణలు కల్పిస్తున్నారా లేదా అనే అంశాన్ని పట్టించుకోవటంగానీ జరగకపోగా, గనుల యజమానుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకే కట్టుబడి నడుస్తోంది.

నీతి నియమాలేని గనుల యజమానులు, నిరాశతోకూడిన కార్మికులతో చట్టభీతి లేకుండా ప్రమాదకరమైన ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ (ఎలుక కలుగులాగా వుండే రంధ్రం ద్వారా భూగర్భంలోకి చొచ్చుకువెళ్ళి బొగ్గు తవ్వకాలు సాగించటం) సాగిస్తూ వస్తున్నారు. రాష్ట్రంలో అనేక ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ చేస్తున్న గనులలో, కార్మికులకు ఏవిధమైన రక్షణ చర్యలు కల్పించకపోవటంవల్ల అనేకమంది కార్మికుల మరణాలు సంభవిస్తూ వున్నాయి. రాష్ట్రంలో ప్రధానంగా గ్రామీణ ప్రాంతం నుండి వచ్చిన యువకులకు మరో జీవనాధారం, ప్రత్యామ్నాయం లేకపోవటంతో తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఈ గనులలో పని చేయటానికి సిద్ధమౌతున్నారు. ఈ గనులలో తవ్వకం సాగించినందుకుగానూ రోజుకు 1200 రూ॥ నుండి 1500 రూ॥ వరకు ఆశజూపటంతో కూడా నిరుపేద యువకులు మరేమీ ఆలోచించ కుండా ప్రాణప్రమాదంతో కూడుకున్నదైనప్పటికీ ఈ పనికి సిద్ధమౌతున్నారు. ఈ గనులలో పనిచేయటానికి సిద్ధపడినవారికి అధికవేతనం ఆశజూపినప్పటికీ, వారికి చెల్లింపు చేయటంలో నియంత్రణ లేకపోగా, అక్కడ కూడా వారు దోపిడీకి గురౌతున్నారు. వారు తరచుగా పూర్తి స్థాయి వేతనాన్ని పొందలేకపోగా, కట్టు బానిసల్లాగా చూడబడుతున్నారు. ఈ గని

కార్మికులలో అత్యధికులు భూమి మీనులైన దిగువ అస్సాము, మేఘాలయల 'గారో' కొండప్రాంతపు ముస్లిములుగా వున్నారు. గనుల ప్రమాదాల సమయంలో మరణించిన కార్మికులకు యాజమాన్యాలు ఎలాంటి నష్టపరిహారం చెల్లించటం లేదు.

మేఘాలయలో ముఖ్యంగా జైన్షియా కొండల్లో, గారో కొండల్లో ఈ ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ అధికంగా సాగుతోంది.

ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ కోసం భూఉపరి తలంపైనున్న వృక్షాలను తొలగించి శుభ్రం చేస్తారు. తర్వాత 5 నుండి 100 చదరపు మీటర్ల పరిధికలిగిన గోతులను బొగ్గు నిక్షేపాలు తగిలేవరకు తవ్వతారు. ఈ ర్యాట్ హోల్స్ ద్వారా (భూగర్భంలో సమాంతరంగా ఒక మనిషి మాత్రమే పట్టటానికి వీలున్న ఈ కలుగుల్లోకి దూరి) బొగ్గు తవ్వకాలు సాగిస్తారు. కార్మికులు ఈ ర్యాట్ హోల్స్ లో ప్రవేశించి బొగ్గు నిక్షేపాలున్న చోటికి చేరుకుంటారు. చాలా తరచుగా ఈ ర్యాట్ హోల్స్ నీటితో ముంచెత్తివేయబడి కార్మికులు అందులో చిక్కుకుపోయి భూగర్భం లోనే కన్నుమూయటం జరుగుతోంది.

ఇటీవల, 2018 డిసెంబర్ 13న, మేఘాలయ, తూర్పు జైన్షియా కొండల్లోని ర్యాట్ హోల్ బొగ్గుగనిలో 15 మంది కార్మికులు చిక్కుకుపోయారు. సమీపంలోని లైటియన్ నదిలో నీరు ర్యాట్ హోల్ నిండా ముంచెత్తటంతో ఈ దుర్ఘటన వెలుగులోకి వచ్చింది. ఈ ఘటన ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ కార్మికుల దుస్థితిని మరోమారు వెల్లడిచేసింది. కార్మికుల రక్షణకు పూచీపడవలసిన రాష్ట్రప్రభుత్వాల, వారి అధికార యంత్రాంగాల నిర్లక్ష్యాన్ని, బాధ్యతారాహిత్యాన్ని మరోమారు వెలుగులోకి తెచ్చింది.

థాయ్ లాండ్ లో ఇటీవల ఓ ఫుట్ బాల్ టీమ్ ఓ గుహలో నీటిలో చిక్కుకుపోయినపుడు, ఆ దేశప్రభుత్వం, సాంకేతిక సిబ్బంది చూపిన బాధ్యతాయుత వైఖరిని, శ్రద్ధను, నీటిలో చిక్కుకుపోయిన వారిని రక్షించేవరకు అవిశ్రాంతంగా కృషి సాగించి విజయం సాధించటాన్ని మన పాలకులు కూడా ఘనంగా స్తుతించారు. అయితే, అదే పాలకులు ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ లో చిక్కుకుపోయిన కార్మికుల ప్రాణాలను కాపాడటంలో ఆ శ్రద్ధను కనపరచక పోగా, అత్యంత నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించారు.

చాలా గొప్పగా ప్రస్తుతించబడే ఎన్ డిఆర్ఎఫ్ దళాలు కూడా కార్మికులను కాపాడేందుకు ఏమీ చేయలేకపోయాయి. ఆ కార్మికులను కాపాడేందుకు తగిన పరికరాలు తమవద్ద లేవని చేతులెత్తేశారు. గనులనుండి 100 హెచ్.పి. సామర్థ్యంతో వరదనీటిని తోడివేయగలిగిన మోటార్ల కొరతని సాకుగా చూపారు. సంఘటన జరిగి రెండునెలలు కావస్తున్నా తగిన, అవసరమైన చర్యలను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలేవీ చేపట్టలేదు.

మేఘాలయ రాష్ట్రంలో ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ లో కార్మికులు చిక్కుపడి, జలనమాధి కావటం ఇదే మొదటిసారి కాదు.

2012, 2014 సం॥లలో గారో కొండల లోని బొగ్గుగనుల తవ్వకాలలో ఇలాంటి ఘటనలే రెండు జరిగి దాదాపు 25 మంది కార్మికులు ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

పర్యావరణపరంగా తీవ్రహానికారకమైన కారణంగానూ, కార్మికుల ప్రాణప్రమాదం పొంచి వున్న కారణంగానూ జాతీయ గ్రీన్ ట్రిబ్యూనల్ 2014 ఏప్రిల్ 17 నుండి మేఘాలయ రాష్ట్రంలో అశాస్త్రీయమూ, చట్టవిరుద్ధమై, హానికారకమైన బొగ్గుగనుల తవ్వకాలను నిషేధించింది.

అయితే రాష్ట్రప్రభుత్వం అక్రమంగా సాగించే ఈ ర్యాట్ హోల్ మైనింగ్ ను కొన సాగిస్తూ, గనుల యజమానుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు కట్టుబడి వుంది. బొగ్గుగనుల విభాగంలో ఈ విధమైన 'ప్రమాదాల'లో బొగ్గుగని కార్మికులు మరణించటమనేది చాలా సాధారణ విషయంగా మారిపోయింది.

బొగ్గుగనులలో వరదలు సంభవించి కార్మికులు ప్రాణాలు కోల్పోయిన మూడు ప్రముఖ ప్రమాదాలను ధన్ బాద్ కు చెందిన ఐఐటి, ఇండియన్ స్కూల్ ఆఫ్ మైన్స్ బృందం అధ్యయనం చేసి, వాటి వివరాలను 2016లో ప్రచురించింది. ఇందులో మానవతప్పిదాన్నే బాధ్యతగా నిర్ధారించే అధికారిక వైఖరే అనుసరించబడింది. కనుక మూలకారణాన్ని కనుగొనే ప్రయత్నమే ఈ నివేదికలో చేయలేదు.

గనుల భద్రతకు సంబంధించినశాఖ యొక్క డైరెక్టర్ జనరల్ కార్యాలయం అందించిన వివరాల ప్రకారం, 2016 నుండి బొగ్గుగనుల ప్రమాదాలలో మరణిస్తున్న కార్మికుల సంఖ్య మన దేశంలో 40 శాతం చొప్పున పెరుగుతూ వస్తోంది. (తరువాతి 20వ పేజీలో)

వానలు లేక కాదు-పాలకుల విధానాల ఫలితమే కరవు

దేశంలోని అనేక జిల్లాలు ఇప్పటికే కరవు కోరల్లో చిక్కుకొని వున్నాయి. నైరుతి రుతు పవనాల కాలంలో సాధారణ వర్షపాతంలో 3/4 వంతు మాత్రమే వర్షాలు కురిశాయి. ఖరీఫ్ వ్యవసాయ సీజన్లో దేశవ్యాప్తంగా సాధారణ వర్షపాతం కంటే 9 శాతం తక్కువగా వుందని భారత వాతావరణశాఖ అందజేసిన గణాంకాలు తెలుపుతున్నాయి. రాష్ట్రాల వారీగా పరిశీలిస్తే, రాజస్థాన్, ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్ లలో 90 శాతంపైగా వర్షపాతం లోటువుంది. కాగా, మహారాష్ట్ర, తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ లలో 2018 డిసెంబర్ మధ్య కాలానికి సాధారణ వర్షపాతంలో 50శాతం లోటు నమోదైంది.

దేశవ్యాప్తంగా పంటలు సాగుచేస్తున్న భూవిస్తీర్ణంలో దాదాపు 68శాతం కరవువాత పడింది. దీనిలో 33శాతం ప్రాంతంలో 750 మి.మీ.ల సాంవత్సరిక సగటు వర్షపాతం నమోదుకాగా, ఈ ప్రాంతాన్ని తీవ్రంగా కరవు పొంచివున్న ప్రాంతంగా వర్గీకరించారు. మరో 35 శాతం ప్రాంతంలో 750 నుండి 1125 మి.మీ.ల సాంవత్సరిక సగటు వర్షపాతం కురిసి, కరవు సంభవించే ప్రాంతంగా వర్గీకరించారు.

ఇటీవల భారత వాతావరణశాఖ తన పదకోశం నుండి కరవు అనే పదాన్ని తొలగించింది. “శాస్త్రీయంగా సంక్షిప్తంగా లేవన పేరుతో ఆ పదాలను ఎత్తివేయటానికో లేదా పునర్ నిర్వచించటానికో” పూనుకుంది. “కరవు సంవత్సరం లేదా తీవ్ర కరవు సంవత్సరం” వంటి పదాలను వాడటానికి బదులుగా, “లోటు సంవత్సరం లేదా తీవ్రలోటు సంవత్సరం” అనే పదాలను భారత వాతావరణశాఖ ఉపయోగిస్తోంది.

2009 సం॥నాటి కరవు నిర్వహణ మాన్యువల్ ను సవరించి 2016లో ఎన్ డిపి

ప్రభుత్వం కొత్తగా మాన్యువల్ విడుదల చేసింది. 2016 సం॥ నాటి మాన్యువల్ లో కరవు పీడిత ప్రాంతంగా గుర్తించటానికి నిర్దేశించిన నిబంధనలను చాలా కఠినతరం చేశారు. దీనితో రాష్ట్రప్రభుత్వాలు కరవు పీడిత ప్రాంతాలుగా ప్రకటించటం కష్టతరమౌతుంది. వర్షపాతం, పంట సాగు ప్రాంతం, భూమిలో తేమ, భూగర్భ -భూఉపరితల నీటి సరఫరా, పంటల ఆరోగ్య పరిరక్షణ ఏర్పాట్లు-అనే ఐదు ప్రమాణాలను కరవు పీడిత ప్రాంతంగా ప్రకటించటానికి నూతన మాన్యువల్ లో పేర్కొన్నారు. కరవు పీడిత ప్రాంతంగా ప్రకటించాలంటే పై ఐదు అంశాలలో ఏవేని నాలుగు అంశాలు పరిగణలోకి తీసుకోవల్సి వుంటుంది.

దేశంలోని వివిధ తరహాల కరవులను, దేశంలోని ఆరు వాతావరణ మండలాలలోని భిన్నమైన పరిస్థితులను ఈ నూతన మాన్యువల్ పరిగణలోకి తీసుకోలేదు. వాతావరణరీత్యా తక్కువ వర్షపాతం వున్న ప్రాంతాలు, భూగర్భ, భూఉపరితల జలసౌకర్యాలు వేరువేరుగా వున్న ప్రాంతాలు, భూమి తేమలో వివిధ రకాలున్న వ్యవసాయ భూములు అనే విభజనను ఈ నూతన మాన్యువల్ పరిగణలోకి తీసుకోలేదు.

ఇప్పటి ప్రాతిపదికనే కరవు ప్రాంతాలను ప్రకటించేట్లయితే, అనేక కరవు ప్రాంతాలు ప్రకటనకు కూడా నోచుకోవు. కేంద్రప్రభుత్వం కరవు ప్రకటనకు విధించిన ప్రమాణాలలో మార్పుల కారణంగా, ఉత్తరకర్ణాటక ప్రాంతం లోని 13 జిల్లాలలో లోటు వర్షపాతం నమోదై వున్నప్పటికీ దానిని కరవు పీడిత ప్రాంతంగా ప్రకటించటం సాధ్యం కావటంలేదని కర్ణాటక రాష్ట్ర రెవెన్యూ మంత్రి పేర్కొన్నారు. మహారాష్ట్రలోని మరట్వాడా ప్రాంతాన్ని కరవు

పీడిత ప్రాంతంగా ప్రకటించటానికి కేంద్రం విధించిన కఠినమైన నిబంధనలే అటంకంగా వున్నాయని ఆ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి పేర్కొన్నారు.

కొత్త మాన్యువల్ ను ప్రకటించి కేంద్రప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకుంది. కరవు ఉపశమన చర్యల భారాన్ని రాష్ట్రప్రభుత్వాలపై మోపింది. “జాతీయ విపత్తు ప్రతిస్పందనా నిధి”(ఎన్ డిఆర్ ఎఫ్) క్రింద సహాయాన్ని కోరుతూ విపత్తు తీవ్ర స్వభావం కలిగివుంటేనే కరవు పీడిత ప్రాంతంగా ప్రకటించిన ఓ వారం రోజుల లోపుగా రాష్ట్రాలు ఓ మెమోరాండాన్ని అంద జేయాలని” నూతన మాన్యువల్ స్పష్టం చేసింది.

తీవ్ర కరవుగా ప్రకటించటానికి విధించిన నిబంధనలు ఎంత కఠినతరంగా వున్నాయంటే, ఆ నిబంధనల ప్రకారం ఏ 20 సం॥లకో ఒకసారి మాత్రమే కరవు సంభవించే అవకాశం వుంటుంది. కనుక, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు వారికున్న కొద్దిపాటి ఆర్థిక వనరులనుండే నిరంతరం పునరావృతమయ్యే కరవులనెదుర్కోవలసి వుంటుంది; కరవువాతనబడే ప్రజానీకపు అవస్థలు మరెన్నోరెట్లు పెరగనున్నాయి.

1966, 1972, 1979, 1987, 2002, 2014 మరియు 2015 సం॥లు-దేశంలో తీవ్ర కరవు నెలకొన్న కొన్ని సంవత్సరాలు. కాగా, కేంద్రం నూతనంగా ౦ తీసుకొచ్చిన మాన్యువల్ లో పేర్కొన్న ప్రాతిపదిక ప్రకారం ఈ తీవ్ర కరవు నెలకొన్న సంవత్సరాలకు అన్నయిస్తే, ఇందులో రెండు సందర్భాలు మినహా మిగిలిన అన్ని సందర్భాలూ కరవు సంవత్సరాలుగా పరిగణింపబడజాలవన్నమాట. ఇదీ, కేంద్ర ప్రభుత్వం కరవు సమస్యను పరిష్కరించదలచిన పద్ధతి! ★

(19వ పేజీ తరువాయి)

“వేగంగా అభివృద్ధిచెందుతున్న మన ఆర్థిక వ్యవస్థ”యొక్క వాస్తవ ముఖచిత్రమిది! బొగ్గుగనుల యజమానుల నేరపూరిత నిర్లక్ష్యం కారణంగా, కార్మికులకు కనీసభద్రత, రక్షణ చర్యలను చేపట్టని బాధ్యతారాహిత్యం కారణంగా, కార్మికుల భద్రతను తనిఖీచేసి, కార్మికుల హక్కులకు గ్యారంటీ నివ్వవలసిన ప్రభుత్వాలు, ప్రభుత్వ యంత్రాంగాల పట్టనితనం కారణంగా, కార్మికుల ప్రాణాలు ప్రతిరోజూ గాలిలో కలిసి

పోతున్నాయి. ఎన్నో చట్టాలద్వారా కార్మికుల భద్రతకు ఎంతో చేశామని చెప్పే పాలకుల గొప్పగొప్ప ప్రకటనలన్నీ డొల్లకబుద్దేనని ఆచరణలో రుజువౌతోంది.

అయితే, కార్మికుల భద్రతపట్ల ప్రభుత్వ యంత్రాంగపు ఈ పట్టనితనం కేవలం సంబంధిత అధికారుల లేదా పరిపాలకుల తప్పిదం మాత్రమే కాదు. గుప్పెడుమందిగా నున్న పాలకవర్గాల అధీనంలోని దోపిడీవ్యవస్థ మూలల్లోనే ఇమిడివున్న దోపిడీ వర్గ స్వభావం యొక్క ఫలితంగా దీనిని గుర్తించాలి.

దీనితోడు, మనదేశంలో కార్మికోద్యమం అనేక బలహీనతలగుండా సాగుతోంది. కార్మికుల వాస్తవిక జీవన్మరణ సమస్యలను చేపట్టి, ఆ సమస్యల పరిష్కారంకోసం తుదికంటా పోరు సాగించటంలో బలహీనతలనెదుర్కొంటోంది.

పెట్టుబడిదారీ వర్గాలకు, వారి వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గ చైతన్యంతో కార్మికులు ఐక్యంగా, నిలకడగా పోరాటం చేయటం ద్వారానే, ఈ తరహా ‘గనుల ప్రమాదాల’ మరణాలను అరికట్టి, విలువైన కార్మికుల ప్రాణాలను కాపాడటం సాధ్యమౌతుంది. ★

నోయిడాలలోని స్మార్ట్‌ఫోన్ తయారీ విభాగాల్లో ఆందోళన

స్మార్ట్‌ఫోన్లు తయారీచేసే 35 పరిశ్రమలు కేంద్రీకృతమైవున్న నోయిడా, దేశంలో సెల్‌ఫోన్ల తయారీకి ఒక ముఖ్యమైన కేంద్రంగా వుంది. దేశంలో సంవత్సరానికి 45 కోట్ల స్మార్ట్‌ఫోన్లకు గిరాకీ వుండగా, కేవలం నోయిడా ప్రాంతంలోని తయారీ యూనిట్లు మాత్రమే 20 కోట్ల సెల్‌ఫోన్ల తయారీ సామర్థ్యాన్ని కలిగి వున్నాయి.

మనదేశంలోని మార్కెట్లలో ఈ సెల్‌ఫోన్ల అమ్మకాలద్వారా ఆయా సెల్‌ఫోన్ తయారీ కంపెనీలు భారీలాభాలు గడిస్తున్నాయి. అయితే ఈ సెల్‌ఫోన్ తయారీ కంపెనీలలో పనిచేసే కార్మికుల స్థితిగతులు చాలా దయనీయంగా, దుర్భరంగా వున్నాయి. వేతనాలపెంపు, సరైన పనిపరిస్థితులు మరియు మెరుగైన పనిగంటలు తదితర తమ న్యాయమైన డిమాండ్లపై ఈ కంపెనీలలో పనిచేసే కార్మికులు గత రెండు సం॥లలో అనేక ఆందోళనలు చేశారు. అయితే ఈ సెల్‌ఫోన్ తయారీ సంస్థల యాజమాన్యాలు, కార్మికుల న్యాయమైన డిమాండ్లను పట్టించు కోకుండా, వారు ఆందోళన మార్గం చేపట్టక తప్పనిస్థితి కల్పిస్తున్నారు.

గత సం॥రం నవంబర్‌లో దీపావళి తర్వాత మొబైల్‌ఫోన్లకు గిరాకీ తగ్గిందనే కారణంతో యాజమాన్యం 200 మంది కార్మికులను విధులనుండి తొలగించిన దానిపై 'హైపాడ్ టెక్నాలజీ' కంపెనీ కార్మికుంలు నవంబర్ 30న తీవ్ర ఆగ్రహవేశాలను వ్యక్తం చేశారు.

హైపాడ్ టెక్నాలజీ సంస్థ తయారుచేసే ఒప్పో మొబైల్‌ఫోన్లను, పవర్ బ్యాంకులను ప్రసిద్ధిగాంచిన గ్లీయామి సంస్థ మార్కెట్ చేస్తోంది. 2018 జులై నుండి సెప్టెంబర్ నెలల మధ్య మూడునెలల కాలవ్యవధిలోనే ఒప్పో 30 లక్షల ఫోన్లను అమ్మకం చేసింది. ఒప్పో తన నూతన బ్రాండ్‌ను మే 1న ప్రారంభించి, సెప్టెంబర్ నాటికి 10 లక్షల ఫోన్లను అమ్మింది. ఈ అమ్మకాలతో అధికలాభాలు గడించిన తర్వాత, గిరాకీ తగ్గిందనే సాకుతో 200 మంది కార్మికులను హైపాడ్ టెక్నాలజీ కంపెనీ తొలగించివేసింది.

ఈవిధంగా కార్మికులు నిరసనాందోళనలు చేపట్టటం ఇది మొదటి సారేమీ కాదు; యాజమాన్యాల కార్మిక వ్యతిరేక, నిరంకుశ వైఖరులు,

విధానాలే కార్మికులను ఆందోళనోద్యమాలకు నెడుతున్నాయి. ఒప్పో మొబైల్ కంపెనీ కార్మికులు ఈవిధంగా నిరసనలకు దిగుతారని తెలిసి కూడా, కార్మికుల ప్రయోజనాల గురించి ఏమాత్రం ఆలోచించటానికి కూడా సంసిద్ధం కాని, యాజమాన్యం, తన సూపర్ లాభార్జనలపైనే దృష్టి సారించింది. కార్మిక చట్టాలుగానీ, ప్రభుత్వ యంత్రాంగంగానీ కార్మికుల ప్రయోజనాలను, హక్కులను పరిరక్షించలేకపోగా, శాంతి భద్రతలను కాపాడే పేరున తప్పుడు విధానాలను సరిస్తున్న పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల పక్షం వహిస్తున్నాయి.

'వివో ఇండియా' ఆధ్వర్యంలోని ఓ స్మార్ట్ ఫోన్ల తయారీ విభాగంలో, గత సం॥ జులైలో కార్మికుల నిరసనాందోళనలు 'హింసాత్మక' రూపం తీసుకున్నాయి. ఉత్పాదకతను మెరుగు చేసే పేరిట 50 మంది కార్మికులను అర్థాంతరంగా పనులనుండి తొలగించినపుడు ఈ పరిస్థితి సంభవించింది.

గ్రేటర్ నోయిడాలోని ఎల్జి ఇండియా ప్రధాన కంపెనీలలో ఒకటైన గృహోపకరణాల తయారీ పరిశ్రమలో 2016 జులైలో ఓ నిరసనాందోళన బ్రద్యలైంది. మెరుగైన వేతనాలను, పనిభారం తగ్గింపును డిమాండ్ చేస్తూ మొదలైన ఈ ఆందోళన నాలుగు నెలలకాలం సాగింది.

2016 మార్చిలోనే నోయిడాలోని ఒప్పో మొబైల్‌ఫోన్ల తయారీ కంపెనీలోని కార్మికులు కంపెనీని దిగ్బంధం చేశారు. చైనాకు చెందిన కంపెనీ కార్యనిర్వహణాధికారి ఒకరు భారత జాతీయపతాకాన్ని చించేశారనే వార్తలతో కార్మికులు కోపోద్రిక్తులయ్యారు.

2018 ఏప్రిల్‌లో హైపాడ్ టెక్నాలజీ కంపెనీని కార్మికులు మరియు స్థానిక ప్రజలు దిగ్బంధించి గాజు అద్దాలను, కిటికీలను, సిసి టి.వి. కెమేరాలను ధ్వంసం చేశారు. మెరుగైన వేతనాలను, పనిభారం తగ్గింపును వారు డిమాండ్ చేశారు. అయినప్పటికీ వారి డిమాండ్స్‌ను యజమానులు పెడచెవినిబెట్టారు.

నోయిడాలోని మొబైల్‌ఫోన్ల తయారీ కంపెనీల యాజమాన్యం ఎక్కువగా శిక్షకులుగా వుండేవారినుపయోగించి కార్మికుల పనిని చేయించే వ్యూహంతో సాగుతున్నారు. ఈ

శిక్షకులకు కనీసంగా కూడా కార్మిక చట్టాలను అమలుచేయాల్సిన అవసరం లేదు. అందువలన చట్టభీతి లేకుండా వారిని దుర్మార్గంగా దోచుకునే వీలు వుంటుంది. ఈ వ్యూహంతో మొబైల్‌ఫోన్ల తయారీదారులు తమ ఉత్పత్తుల సంఖ్యను గణనీయంగా, వేగంగా పెంచుకోగలుగుతున్నారు. తాము ఈ దేశంలో పెట్టిన భారీ పెట్టుబడుల అవసరాలను అందుకునేవిధంగా నిలకడగా సాగే నమూనాగా తమ సెల్‌ఫోన్ తయారీ పరిశ్రమలను నడుపగలుగుతున్నామంటూ, ఈ కంపెనీల యాజమాన్యం తమ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను సమర్థించుకుంటోంది.

మరోవైపున మనదేశ పాలకులు, ప్రభుత్వాలు మనదేశంలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి భారీగా తరలి రావటానికి, ఉత్పత్తులు సాగించుకోవటానికి ఎలాంటి ఆటంకంలేని వాతావరణం కల్పించటానికి తాము సంసిద్ధులుగా వున్నామని, పదేపదే ప్రకటిస్తూ వస్తున్నారు కూడా.

బడా పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద అనుకూలమైన ఈ విధానాలు మనదేశంలో కార్మికులకు, కార్మికవర్గానికి ఓ పెద్ద గుదిబండగా వున్నాయి. ఈ విధానాల ఫలితంగా దేశంలోని కార్మికుల, శ్రామికుల జీవన, పనిపరిస్థితులు నానాటికీ దిగజారుతూ వారికి ఎలాంటి ఆశా కానరాకుండు.

కార్మికుల ఇంతటి దుస్థితికి కారకులైన పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలే, కార్మికులపై నెపం మోపుతూ, కార్మికుల్నే అశాంతికి కారకులుగా, పారిశ్రామిక శాంతికి భంగం కలిగించేవారిగా చూపుతూ గుండెలు బాదుకుంటున్నారు. అంతేగాక, కార్మికులు సృష్టించే ఈ అశాంతి కారణంగానే భారతదేశానికి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల అవకాశాలు తుడిచిపెట్టబడతాయని వాపోతున్నారు. ఈవిధంగా బాధితులైన కార్మికులను, వారి శ్రమశక్తిని మొరటుగా, అమానవీయంగా దోపిడీ చేయటంతోపాటు, ప్రభుత్వ ఆగ్రహానికి, నిరంకుశ అణచివేతకు బలిపశువుల్ని చేస్తున్నారు.

భారతదేశంలోని బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గపు హేయమైన ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా, దేశంలోని కార్మికోద్యమం గట్టిగా పోరాటం సాగించాలి. అసంఘటిత, అనియత విభాగాల లోని కార్మికుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకోసం చిత్తశుద్ధిగా నిలబడాలి.

పెట్టుబడిదారీ విధానం - ప్రత్యేకించి సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ రూపమైన నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ విధానం తన సూపర్ లాభార్జనలను మరింత పెంపుజేసుకునేందుకు కార్మికవర్గ రక్తాన్ని జుర్రుకుంటుందనటం ఏమాత్రం అతిశయోక్తి కాకపోగా, నిరాకరించ వీలులేని వాస్తవం కూడా. బడాపెట్టుబడిదారుల బహుళజాతి కార్పొరేషన్లు తమ సూపర్ లాభాల కోసం పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి బలివితర్తిపై కార్మికవర్గ ప్రాణాలను బలిచేస్తూ, వారి రక్తాన్ని జుర్రుకుంటున్నారనే దానికి ఇటీవలి తాజా ఉదాహరణ-దోపిడీదారుల అమానవీయ వర్గ స్వభావాన్ని వెల్లడిచేస్తోంది.

సాంసంగ్ ఎలక్ట్రానిక్ అనేది ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద మొబైల్ ఫోన్ల మరియు ఛిప్ల తయారీ పరిశ్రమ. దక్షిణకొరియా ఆర్థికవ్యవస్థపై ఆధిపత్యం చేస్తోన్న అదిపెద్ద కుటుంబాలు అదుపులోని సంఘటితసంస్థ అయిన సాంసంగ్ సమూహపు కంపెనీలలో ప్రధానమైనది సాంసంగ్ ఎలక్ట్రానిక్స్ పరిశ్రమ.

ప్రస్తుతం సాంసంగ్ పరిశ్రమ విస్తృతంగా సెమీకండక్టర్ సమ్మేళనాలను సువాన్లోను అదేవిధంగా హవాసియాంగ్, పెయాంగ్టాక్, సియోల్ దక్షిణభాగంలో అలాగే చైనాలోని గ్వియాన్లోనూ నిర్వహిస్తోంది. సెమీకండక్టర్ మరియు ఎల్ఇడి ఫ్యాక్టరీలలో కార్మికులు తాము తీవ్రమైన క్యాన్సర్ వంటి పలు రకాల తీవ్రమైన అరుదైన జబ్బులతో గర్భవిచ్ఛిత్తులతోసహా, పుట్టుకతో సంక్రమించే అనేక జబ్బులతో తమ బిడ్డలు కూడా బాధపడుతున్నారని ఒక దశాబ్దం పైగా కాలంనుండి ఫిర్యాదుచేస్తూ వస్తున్నారు. 1984 నుండి కార్మికులు ఈ ఫ్యాక్టరీలలో శ్రమ చేస్తూవస్తున్నారు.

సువాన్లోని సెమీకండక్టర్ మరియు డిస్కేట్ల పరిశ్రమల్లో గతంలో పనిచేసిన కార్మికులు, వారి కుటుంబ సభ్యులు-అక్కడి సిబ్బందికి జబ్బు గుర్తింపబడి, భిన్న రూపాలలోని క్యాన్సర్తో మరణించారని ఫిర్యాదు చేస్తూవచ్చారు. అయితే తమ పరిశ్రమల్లో అలాంటి ప్రాణ ప్రమాద ఆరోపణలకు అవకాశమే లేదంటూ, కంపెనీ యాజమాన్యం ఆ ఆరోపణలను నిరాకరించింది. తద్వారా కార్మికుల పట్ల తన జవాబుదారీ తనాన్నుండి, వారి మరణాలపట్ల తన బాధ్యత నుండి తప్పించుకోజూసింది.

ఏమైనా, చివరికి ఒక కార్మికురాలి తండ్రి, 2007లో తన బిడ్డ రక్తక్యాన్సర్తో మరణించిన విషయంపై న్యాయస్థానంలో సాంసంగ్ కు వ్యతిరేకంగా వ్యాజ్యం నడిపాడు. న్యాయస్థానాలు ఎన్నో విచారణలు, అదేశాలు, నిర్ణయాలు చేస్తూ అంతిమంగా దక్షిణకొరియా కార్మిక సంక్షేమశాఖ మరియు ఓ మధ్యవర్తిత్వ కమిటీల జోక్యంతో 10 సం॥ల తర్వాతనైనా ఒక పరిష్కారానికి రాగలిగింది. వైకల్యం సంభవించిన మాజీ ఉద్యోగులకు నష్టపరిహారం చెల్లించేందుకు సాంసంగ్ యాజమాన్యం ఓ సర్దుబాటు ఒప్పందానికి అంగీకరించింది.

ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ఉద్యోగుల సమూహ నష్టపరిహారాన్ని, ఒక్కో కేసుకు 150 మిలియన్ల వన్లు (1,33,000 డాలర్లు) సాంసంగ్ చెల్లించాలి. 16 రకాల క్యాన్సర్ వ్యాధులు, మరికొన్ని ఇతర జబ్బులు, గర్భ విచ్ఛిత్తులు, కార్మికుల పిల్లలకు పుట్టుకతో సంభవించిన వ్యాధులవంటివి ఈ పరిధిలోకి వస్తాయి.

సాంసంగ్ సెమీ కండక్టర్ మరియు డిస్కేట్ ఫ్యాక్టరీలలో ఉద్యోగం చేసిన వారిలో 240 మందికిపైగా కార్మికులు, సిబ్బంది పనికి సంబంధించిన జబ్బులతో బాధపడ్డారని అంచనా వేశారు. చివరకు సాంసంగ్ యాజమాన్యం తమ సెమీకండక్టర్ మరియు ఎల్ఇడి ఫ్యాక్టరీలలో సంభవించే ఆరోగ్య ప్రమాదాలను నివారించే విధంగా సరైన విధంగా నిర్వహణ చేయటంలో విఫలమయ్యాయని అంగీకరించింది.

తన ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేసే కార్మికులను పని సంబంధిత ప్రమాదాలనుండి, ఆరోగ్య విపత్తుల నుండి రక్షించలేకపోయినందున, ఘోరమైన నిర్లక్ష్యం వహించటమనే శిక్షార్థమైన నేరంలో సాంసంగ్ చిక్కుకునివుండటంతో, ఇప్పుడొక పెద్ద మనిషిలాగా పోజుపెడుతూ, పది సంవత్సరాల తర్వాత “జబ్బులతో చనిపోయిన, బాధపడిన కార్మికుల కుటుంబాలను మేము నిజాయితీగా క్షమాపణ కోరుతున్నామని” ప్రకటించారు.

బాధితులైన కార్మికుల కుటుంబాలకు ఈ క్షమాపణ ఎలాంటి సాంత్యననూ చేకూర్చబోదు. వారు పొందిన అవమానాలు, గాయాలు, ఆవేదనను మరణించిన కార్మికురాలి తండ్రి పేర్కొన్నవిధంగా కుటుంబ సభ్యులలో ఒకరిని

కోల్పోవటాన్ని ఈ నష్టపరిహారం ఏవిధంగానూ భర్తీచేయలేదు.

80 మందికిపైగా యువతులైన మహిళా కార్మికులు క్యాన్సర్తో పోరాడుతూ చనిపోతున్నారు.

సాంసంగ్ యాజమాన్యం అడిగిన క్షమాపణ ఏమాత్రం నిజాయితీతోగానీ, చిత్తశుద్ధితోగానీ కూడుకున్నది కాదు; కార్మికుల కళ్ళనీళ్ళు తుడవటంతోపాటు ప్రపంచాన్ని మోసగించే ప్రయత్నమేగాక, తన సూపర్ లాభార్జనలకోసం కార్మికులను దోపిడీచేస్తూ, రక్తాన్ని జుర్రుకొనే తమ అమానవీయ చర్యలను దాచిపెట్టి, కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా తాను సాగించే నీచమైన నేరాల నుండి విముక్తంగావాలనే ప్రయత్నమే ఇది!

ఇప్పటికీ కూడా సాంసంగ్ యాజమాన్యం తమ పరిశ్రమల్లో పనిచేసే కార్మికులను ఆరోగ్య విపత్తులనుండి, పనిసంబంధిత ఆరోగ్య ముప్పుల నుండి రక్షించేందుకు అవసరమైన తక్షణ చర్యలనైనా తీసుకోబోతున్నట్లుగా కనీసం ప్రకటించలేదు. ఇదేతరహా క్రీడను సాంసంగ్ ఆడబోతున్నట్లుగా వుంది. తిరిగి మరోసారి పట్టుబడితే ఇదే నాటకాన్ని తిరిగి ఆడేందుకు, కొద్దిపాటి నష్టపరిహారాన్నో లేక మరోదాన్నో ఇచ్చి చేతులు దులుపుకోదల్చుకుంది. కార్మికులకు భద్రమైన, ఆరోగ్యకరమైన పనిప్రదేశ పరిసరాలను కల్పించి దానిని సక్రమంగా నిర్వహించటంంటే, చౌకగా వుండే ఏదో ఒక మార్గాన్నే యాజమాన్యం ఎంచుకోదలుచుకుంది.

తమ సరుకుల ఉత్పత్తికోసం కార్మికులను, కార్మికవర్గాన్ని బలిపెట్టే పెట్టుబడిదారీ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తియొక్క రక్తపిశాచ స్వభావం ఇదే తీరుగా వుంటుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దుష్టస్వభావం ఇది కాగా, ఈ హేయమైన, క్రూరమైన పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ మానవజాతి కళ్యాణంకోసం నిలుస్తుందని ఎవరైనాగానీ ఏవిధంగా చెప్పగలుగుతారు?!

పిడికెదుమందిగా వున్న బడాపెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనంకోసం కార్మికవర్గ శ్రమశక్తిని క్రూరంగా దోచుకునే ఈ దుష్టవర్గ స్వభావాన్ని కార్మికవర్గం అవగాహన చేసుకోవాలి. అందుకే ఈ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించి దోపిడీ పీడనలు, అసమానతలు లేని సామ్యవాద వ్యవస్థ స్థాపనకోసం పోరాడేందుకు ప్రతినబూనాలి. ★

కార్పొరేటు సామాజిక బాధ్యత ప్రహసనం

కంపెనీ చట్టం-2013 ప్రకారం, నిర్దిష్ట శ్రేణిలోని కంపెనీలు తమ సాంఘిక నికర లాభాలనుండి కనీసం 2 శాతం కార్పొరేటు సామాజిక బాధ్యత(సిఎస్ఆర్) క్రింద ఖర్చు చేయాలి. ఈ ఖర్చుతో చేబట్టిన కార్యక్రమాలు, ఆ ఖర్చుల వివరాలను ఖచ్చితంగా వెల్లడి చేయాలి. సామాజిక సంపదకు ధర్మకర్తలుగా వ్యవహరించే కార్పొరేట్ల సంస్థను నిర్మించే లక్ష్యంతో ఈ విధానం చేపట్టామని చెబుతున్నారు.

ఈవిధమైన పదాదంబర బడాయి నినాదాలతో, బడాపెట్టుబడిదారులకు దాసోహ మైపున్న కార్పొరేట్లు మరియు పాలకులు ప్రజలను మోసగిస్తూ వున్నారు. ఒకవైపున సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కార్పొరేషన్లద్వారా అంతులేని మనదేశ సంపదను నిరభ్యంతరంగా లూటీ చేసుకుపోతూనే, మరోవైపున ఈ కార్పొరేట్లు, బడావాణిజ్య సంస్థలు ప్రజల సంక్షేమం, వారి సామాజిక బాధ్యతను స్వీకరించాయని పేర్కొంటూ వంచన చేస్తున్నారు.

మనదేశంలో 2015-2017 సం||లలో కార్పొరేటు సామాజిక బాధ్యతపై సాగించిన ఇటీవలి ఓ అధ్యయనం - కార్పొరేటు పాలన గురించి, కార్పొరేటు సామాజిక బాధ్యత

సుగుణాల గురించి స్వార్థపరశక్తులు సాగించే ప్రచారం మిథ్య అని వెల్లడిచేసింది. భారత దేశంలో కార్పొరేటు సామాజిక బాధ్యతపై చేసే వ్యయం గురించి బిజినెస్ స్కూల్ ఆఫ్ థామస్ ప్రిథైనే సెంటర్ అధ్యయనం చేసి, వ్యాపార వాణిజ్య సంస్థల సిఎస్ఆర్ కార్యక్రమాలు నామమాత్రమైనవని, ఏమాత్రం ప్రయోజనకరం కావని వెల్లడి చేసింది.

ఈ అధ్యయనం ప్రకారం కుటుంబ సంస్థలుగావున్న కంపెనీలలో కేవలం 50శాతం మాత్రమే నిర్దేశిత మొత్తాన్ని వెచ్చించి వారి సిఎస్ఆర్ కార్యక్రమాలు సాగిస్తూ వుండగా, 45.1శాతం కుటుంబేతర సంస్థలు సిఎస్ఆర్ కార్యక్రమాలు చేపట్టగా, కేవలం 31.7 శాతం రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సంస్థలు మాత్రమే ఈ కార్యక్రమాలు చేపట్టాయి. ఈ పాటి కార్యక్రమాల నిర్వహణ లోనూ పారదర్శకత లోపించటంతోపాటు, సమర్థ నిర్వహణా యంత్రాంగం కూడా లేకుండా వుంది.

బడావ్యాపార వాణిజ్య సంస్థలు కొద్దిపాటి డబ్బు వెచ్చించి నిర్వహించే ఈ సిఎస్ఆర్ కార్యకలాపాలు కూడా చాలా లోపభూయిష్టంగా వున్నాయని మరో అధ్యయనం వెల్లడిచేసింది.

సిఎస్ఆర్ పేరుతో ఖర్చుచేసే డబ్బులో అత్యధిక శాతం పాలకవర్గ రాజకీయపార్టీలకు విరాళాల రూపంలో ఖర్చుపెడుతున్నారు. మరో మాటల్లో చెప్పాలంటే, బడా వ్యాపార వాణిజ్యవర్గాలు నిర్వహించే సిఎస్ఆర్ కార్యక్రమాలు అంటే సమాజానికి, దాని నిజమైన అవసరాలకు ఎలాంటి సంబంధంలేనిదని తేటతెల్లమౌతోంది.

ఆచరణలో సిఎస్ఆర్ ఓ ప్రహసనంగా మిగిలిపోయింది. సమాజంలో సంక్షేమం చేకూర్చటం, సమాజ సంపదకు ధర్మకర్తగా వ్యవహరించటం వంటివన్నీ మిథ్య మాత్రమే. యావత్ ప్రపంచాన్ని లూటీచేసుకునే బడా పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కార్పొరేషన్ల ఎడల ప్రపంచ ప్రజలకు సద్భావన సృష్టించి, వారిని నిలుపునా ఉద్దేశపూర్వకంగా మోసగించటానికి వుద్దేశించినదే ఇది. ప్రపంచ వ్యాపితంగా పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ, లూటీలను పరిరక్షించి, సమర్థించి, ఆమోదించే నయా ఉదారవాద ఆర్థికవ్యవస్థ సృష్టించినవే ఇవన్నీ.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సుగుణాల గురించి ఇంకా భ్రమలు వున్నవారికి, ఈ వాస్తవాలతో నైనా కళ్ళు తెరిపిక్కొనడాయా?!

(చివరి పేజీనుండి)

ఏమాత్రం పట్టించుకోవటంలేదు. ప్రభుత్వాల పట్టినతనం, మొండివైఖరులు ఇలా వున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్కు చెందిన 21 మంది మత్స్యకారులను పాకిస్థాన్ తీరప్రాంత రక్షకదళం అరెస్టు చేసిన వార్త ప్రచారమాధ్యమాల్లో, వార్తా కథనాల్లో వెలువడినప్పటినుండి, వారి దుస్థితి గురించి మాధ్యమాల్లో చర్చ జరుగుతూవస్తోంది. గుజరాత్ వలసవెళ్ళిన మత్స్యకారుల సంక్షేమాన్ని తానే కనిపెట్టుకొని వున్నట్లుగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నటిస్తోంది. 1988 నుండి గత రెండు దశాబ్దాలుగా వేలాది మంది మత్స్యకారులు వలసలుబోయి, అమానవీయ పరిస్థితులలో పని చేస్తున్నప్పటికీ, ఆ వలసవెళ్ళిన మత్స్యకారుల సంక్షేమంకోసం ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఇప్పటి వరకూ ఎలాంటి చర్యలూ తీసుకోలేదు.

ఇప్పుడే ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కళ్ళు తెరిచినట్లుగా, గుజరాత్కు వలసవెళ్ళిన తెలుగు మత్స్యకారుల స్థితిగతులను అధ్యయనం చేసేందుకు ఓ కమిటీని ఏర్పరుస్తూ హడావుడిగా ప్రకటించింది. ఈ కమిటీ అధ్యయనం చేసి, వారిని తిరిగి మన రాష్ట్రానికి తీసుకొచ్చే

విషయమై కొన్ని సిఫార్సులను రూపొందిస్తుంది. పాకిస్థాన్ అరెస్టుచేసిన మత్స్యకారుల విడుదల కోసం అత్యంత ఎదురుచూస్తున్న కుటుంబాలను, మత్స్యకారుల సమూహాన్ని మోసగించే ఉద్దేశ్యంతోనే ప్రభుత్వం ఈ చర్యలు చేపట్టిందనేది స్పష్టం. ప్రజాగ్రహాన్ని తప్పుకునేందుకు కమిటీలు లేదా కమిషన్లను నియమించటమనేది

పాలకులు సాధారణంగా ప్రయోగించే ఎత్తుగడ.

అరెస్టు కాబడిన మత్స్యకారులు విడుదల పటానికి కనీసం 8 నెలలకాలం పట్టేట్లుగా కనిపిస్తోంది. కట్టుబానిసలాగా చూడబడ్డోన్న వలస కార్మికుల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించేందుకు కార్మికోద్యమం నిజాయితీతో కూడిన ప్రయత్నాలు చేయాలి.

'అసంత'
కరువుకు

అంతమెప్పడు?

పేజీలు : 40

వెల : రూ. 10/-

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) ప్రచురణ

కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్,

జల్దీల్ వీధి, కారల్ మార్బ్ రోడ్, విజయవాడ-2

గుజరాత్ కు వలసవెళ్ళిన ఏ.పి.మత్స్యకార్మికుల దుస్థితి

పాకిస్థాన్ అధీనంలోని అరేబియా సముద్రజలాలలో దారితప్పి చిక్కుకుపోయిన పడవలను పాకిస్థాన్ తీరప్రాంత రక్షకదళం తమ అదుపులోకి తీసుకొని అందులోని 21 మంది మత్స్యకారులను అరెస్టు చేయటంతో తమ జీవనంకోసం ఏ.పి. నుండి గుజరాత్ కు వలసవెళ్ళిన మత్స్యకార కార్మికుల దుస్థితి మరోసారి వెలుగులోకి వచ్చింది.

గత చాలా కాలంగా బిజెపి పాలనలోనున్న గుజరాత్ రాష్ట్రం, ఆర్థికంగా అభివృద్ధిచెందిన సంపన్నమైన రాష్ట్రంగా చెప్పబడుతుంటుంది. అయితే, అక్కడ పోగుపడిన సంపదంతా కార్మికుల శ్రమశక్తిని, ప్రత్యేకించి ఇతర రాష్ట్రాలనుండి వలసవచ్చిన కార్మికుల శ్రమశక్తిని, ఘోరంగా దోపిడీ చేయటంపైనే ఆధారపడివుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ పాలనా యంత్రాంగపు అంచనా ప్రకారం 12 వేలమంది మత్స్యకార కార్మికులు ఏ.పి.నుండి గుజరాత్ కు వలసవెళ్ళగా, గుజరాత్ లో శ్రమచేస్తున్న మత్స్యకారుల అంచనా ప్రకారం దాదాపు 30వేలమంది తెలుగు మత్స్యకారులు అక్కడ శ్రమచేస్తున్నారు. వీరితోపాటు తమిళనాడు మరియు ఇతర ఆగ్నేయ రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన అనేకమంది మత్స్యకారులు కూడా ఇక్కడ శ్రమచేస్తున్నారు. అరేబియా మహాసముద్రంలో యంత్రాలతో నడిచే మరపడవల యజమానులవద్ద చేపలవేట వృత్తిగా వీరంతా జీవనం సాగిస్తున్నారు.

తెలుగు మత్స్యకారులలోనూ అత్యధికులు శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, విశాఖపట్నం జిల్లాలనుండి వలసవచ్చినవారే. దుర్భర దారిద్ర్యంతోపాటు, బంగాళాఖాతపు సముద్రతీరంలో చేపలవేట సరిగా సాగకపోయిన కారణంగానే, అరేబియా మహాసముద్రతీరంలోని గుజరాత్ రాష్ట్రంలో వరావల్ కేంద్రంగా వీరు వలసవెళ్ళవలసి వచ్చింది. బంగాళాఖాతం యొక్క తూర్పుసముద్ర తీరమంతా పారిశ్రామిక రసాయనాలు, విషపూరిత పారిశ్రామిక వ్యర్థాలు, కలుషితాలతో నిండిపోయి చేపలు ఇతర సముద్ర చరాల ఉనికికే పెనుప్రమాదంగా తయారైంది; చేపల ఉనికి తగ్గిపోతోంది. దీనితో ప్రత్యామ్నాయ జీవనోపాధి లేక ఉద్యోగావకాశాలు కరవై, యంత్రాలతో నడిచే చేపల పడవలతో కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా పని చేసేందుకు మత్స్యకార కుటుంబాలు గుజరాత్ రాష్ట్రానికి వలస వెళ్తున్నాయి.

ఈవిధంగా వలసవెళ్ళిన మత్స్యకార కార్మికులకు నెలకు 12,000 రూ॥ నుండి 14,000 రూ॥వరకు చెల్లిస్తుండగా, యుక్తవయస్కురాని బాలలకు నెలకు 8,000 రూ॥ చెల్లిస్తున్నారు. ఉన్నత నైపుణ్యం కలిగిన ఈ మత్స్యకార కార్మికులు, వెట్టికార్మికులలాగా దుర్భర పనిపరిస్థితులలో, ఘోరమైన జీవనం గడపవలసిన స్థితికి నెట్టబడ్డారు.

గుజరాత్ లో దాదాపు 8000 వరకు చేపలవేట సాగించే మర పడవలు వుండగా, దాదాపు 100 వరకు చేపల శుద్ధిచేసే పరిశ్రమలు, ఈ పడవల చేపలవేటపై ఆధారపడి వున్నాయి. ఈ మరపడవలు, పడవ యజమానుల ఆధ్వర్యంలో నడపబడుతున్నాయి. ఒక్కో యజమాని 10-15 మరపడవలను స్వంతంగా కలిగివున్నాడు. ఈ మరపడవల వేటద్వారా లభించే చేపలలో అత్యధికభాగం ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేయటం జరుగుతోంది. దీనివలన దాదాపు మన దేశానికి ఏడాదికి 3 వేల కోట్ల రూ॥విదేశీ మారకద్రవ్యం లభించటంతోపాటు, భారతదేశ మార్కెట్లనుండి 15,000 కోట్ల రూ॥ఆదాయం సమకూరుతోంది.

చేపలవేటకు వెళ్ళిన ప్రతిసారి, పడవ యజమాని 25 నుండి 30 లక్షల రూ॥లు, కొన్నిసార్లు 50 లక్షల రూ॥వరకు ఒక్కో మరపడవపై ఆదాయం పొందుతున్నాడు. అయితే, మరపడవ ఒకసారి వేటకు వెళ్ళిరావటానికి యజమాని-డీజిల్ ఆయిల్, ఐస్, విధులలోనున్న మత్స్యకారులకు కావలసిన తిండి, సరుకులు మొదలైన వాటిపై నాలుగునుండి ఐదులక్షల రూ॥వరకు ఖర్చుపెడతాడు. ప్రతి విడతకు 8మంది మత్స్యకారుల చొప్పున మరపడవపై పనిచేస్తారు. వీరి జీతభత్యాలకుగాను యజమాని దాదాపు ఒక లక్ష రూ॥ ఖర్చు చేస్తాడు. సగటున ప్రతి పడవపై ప్రతి విడతకు పడవ యజమాని 25 లక్షల రూ॥ సగటు నికరలాభం ఆర్జిస్తున్నాడు.

నెలలో 20-25 రోజులపాటు మత్స్యకారులు ఇండిని, కుటుంబాన్ని విడిచి సముద్రంపై పడవలో చేపలవేట సాగిస్తూ జీవనం సాగించాలి. వారికి సరైన విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి అవకాశమే వుండదు. వారి భద్రత, రక్షణకు ఎలాంటి ఏర్పాట్లు లేవు. చిన్నపాటి బంకుల్లో గుంపుగా కొద్దిపాటి స్థలంలో వారు నిద్రించాల్సివస్తోంది. పడవపై తాగటానికి మినహా మంచినీటి సౌలభ్యం లేదు కనుక వారికి పడవపై స్నానంచేసే అవకాశం కానీ ఏర్పాటుగానీ లేదు. కనుక వీరంతా దాదాపు 28 రోజులపాటు స్నానంలేకుండా జీవించటానికి నెట్టబడుతున్నారు. ఈ కారణంగా తీవ్రమైన చర్మసంబంధ వ్యాధులతో, ఇతర జబ్బులతో బాధలనుభవిస్తున్నారు. వారికి మల, మూత్రవిసర్జనకు తగిన ఏర్పాట్లేమీ వుండవు; మలమూత్రాలను సముద్రంలోనే మరపడవకు ఒకవైపున వేలాడదీసిన తాడును పట్టుకుని ప్రమాదకర పరిస్థితుల్లో విసర్జించాలి. చేపలవేట పూర్తిచేసుకొని తీరానికి తిరిగివచ్చిన తర్వాత కూడా, వారు విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి లేక శలవులను సంతోషంగా గడపటానికో యజమానులు అనుమతించరు. తీరంలో ఆగివున్న పడవలకు చేయవలసిన చిన్నపాటి మరమ్మత్తు పనులకో లేదా తర్వాత విడత వెళ్ళే పడవలలో ఐస్ నింపే పనిలోనో, పడవలలో కావలసిన రేషన్, ఇతర సరుకులు వుంచే పనిలోనో లేదా పడవకు డీజిల్ నింపే పనిలోనో వుండవలసి వస్తోంది. తీరంలో వున్నప్పటికీ ఈ మత్స్యకార్మికులను వారి తోటి గ్రామస్థులు, మత్స్యకారులతో మాట్లాడటానికి అవకాశమివ్వని విధంగా ఈ పనులువుంటాయి. సముద్రంలో రెండు పడవలు తటస్థపడినపుడు అవతలిపడవలో నున్న తమ వూరివారితో మాట్లాడటం మినహా ప్రత్యేకించి వారి గ్రామస్థులతో మాట్లాడేందుకు అవకాశమే వుండదు. 8 నెలల కాలంలో, ఒక్కో కార్మికుడు 8 నుండి 10 సార్లు మాత్రమే అది కూడా తీరానికి వచ్చిన తర్వాత మాత్రమే స్నానం చేసే అవకాశముంటుంది. స్నానానికి కావలసిన మంచినీళ్ళ ఏర్పాటును కూడా ఆ కార్మికులే చేసుకోవలసి వుంటుంది. అనేకమంది మత్స్యకారులు చేపలవేటకోసం వలలు సముద్రంలోకి విసురుతూ, తిరిగి లాగే క్రమంలో ప్రమాదాలు సంభవించి సముద్రంలో పడిపోయి చనిపోయారు. విధులలో వుండి ప్రాణాలు కోల్పోయినప్పటికీ వీరికి ఎలాంటి నష్టపరిహారమూ చెల్లించరు.

మత్స్యకార కార్మికుల భయానక జీవన, పరిస్థితులు ఈ విధంగా వున్నాయి. గుజరాత్ రాష్ట్రప్రభుత్వ పాలనాయంత్రాంగంకానీ, లేదా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వ యంత్రాంగంకానీ ఈ మత్స్యకారుల సంక్షేమం గురించి లేదా వారి దుస్థితి గురించి (తరువాయి 23వ పేజీలో)